

ଆମ ଭାଷା ଆମ ସାହିତ୍ୟ

ଡୁଡ଼ୀଯ୍ ଶ୍ରେଣୀ

ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏବଂ
ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ,
ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟାଲୟ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାଥମିକ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆମ ଭାଷା

ଆମ ସାହିତ୍ୟ

ଡୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ

ସଂପାଦକ ମଣ୍ଡଳୀ:

- ଡ. କୌଳାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଚିକାଯ୍ୟତରାୟ
- ଡ. ସରୋଜ କାନ୍ତ ରଥ
- ଶ୍ରୀ ବିପିନ ବିହାରୀ ବିଶ୍ଵ
- ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ଥିତା ପଞ୍ଜନାୟକ

ସମୀକ୍ଷକ ମଣ୍ଡଳୀ:

- ଡ. ଚକ୍ରଧର ବିଶ୍ୱାଳ
- ଶ୍ରୀମତୀ ଆରତୀ ପଣ୍ଡା
- ଡ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଦାଶ

ସଂଯୋଜନା:

- ଡ. ପ୍ରୀତିଲତା ଜେନା
- ଡ. ତିଳୋଉମା ସେନାପତି
- ଡ. ସବିତା ସାହୁ

ପ୍ରକାଶକ :

- ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ
- ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ମୁଦ୍ରଣ ବର୍ଷ : ୨୦୧୦

୨୦୧୯

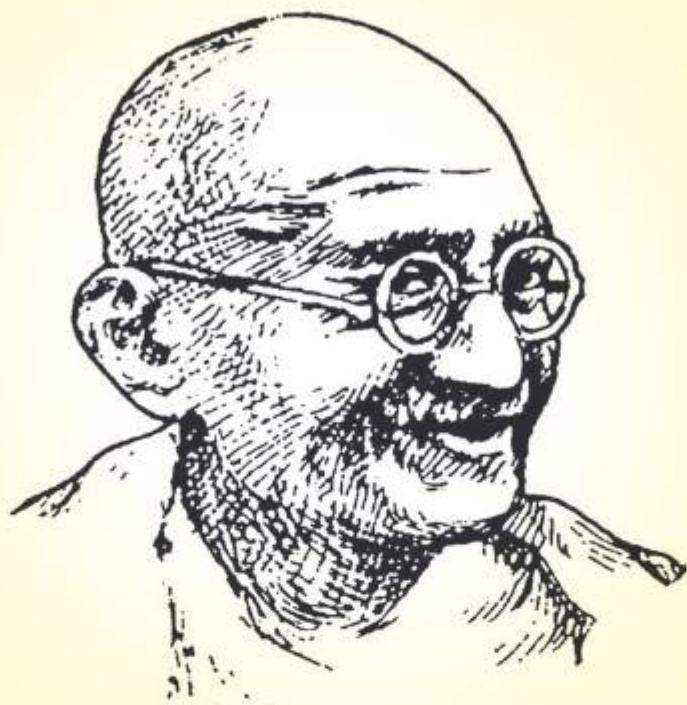
ପ୍ରତ୍ୱୁତ୍ତି :

ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଓ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରଶାସନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୁଦ୍ରଣ :

ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଉପାଦନ ଓ ବିକ୍ରୟ, ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଜଗତମାତାଙ୍କର ଚରଣରେ ଅଦ୍ୟାବଧି ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଭେଟି
ଦେଉଥାଇ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ମୋତେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ
କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଓ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ ହେଉଛି । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ
ମୂଲ୍ୟବାନ ଭେଟି ମୁଁ ଯେ ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥୋଇପାରିବି, ତାହା ମୋର
ପ୍ରତ୍ୟେ ହେଉନାହିଁ । ଏଥିରେ ରହିଛି ମୋର ସମଗ୍ର ରଚନାତ୍ମକ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ କରିବାର ଚାବିକାଠି । ଯେଉଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ
ପାଇଁ ମୁଁ ଛଟପଟ ହେଉଛି, ତାହା ଏହିଥିରୁ ହିଁ ଉଭବ ହୋଇପାରିବ ।
ଏହା ମୋର ଅନ୍ତିମ ଅଭିଳାଷ କହିଲେ ଚଲେ ।

ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି

ଆମ ଜାତୀୟ ସଂଗୀତ

“ଜନ-ଶଣ-ମନ-ଅଧିନାୟକ ଜୟ ହେ
ଭାରତ-ଭାଗ୍ୟ-ବିଧାତା
ପଞ୍ଚାବ-ସିନ୍ଧୁ-ଗୁଜ୍ରାଟ-ମରାଠା
ଦ୍ରାବିଡ଼ ଉତ୍କଳ ବଙ୍ଗ
ବିନ୍ଧ୍ୟ-ହିମାଚଳ-ଯମୁନା ଗଙ୍ଗା
ଉତ୍କଳ ଜଳଧି ତରଙ୍ଗ
ତବ ଶୁଭ ନାମେ ଜାଗେ
ତବ ଶୁଭ ଆଶିଷ ମାଗେ
ଗାହେ ତବ ଜୟ ଗାଥା
ଜନଶଣ-ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ଜୟ ହେ,
ଭାରତ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା,
ଜୟ ହେ ଜୟ ହେ ଜୟ ହେ,
ଜୟ ଜୟ ଜୟ ଜୟ ହେ ।”

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ

ପ୍ରସ୍ତାବନା

ଆମେ ଭାରତବାସୀ ଭାରତକୁ ଏକ ସାର୍ବଭୌମ,
ସମାଜବାଦୀ, ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷ, ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସାଧାରଣତତ୍ତ୍ଵ ରୂପେ
ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ଓ ଏହାର ନାଗରିକଙ୍କୁ

- * ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ନ୍ୟାୟ ;
- * ଚିତ୍ରା, ଅଭିଯକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେ, ଧର୍ମୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ
ଉପାସନାର ସ୍ଥତନ୍ତ୍ରା ;
- * ସ୍ଥିତି ଓ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗର ସମାନତାର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ
କରିବାକୁ ତଥା ;
- * ବ୍ୟକ୍ତି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଔକ୍ତ୍ୟ ଓ ସଂହତି ନିଶ୍ଚିତ କରି
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାତୃଭାବ ଉପସାହିତ କରିବାକୁ

ଏହି ୧୯୪୯ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୨୭ ତାରିଖ ଦିନ ଆମର
ସଂବିଧାନ ପ୍ରଶନ୍ନନ ସଭାରେ ଏତଦ୍ୱାରା ଏହି ସଂବିଧାନକୁ ଗ୍ରହଣ ଓ
ପ୍ରଶନ୍ନନ କରୁଥାଇଲୁ ଏବଂ ଆମ ନିଜକୁ ଅର୍ପଣ କରୁଥାଇଲୁ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

ପ୍ରସଙ୍ଗ	ପୃଷ୍ଠା	ପ୍ରସଙ୍ଗ	ପୃଷ୍ଠା
୧. ସେହି ମୋ ପ୍ରିୟ ଜନମ ଭୁଲଁ (ପଦ୍ୟ)	୧	୯. ସାହାୟ୍ୟର ସୁଫଳ	୪୯
୨. ଆସରେ ଧରିବା ଜନ୍ମ	୩	୧୦. ଟିକି ଫୁଲଟିର ବାସ (ପଦ୍ୟ)	୫୨
୩. କହିବା ଆଗରୁ କରିବା	୧୭	୧୧. ସାନ ସିନା, ଦାନ ତା' ମହାନ	୭୧
୪. ଭାସି ଯାଆ ମୋର କାଗଜ ଡଙ୍ଗା (ପଦ୍ୟ)	୧୯	୧୨. ଜାତୀୟ କବି ବୀରକିଶୋର (ପଦ୍ୟ)	୭୯
୫. ପୁଣି ସେମାନେ ହସିଲେ	୨୪	୧୩. ଅନେକ ଫୁଲର ମାଳଟିଏ	୭୪
୬. ତୁଳସୀ ଦୁଇ ପଡ଼ରୁ ବାସେ	୩୭	୧୪. ବଣ ଅଦାଲତ	୮୦
୭. ତୁମପରି ଛୋଟ ପିଲାଟିଏ (ପଦ୍ୟ)	୩୯	୧୫. ବଣ ଓ ବଣି (ପଦ୍ୟ)	୯୦
୮. ସବୁ ସୁନ୍ଦର	୪୪	୧୬. ବିପ୍ଳବୀ ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ	୯୪

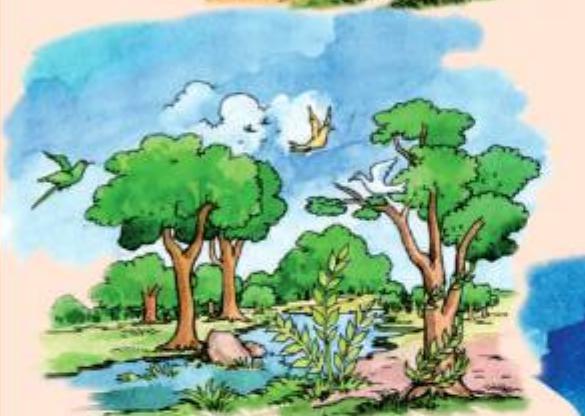
ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ଯେ କୌଣସି ପାଠ ଆରମ୍ଭରୁ ଆବଶ୍ୟକ ଶିକ୍ଷଣ ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଶ୍ରେଣୀରେ ସେବୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।
- କବିତା ପଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ କରି ଛନ୍ଦରେ ଗାଇବେ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହିପରି ଅଭ୍ୟାସ କରାଇବେ ।
- ଗଞ୍ଜ, ପ୍ରବନ୍ଧ ଜତ୍ୟାଦି ପଡ଼ାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସରଳ ଭାଷାରେ ପ୍ରଥମେ ବିଷୟବସ୍ତୁଟିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଅଥପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ନିଜୟ ଶୈଳୀ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ ।
- ଏକାଙ୍କିକା ପଡ଼ାଇବାପାଇଁ ଅଭିନଯ୍ୟ ସହ ଚରିତ୍ରମୁଖୀ ଶୈଳୀରେ ସଂଲାପ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଅଭ୍ୟାସପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଣୀଗୁହରେ ଅଭିନଯ୍ୟ କରାଇବେ ।
- ଯେ କୌଣସି ପାଠ ପଡ଼ାଇବା ଆରମ୍ଭ ବିଷୟ ସଂପର୍କରେ ଛୋଟଛୋଟ ଗୀତ, ଉଗଭମାଳି ବା କାହାଣୀ କହି ସକ୍ରିୟାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

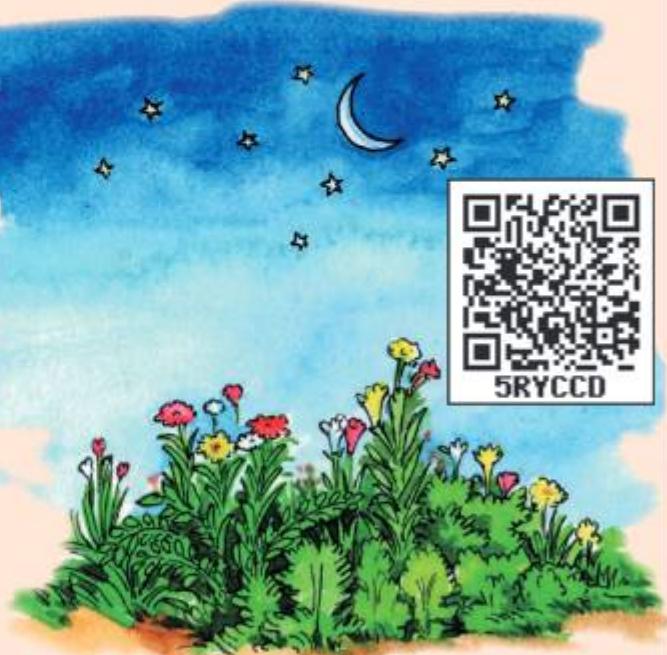
ସେହି ମୋ' ପ୍ରିୟ ଜନମ ଭୂଇଁ

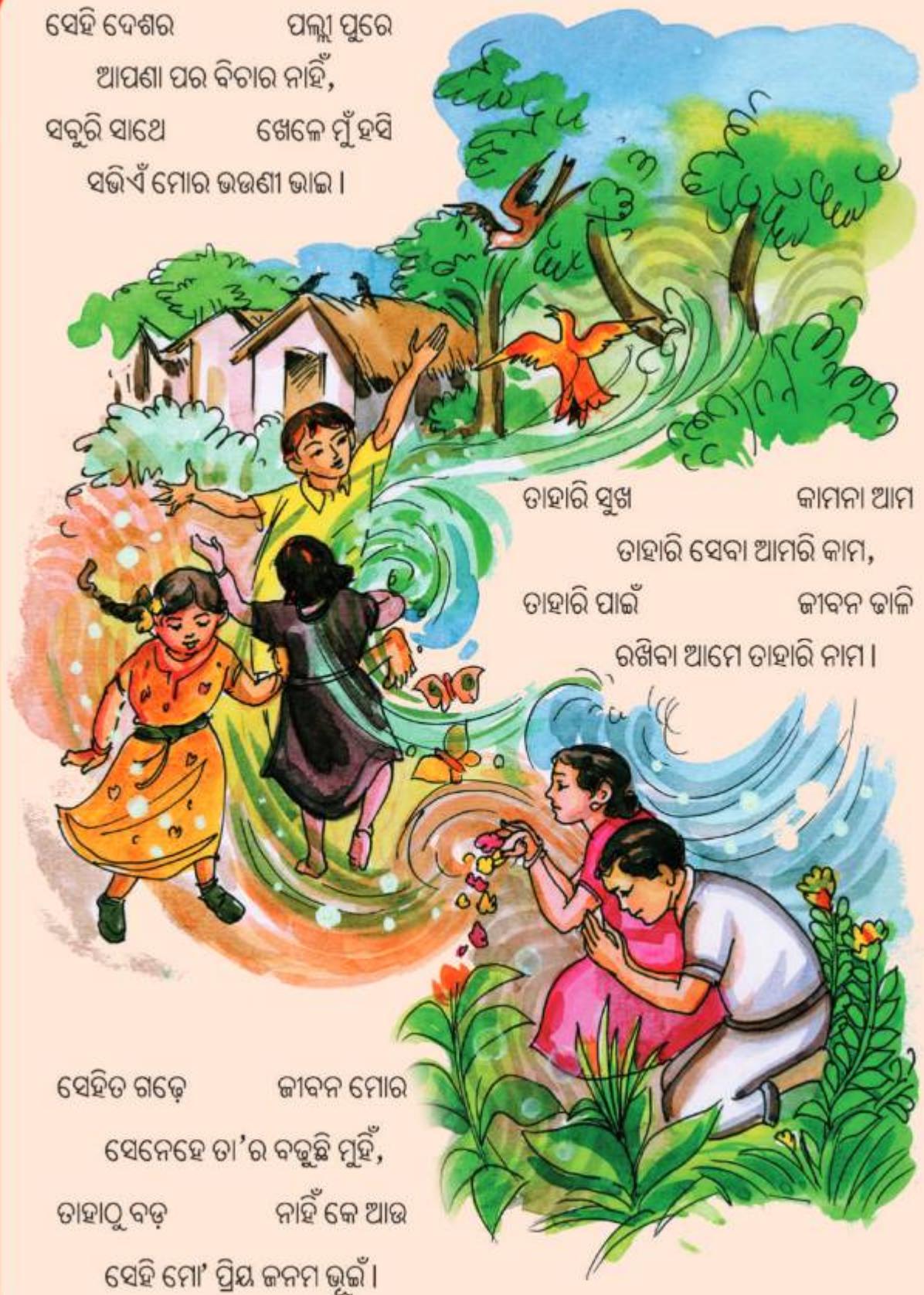
ଯେଉଁ ଦେଶରେ	ଜନମ ମୋର
ଯାହାର କୋଳେ ବହୁକ୍ଷି ମୁହିଁ,	
ଜନନୀ ପରି	ପାଲୁଛି ଯିଏ
ସେହିତ ମୋର ଜନମ ଭୂଲୁଁ ।	
ଗହନ ବନ	ଶ୍ୟାମଳ ତରୁ
ଗହଳ ଲତା ଦେହେ ତା' ଶୋହେ,	
ଡାଳରୁ ଡାଳେ	ବିହଙ୍ଗ ଉଡ଼ି
ମଧୁର ଗାନେ ପରାଣ ମୋହେ ।	

ତାରକା ମେଲେ   ଆକାଶେ ତା'ର
 ଜୋଛନା ତାଳେ ବିମଳ ଶଶୀ,
 ଗୋଟିକି ଗୋଟି   କୁସ୍ମମ ଫୁଟି
 କୋଳେ ତା' ଲୋଟି ଉଠଇ ହସି ।

ସେହି ଦେଶର
ଆପଣା ପର ବିଚାର ନାହିଁ,
ସବୁରି ସାଥେ
ସତିଏଁ ମୋର ଉଡ଼ଣୀ ଭାଇ ।

ପଲ୍ଲୀ ପୁରେ
ଖେଳେ ମୁଁ ହସି
ତାହାରି ସୁଖ
ତାହାରି ସେବା ଆମରି କାମ,
ତାହାରି ପାଇଁ
ରଖିବା ଆମେ ତାହାରି ନାମ ।

ପଲ୍ଲୀ ପୁରେ
ଆପଣା ପର ବିଚାର ନାହିଁ,
ତାହାରୁ ବଡ଼
ସେନେହେ ତା'ର ବହୁଛି ମୁହିଁ,
ନାହିଁ କେ ଆଉ
ସେହି ମୋ' ପ୍ରିୟ ଜନମ ଭୂଲାଇ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ବିହଙ୍ଗ, ବିମଳ, ଜୋଛନା, କୁସୁମ, ଶଶୀ, ଶ୍ୟାମଳ, ସରାଗ, ପଲ୍ଲୀ, ସେନେହେ, କାମନା,
ମୋହେ, ଶୋହେ

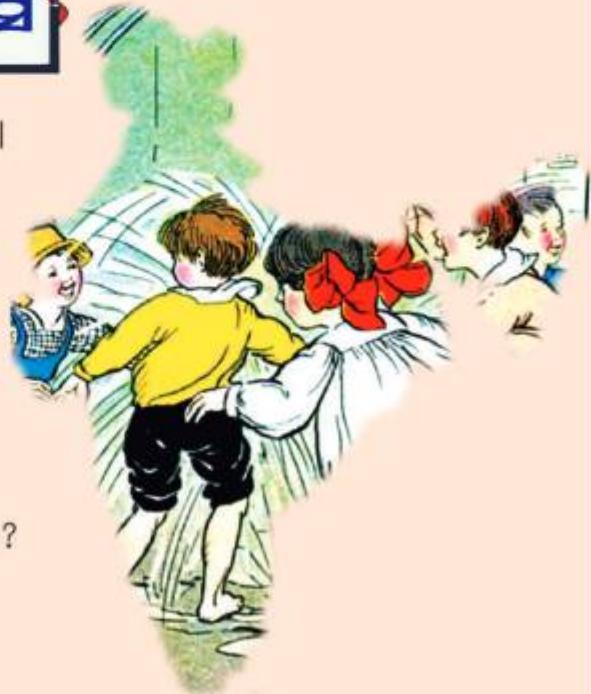
ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ଗାଁ, ଜିଲ୍ଲା, ପ୍ରଦେଶ ଓ ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ଦେଶର ସୁନାମ ରଖିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦେଶସେବା, ବିଦ୍ୟାଅର୍ଜନ, ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଭୃତି କ୍ଷେତ୍ରରେ
ସଫଳତା ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ବଳଣ ଦେଇ ବୁଝାଇବେ ।
- ମିଳିମିଶି ଚଳିବା, ଦେଶାମ୍ବୋଧ ଲତ୍ୟାଦି ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରାଇବେ ।
- ନିଜ ଜନ୍ମଭୂମି ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଶ୍ୱଯରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧାରଣା ଦେବେ ।

୧. ଆସ ଆମେ ଜାଣିବା ଆମ ମାଟି ମା'ର କଥା ।

- (କ) ଆମ ଦେଶର ନାମ କ'ଣ ?
- (ଖ) ଆମ ଜନ୍ମଭୂମିର ନାମ କ'ଣ ?
- (ଗ) ଜନ୍ମଭୂମିର ପାଦ କିଏ ଧୋଇଦିଏ ?
- (ଘ) କେଉଁମାନେ ଆମର ଭାରତୀ ଭାଷା ?
- (ଙ) ଆମେ ଜନ୍ମଭୂମିର ନାମ କିପରି ରଖିବା ?

9.

“सागरे नील

लहरी माल

नाचि नाचि ता’ चरण धुए,
खेळि खेळिका झरणा केते
सरागे ता’र देहटि छुईँ।”
एहि पदवरे थिबा - सागर ओ नील लहरीर
चित्र मानवित्तुरे सजाइ दिअ।

३. “गहन बन शायमल तरु
गहल लडा देहे ता’ शोहे,
डाळरु डाळे विहङ्ग उडी
मधुर गाने पराण मोहे।”
एहि पदचिरे याहा कुहायाइल्ल, ताकु
नेह चित्रिए आज्ञ।

४. ‘जननीपरि पालुक्षि यिए
षेहि त मोर जनम भूऱ्ऱा।’

एहि पदचिरु पढि ‘यिए’ एवं ‘षेहि त’ काहा उद्देश्यरे प्रयोग करायाइल्ल चिनोटि
बाक्यरे लेख।

---

५. मणि गोल उठरु शब्दगुड्हिकर प्रतिशब्द आणि घेमानक्कर पाख घरे लेख।

जननी

विहङ्ग

मधुर

उगीनी, माता,
शाश्व, पक्षी, पक्षी, पिता,
मिठा, घपा, कषा, खरा,
चन्द्रकिरण, जळ,
गोलिआ, सूर्य

जोळना

विमल

शशी

୭. ସେହି ଦେଶର ପଲ୍ଲୀ ପୁରେ

ଆପଣା ପର ବିଚାର ନାହିଁ ।

କ) ‘ସେହି ଦେଶର’ - କେଉଁ ଦେଶକୁ ବୁଝାଉଛି ? _____

ଖ) ଏଠି ‘ପଲ୍ଲୀ ପୁରେ’ ର ଅର୍ଥ କ’ଣ ? _____

ଘ) ‘ଆପଣା ପର ବିଚାର ନାହିଁ’ ର ଅର୍ଥ କ’ଣ ? _____

୯. କୋଠରି ଭିଡ଼ରୁ ଶବ୍ଦ ଆଣି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର । ଏବେ ତାକୁ ପଡ଼ ।

ସାରା _____ ରେ ଆମ _____

ଶୁଣାଇ ସଭିଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର _____

ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ କରେ _____

ଆସରେ ରଖିବା ତାର _____

ଗୀତ, ଚକିତ

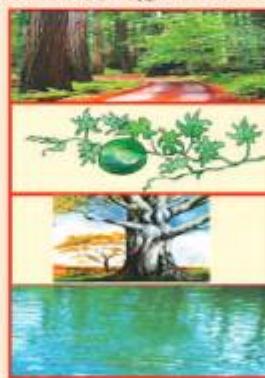
ଜଗତ, ଭାରତ

ମହାତ

୮. ଯେପରି

ସେହିପରି ତଳ ବନ୍ଦନା ମଧ୍ୟରୁ ଶବ୍ଦ ଆଣି ଚିତ୍ରର ଦୁଇ ପାଖ ଘରେ ଲେଖ ।

ଗହନ, ଶ୍ୟାମଳ, ଗହଳ, ନୀଳ, ଲତା, ବନ, ତରୁ, ସାଗର

୯. ଯେପରି ‘ଖେଳି ଖେଳି’ ହୁଏ - ‘ଖେଳି ଖେଳିକା’ ସେହିପରି କ’ଣ ହେବ ଲେଖ ।

ହସି ହସି

ନାଚି ନାଚି

ବସି ବସି

ଗାଇ ଗାଇ

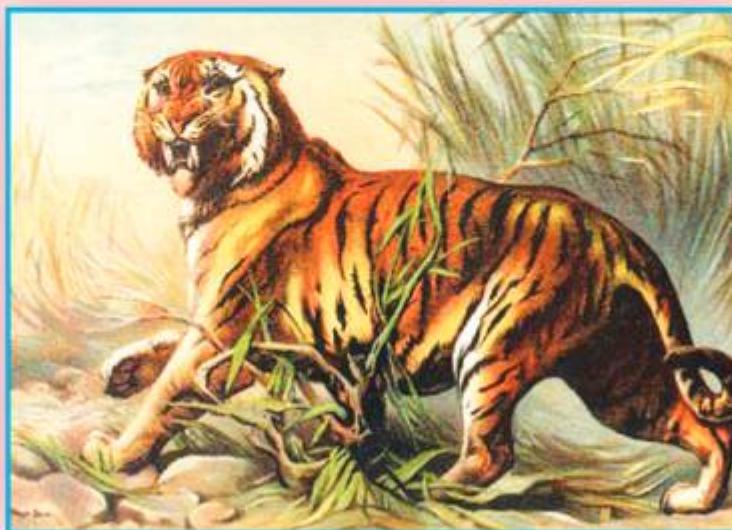
୧୦. କାହାର କାହା ସହ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ଗାର ଟାଣି ଦେଖାଆ ।

ଯେପରି	ଜନନୀ	ଜୋହନା
ଶଶୀ		କୋଳ
ସାଗର		ଖରା
ବିହଙ୍ଗ		ଲହରୀ
		ଗାନ

୧୧. ପଦ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ିଲେ, ତାକୁ କଥାରେ ଲେଖିବା ।

ଗୀତରେ	କଥାରେ
ଜନମ	ଜନ୍ମ
ପରାଣ	_____
ଜୋହନା	_____
ସେନେହ	_____

୧୨. ତଳେ ଥିବା ଚିତ୍ରଗିକୁ ଦେଖି ତା' ବିଷୟରେ ଛଟି ଧାଡ଼ି ଲେଖ ।

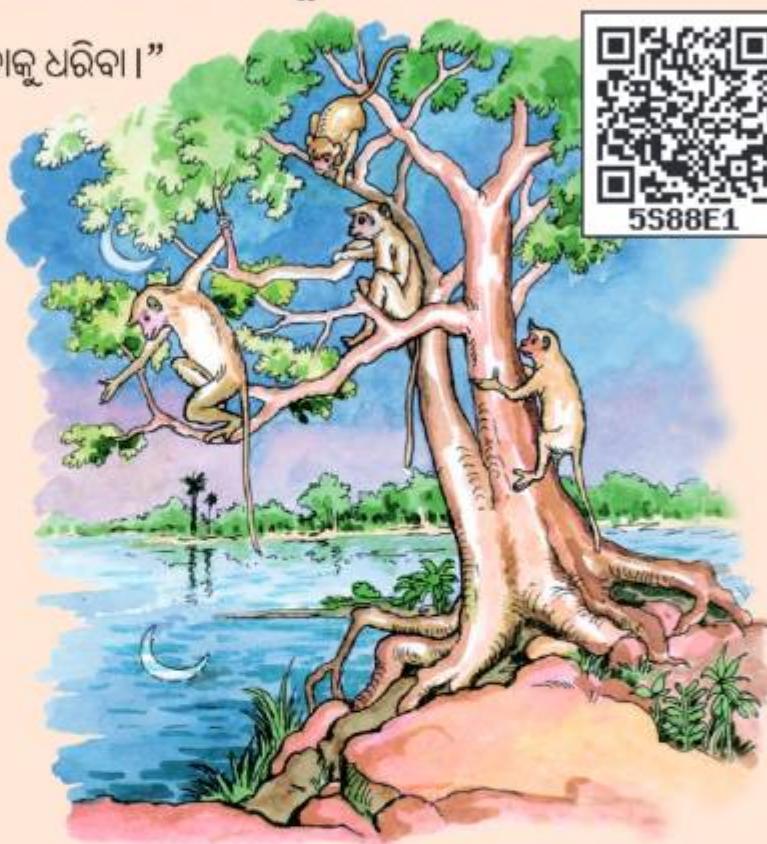

ଆସରେ ଧରିବା ଜନ୍ମ

ଦଳେ ପିଲାମାଙ୍କଡ଼ ପୋଖରୀରେ ଜନ୍ମକୁ ଦେଖିଲେ । ଆକାଶର ଜନ୍ମକୁ ପାଣି ଭିତରେ ଦେଖି ମାଙ୍କଡ଼ମାନଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ କହିଲା, “ଆରେ ଦେଖରେ, ପୋଖରୀ ଭିତରେ ଜନ୍ମ ! ଚାଲ, ତାକୁ ଧରିବା ।”

ଜନ୍ମକୁ କେମିତି ଧରିବେ
ସମସ୍ତେ ଉପାୟ ପାଞ୍ଚିଲେ ।
ସମସ୍ତେ ଉପାୟ ପାଞ୍ଚୁଥିବା
ବେଳେ ଜଣେ ଜନ୍ମକୁ ଆଗ
ଧରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ
ପଡ଼ିଲା । ତେଣୁ ସେ କିଛି ଚିନ୍ତା
ନ କରି ପୋଖରୀଭିତରକୁ
ମାରିଲା ଗୋଟାଏ କୁଦା ।
ହେଲେ ଜନ୍ମ କାହିଁ ? ପାଣି
ଭିତରୁ ଜନ୍ମ ଏକବାର ଛୁ ।

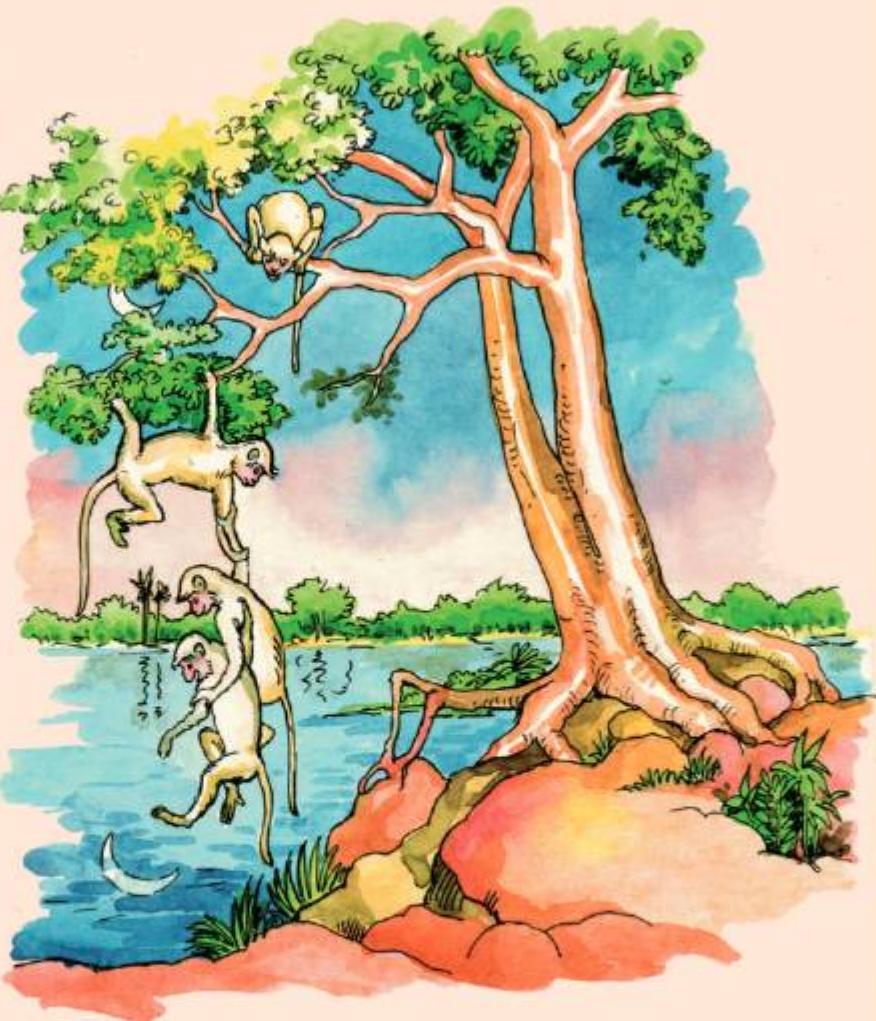
ପାଣିରେ ପହଞ୍ଚୁଥିବା ମାଙ୍କଡ଼ଟି କହିଲା, “ଆରେ, କୁଆଡ଼େ ଗଲା ଜନ୍ମ ?” ଅନ୍ୟମାନେ ଗଛ
ଉପରୁ କହିଲେ - “ଡୋ କୁଦାରେ ବୋଧନ୍ତୁଏ ସେ ଉରିଗଲା ।” ଓଦା ଜୁତୁବୁତୁ ମାଙ୍କଡ଼ଟି ଗଛକୁ
ଚଢ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଡାଳରେ ବସିଲା ।

କିଛି ସମୟ ଗଲା । ମାଙ୍କଡ଼ମାନେ ପୁଣି ଦେଖିଲେ ପୋଖରୀ ଭିତରେ ଜନ୍ମ । ଜନ୍ମକୁ ବାରମ୍ବାର
ଅତି ପାଖରେ ଦେଖି ପୁଣି ଜାଣା ହେଲା ତାକୁ ଧରିବାପାଇଁ ।

ଏଥର ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଯୋଜନା କଲେ । ଯୋଜନା କଲାବେଳେ ଚୁପ୍ଚୁପ୍ଚ
କଥାହେଲେ, ନ ହେଲେ ହୁଏତ ଜହଁ ଶୁଣିନେବ । ସେମାନେ ସ୍ଥିରକଲେ, ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକର ହାତ
ଧରାଧରି ହୋଇ ଗଛରୁ ତଳକୁ ଲଟକିବେ ଓ ଚୁପ୍ଚାପ ଜହଁକୁ ଧରି ପକାଇବେ ।

ଏହିପରି ଯୋଜନା
କରି ସେମାନେ ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଲେ ଜହଁ ଧରିବା
କାମ । ଏତେବେଳୟାଏ
ବୁଡ଼ାମାଙ୍କଡ଼ିଏ ଗଛରେ
ଆଇ ଏମାନଙ୍କର କାମ
ଦେଖୁଆଏ ।

ମାଙ୍କଡ଼ମାନେ ହାତ
ଧରାଧରି ହୋଇ ଡାଳରେ
ଲଟକୁଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଥମ
ମାଙ୍କଡ଼ି ଧରିଥିବା ଡାଳଟି
ହଠାତ୍, ମଡ଼, କରି
ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।

ତା'ପରେ ..... ତା'ପରେ ..... ତା'ପରେ କ'ଣ ହେଲା ?

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ପାଞ୍ଚିଲେ, କୁବା, ଲଟକିବା, ସ୍ଥିର କରିବା, ଯୋଜନା, ବାରମ୍ବାର, କୁତୁବୁଡ଼ୁ ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ପ୍ରତିବିମ୍ବ କିପରି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ବୁଝାଇବାକୁ ଦର୍ଶଣରେ ଏବଂ ପାଣିରେ ପରାମା କରି ଦେଖାଇବେ ।
- ପ୍ରତିବିମ୍ବ ବା ଛାଇ ବସ୍ତୁ ନୁହେଁ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ପିଲାମାନେ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ହାସଳ କରିବେ ।

୧. ଆସ ଆମେ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚିତ୍ର ଦେଖି ଗପଟିକୁ ଆଗେଇ ନେବା ।

୨. ତୁମେ ତୁମ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ପଚାର, ସେମାନେ କହନ୍ତୁ । ସାଙ୍ଗମାନେ ପଚାରନ୍ତୁ, ତୁମେ କହ ।

- (କ) ମାଙ୍କଡ଼ମାନେ କେଉଁଠାରେ ଜହୁକୁ ଦେଖିଲେ ?
(ଖ) କୁଦା ମାରିଥିବା ମାଙ୍କଡ଼ଟି ଜହୁକୁ ଧରିଲା କି ?
(ଗ) ସେ ଜହୁ କୁଆଡ଼େ ଗଲାବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ଅନ୍ୟମାନେ କ’ଣ ଉଭର ଦେଲେ ?
(ଘ) ମାଙ୍କଡ଼ମାନଙ୍କ ଯୋଜନା କିଏ ଶୁଣୁଥିଲା ?
(ଡ) ମାଙ୍କଡ଼ମାନେ ଧରାଧରି ହୋଇ ଲଟକିଲା ବେଳେ କ’ଣ ହେଲା ?

୩. ଉଭର ଲେଖ ।

- (କ) ମାଙ୍କଡ଼ମାନେ କାହିଁକି ଜହୁକୁ ଧରିପାରିଲେ ନାହିଁ ?

- (ଖ) ସେମାନେ କାହିଁକି ରୂପରୂପ କଥା ହୋଇ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ?

୪. ଗଛର ଛାଇ, ଦର୍ଶଣରେ ତୁମର ପ୍ରତିବିମ୍ବ, ପାଣିରେ ଥିବା ବେଙ୍ଗ, ପାଣି ଭିତରେ ଥିବା ମାଛ,
ଜଳରେ ଥିବା ବଗର ଛାଇ - ଏଗୁଡ଼ିକ ଭିତରୁ ଯାହାକୁ ଧରି ପାରିବ, ତାକୁ ଧରି କଳସୀରେ ଭର୍ବ
କର ।

୫. ଆସ, ତଳେ ଥିବା କୋଠରିରୁ ଶବ୍ଦ ନେଇ ଖାଲି କୋଠରି ପୂରଣ କରିବା ।

କହିଲେ ନସରେ, ଗୋଧହୁଏ, ବାରମ୍ବାର, ନହେଲେ

କ) ନାଚକ ଦେଖିବା କଥା ଶୁଣି ମନ୍ଦୁର ଖୁସି ।

ଖ) ଗୀତଚିକୁ ଶୁଣିଲେ ଗୀତଟି ମନେରହେ ।

ଘ) ଏତେବେଳଯାଏ ତୁମେ ଅଙ୍ଗଟି କରିପାରୁନ, ତୁମେ ମନଦେଇ କରୁନାହଁ ।

ଘ) ଖସଡ଼ା ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ସାବଧାନରେ ଚାଲ, ପଡ଼ିଯାଇ ପାର ।

୭. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚିତ୍ରରେ ଚଢ଼େଇଟି କ'ଣ କରୁଛି ଓ କାହିଁକି ଏପରି କରୁଛି ପାଞ୍ଚଟି ବାକ୍ୟରେ
ଲେଖ ।

---

୩. ଜୁଡ଼ୁବୁଡୁ, ଧରାଧରି, ଯୋଜନା, ବ୍ୟସ୍ତ – ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଲଗାଇ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଲେଖ ୩
ତୁମ ସାଙ୍ଗକୁ ପଡ଼ାଅ ।

---

୮. କିଏ କେଉଁ ଗୁଡ଼ି ଉଡ଼ାଇବ ଗାର ଟାଣି ଦେଖାଅ ।

୯. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ଗପଟିଏ ଲେଖ ।

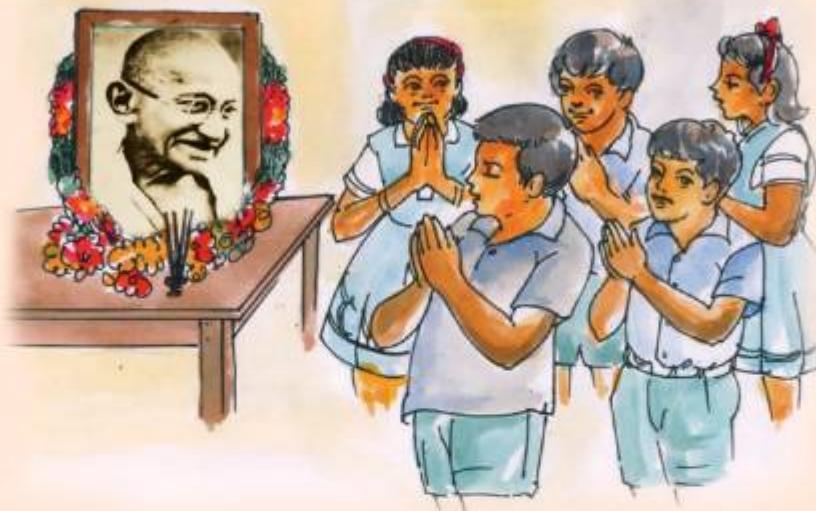

କହିବା ଆଗରୁ କରିବା

ସାନୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଘରକୁ ଫେରିଲା । ମା' ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆଜି କ’ଣ କ’ଣ ହେଲା ?”

ସାନୁ କହିଲା - “ଆଜି ପରା ଅକ୍ଷୟବର ଦୁଇ ତାରିଖ । ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରାଗଲା । ଆମେ ଓ ଆମ ଗୁରୁଜୀମାନେ ବାପୁଙ୍କ ଫଟୋଟୋଟୁରେ ଫୁଲ ଚଡ଼ାଇଲୁ ।”

“ଆଉ କିଛି ହେଲା ନାହିଁ ?” - ମା' ପଚାରିଲେ ।

ସାନୁ ଭତ୍ତର ଦେଲା - “ହଁ, ଗୁରୁଜୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର କାହାଣୀ ଶୁଣାଇଲେ । ବହୁତ ମଜା ଲାଗିଲା ।”

ମା' - ଆଛା ! କ’ଣ ସବୁ କହିଲେ ?

ସାନୁ - ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ପିଲାଦିନର କେତେକ ଚମକାର ଘଟଣା ।

ମା' - ଆଉ ତାଙ୍କ ବଡ଼ଦିନର କଥା କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ ?

ସାନୁ - ହଁ, ଖୁବ୍ କମା । ତମେ କିଛି କୁହ ନା !

ମା' - କହୁଛି, ଶୁଣ ।

ମା' କାହାଣୀ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସାନୁ
ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଥରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ
ପଢ଼ୁ କଷ୍ଟୁରବା ବେମାରରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।
ଓଷଧପତ୍ରରୁ କିଛିବି ସୁଫଳ ମିଳିଲା
ନାହିଁ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।
ସେ ପୁଣ୍ୟକରୁ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯେ,
ବେମାରରେ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକ ଲୁଣ ନ
ଖାଇଲେ କିଛିଟା ଉପକାର ପାଏ । ତେଣୁ
ସେ ଏହି ଉପଦେଶଟି କଷ୍ଟୁରବାକୁ ଦେବା
ପାଇଁ ମନସ୍ତୁ କଲେ ।

ଗାନ୍ଧିଜୀ କଷ୍ଟୁରବାକୁ କହିଲେ -
“ତୁମେ ଖାଦ୍ୟରେ ଲୁଣ ମିଶାଇ ଖାଇବା
ବନ୍ଦ କରିଦିଆ ।”

“ଧେତ, ଲୁଣ ବିନା ଖାଦ୍ୟ ତ ସୁସାଦୁ ଲାଗେ ନାହିଁ । ଲୁଣ ବିନା କ’ଣ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ହୁଏ ?”
କଷ୍ଟୁରବା ଅମଙ୍ଗ ହୋଇ କହିଲେ ।

“ତୁମେ ଅବୁଝା ହେଉଛ କାହିଁକି ? ତୁମର ପରା ଦେହ ଖରାପ । କିଛି ଦିନ ଲୁଣ ଛାଡ଼ିଦେଲେ
ହୁଏତ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତ ।” ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏପରି କହି କଷ୍ଟୁରବାକୁ ବୁଝାଇଲେ ।

କଷ୍ଟୁରବା ଚିକେ ମୁହଁ ଶୁଖାଇ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମକୁ କିଏ ଲୁଣ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ କହେ, ତୁମେ
କ’ଣ ଲୁଣ ଖାଇବା ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ?”

ଗାନ୍ଧିଜୀ ଭାବିଲେ ଏ ତ ଠିକ୍ କଥା ! ପରକୁ କହିବା ଯେତିକି ସହଜ, ନିଜେ କରି ଦେଖାଇବା
ସେତିକି ସହଜ ନୁହେଁ । ଏହି କଥାକୁ ନେଇ ସେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆମେ ଯାହା ଅନ୍ୟକୁ କହୁ,
ପ୍ରଥମେ ନିଜେ କରି ଦେଖାଇବା ଉଚିତ । ତେବେ ଯାଇ ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ।
ଏହି କଥାଟି ଗାନ୍ଧିଜୀ ମନେମନେ ବିଚାର କଲେ । କଷ୍ଟୁରବାକୁ ଦେଇଥିବା ଉପଦେଶଟିକୁ ନିଜେ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ସଂକଷ୍ଟ କଲେ ।

ଗାନ୍ଧିଜୀ କଷ୍ଟୁରବାକୁ ଏଥର କହିଲେ, “ମୋତେ ଯଦି ରୋଗ ହୋଇଥା’ଛା, ଚିକିତ୍ସକ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଖାଇବାକୁ ବାରଣ କରିଥାନ୍ତେ, ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ତାହା ଖାଇବା ବନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ସୁଫଳ ମିଳିଥା’ଛା । ମୁଁ ତୁମକୁ ଲୁଣ ଖାଇବାକୁ ମନା କରିଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଲୁଣ ଛାଡ଼ିଦେଉଛି ।”

ସତକୁ ସତ ଗାନ୍ଧିଜୀ ସେହି ମୁହଁର୍ଭର୍ତ୍ତୁ ବିନା ଲୁଣରେ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଆଚରଣ କଷ୍ଟୁରବାଙ୍କ ଉପରେ ଖୁବ୍ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା । ତେଣୁ କଷ୍ଟୁରବା ମଧ୍ୟ ଏଣିକି ଲୁଣ ନ ମିଶାଇ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କଲେ । ସେ ଖୁବ୍ ଶାଘ୍ର ସୁମ୍ଭୁ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ସାନ୍ତୁକ୍ତ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବା ପରେ ମା’ କହିଲେ, “ବୁଝିଲୁ ସାନ୍ତୁ ! ବାପୁ ଏମିତିକା ମଣିଷ ଥିଲେ ଯେ, ଯାହା କହୁଥିଲେ ତାହା ନିଜେ କରି ଦେଖାଉଥିଲେ । ସେଇଥିପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମଦେଲେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସହିତ ସମଗ୍ର ଦେଶର ଲୋକ ଏକଜୁଗ ହୋଇ ଚାଲୁଥିଲେ ।”

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୃଆ ଶବ୍ଦ

ଚମକାର	ସୁସାଦୁ	ପ୍ରଭାବ	ଏକଜୁଗ	ସ୍ଵାଧୀନତା	ଚିକିତ୍ସକ
ସୁଫଳ	ଅମଙ୍ଗ	ଜାର୍ଯ୍ୟକାରୀ	ସମଗ୍ର	ବେମାର	ମୁହଁର୍ତ୍ତ
ଉପକାର	ଆରୋଗ୍ୟ	ସଂକଷ୍ଟ	ଫଳପ୍ରଦ	ଆଚରଣ	ଅବଶ୍ୟ
ମନସ୍ତୁ	ସଂଗ୍ରାମ	ସୁମ୍ଭୁ			

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ଅମ୍ୟକୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜେ ତାହା କରି ଦେଖାଇବେ ।
- ସଂକଷ କରିବା ଓ ତାକୁ ପାଳନ କରିବା ଉତ୍ତର ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ - ଏହା ପିଲାକୁ ବୁଝାଇବେ ।
- ବିଭିନ୍ନ ଦିବସ ପାଳନର ତାପ୍ରୟ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ପିଲାକୁ ଧାରଣା ଦେବେ ।

୧. ଆସ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଗଞ୍ଜରୁ କିଛି କଥା ଖୋଜି କହିବା ।

(କ) କେବେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରାଯାଏ ?

(ଖ) ସାନୁର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ କିପରି ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା ?

(ଗ) ବେମାରରେ ପଡ଼ିଥିବା କଷ୍ଟୁରବା କିଏ ?

(ଘ) ଗାନ୍ଧିଜୀ ପୁଷ୍ଟକରୁ କ’ଣ ପଡ଼ିଥିଲେ ?

(ଡ) ଗାନ୍ଧିଜୀ କଷ୍ଟୁରବାକୁ କି ଉପଦେଶ ଦେଲେ ?

(ଚ) କଷ୍ଟୁରବା ଅମଙ୍ଗ ହେବାରୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କଲେ ?

୨. ଆସ ଉଭର ଲେଖିବା ।

(କ) ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଉପଦେଶଟି ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟୁରବା କାହିଁକି ଅମଙ୍ଗ ହେଲେ ?

(ଖ) ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ବେମାର ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କାହିଁକି ଲୁଣ ଛାଡ଼ିଲେ ?

---

୩. ଆଗ କିଏ, ପଛ କିଏ ଜାଣିବା । କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ପଛକୁ ପଛ ସଜାଇବା ।

କଷ୍ଟୁରବା
ବେମାର
ପଡ଼ିବା

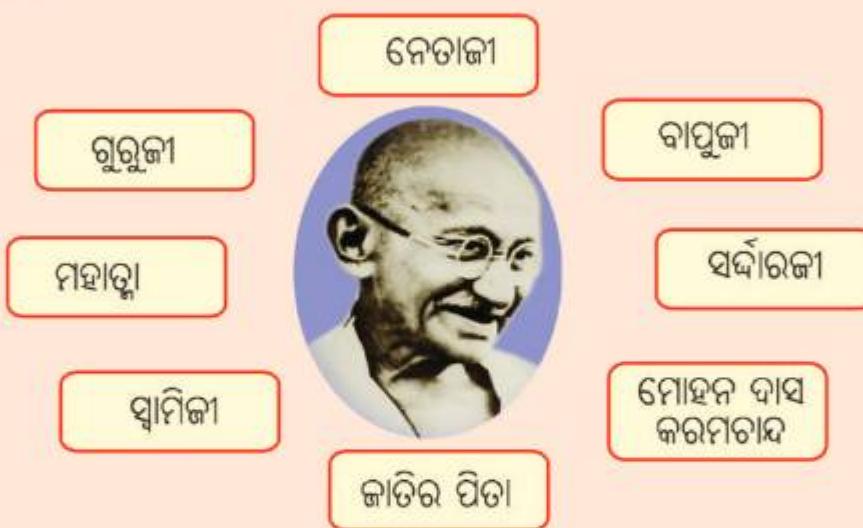
ସାନୁ ଓ ମାଆ
କଥାବାର୍ତ୍ତ
ହେବା

ସାନୁର
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ
ପାଲନ କରାଯିବା

କଷ୍ଟୁରବା
ସୁସ୍ଥ ହେବା

ଗାନ୍ଧିଜୀ ଚିତ୍ର
କରିବା

୪. ଗାନ୍ଧିଜୀ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନାମରେ ପରିଚିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଚିତ୍ର ସହ ଗାର ଚାଣି
ଯୋଡ଼ିବା ।

୫. ଆସ ଆମେ ବାକ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ।

ସୁଫଳ	-	_____
ମନସ୍ତୁ	-	_____
ସୁସ୍ଥାଦୁ	-	_____
ଫଳପ୍ରଦ	-	_____
ସଂକଳ	-	_____
ମୁହଁର୍ତ୍ତ	-	_____

୭. ଯେପରି ‘ଫଗୋରେ ଫୁଲ ଚଢାଇଲୁ’ ବୋଲି କୁହାୟାଇଛି ସେହିପରି କ’ଣ ହେବ ଲେଖିବା ।

ଅନ୍ଧକୁ ବାଟ _____

ଧରିବାକୁ ହାତ _____

ଓଦାଳୁଗା ଆମେ _____

୮. ନେତାଜୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଚାଲ, ହଇଜା ଗୋଗୀଙ୍କର ସେବା କରିବା ।” ତାଙ୍କର ଏହି କଥା କିଛି କାମକଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜର ଯୋଜନାକୁ ସେ ନିଜେ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ । ନିଜର ଯୋଜନାଟି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କଲେ । ଏହା ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ପରି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ରେଖାଙ୍କିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବଦଳରେ ସ୍ଵୟଂ, ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା ନାହିଁ, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହାର କରି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଲେଖିବା ।

୯. ଯେପରି, ଚିତ୍ରା - ଚିତ୍ତିତ

ସେହିପରି କ’ଣ ହେବ ଲେଖିବା । ଦୁଃଖ - _____

ପୀଡ଼ା - _____

ପାଠ - _____

୧୦. ତୁମ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଚାରିପାଖ ଅପରିଷାର ହୋଇଛି । ପରିଷାର କରିବା ପାଇଁ କ’ଣ କରିବା ?

_____

_____

_____

୧୦. ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଜୀବନରେ ଘଟିଥିବା ଅନ୍ୟ କିଛି ଘଟଣା ଲେଖ ।

୧୧. ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବଡ଼ ମଣିଷମାନେ ନିଜ କାମଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କୁ ଏକଜୂଟ କରିପାରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖ ।

୧. _____

୮. _____

୨. _____

୯. _____

୩. _____

୧୦. _____

୪. _____

୮. _____

୧୩. ଚିତ୍ର ଦେଖି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଭଲକାମ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖ ।

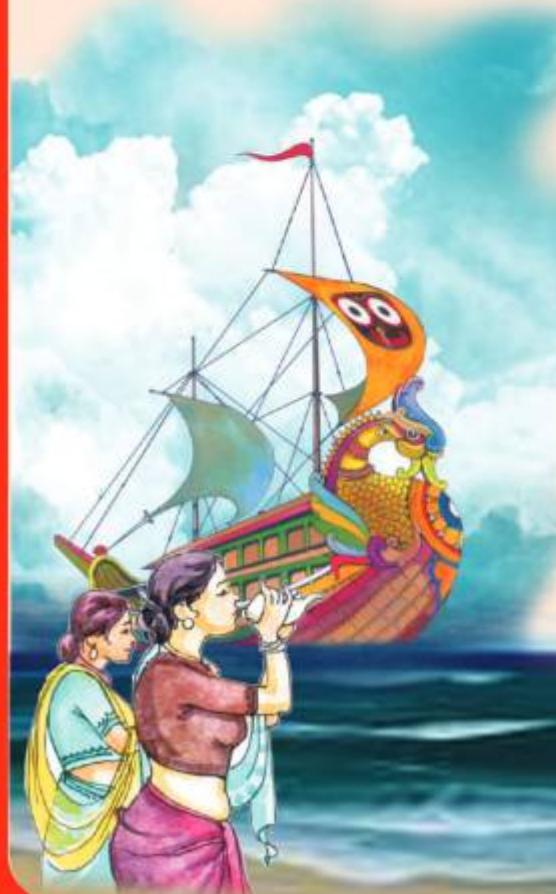

ଭାସି ଯାଆ ମୋର କାଗଜ ଡଙ୍ଗା

ପବନ ବହୁଛି   ଝିପିଝିପି ମେଘ ବରଷଳ,
ବିଜୁଲି ଚମକେ   ଘଡ଼ିଘଡ଼ି ଭାକେ ରହିରହି ।
କେତେ ମଜା ଲାଗେ   ଓଳିରୁ ବରଷା ପଡ଼େ ଖରି,
ଫୁଟି ଭାସି ଯାଏ   ପାଣିରେ ଫୋଟକା ଅସୁମାରି ।

ଭାସି ଯାଆ ମୋର   କାଗଜ ଡଙ୍ଗା ଭାସିଯାଆ,
ତରିଯିବୁ ନାହିଁ   ଆକାଶରେ ଦେଖି ମେଘ ବାଆ ।
ଝୁଲିଝୁଲି ତୁହି   ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଯାଆ ଭାସି,
ଡଙ୍ଗାରେ ! ତୋତେ   ମେଲାଣି ଦେଲି ମୁଁ ହସିହସି ।

କାର୍ତ୍ତିକ ମାସେ   ବୋଲତ ମେଲାଇ ଦରିଆରେ,
ସାଧବେ ଆମର   ଯାଉଥିଲେ ଦୂର ଦେଶ ପାରେ ।
ଝଡ଼ ତୋପାନକୁ   ନ ଥିଲା ତାଙ୍କର ତିଲେ ତର,
ଆସୁଥିଲେ ଫେରି   ଆଷାଡ଼ରେ ସାରି କାରବାର ।

ବୋଲତରେ ଭରି   ଧନ ଦଉଳତ ହୋଇ ଖୁସି,
ଫେରୁଥିଲେ ଘରେ   ଦରିଆପାରିରୁ ମିଳିମିଶି ।
ବୋଲତ ମଙ୍ଗେ   ଶୁଭ ନାରିକେଳ ଜଳ ତାଳି,
ଝିଅ ବୋହୁ ମିଶି   ବନ୍ଦାଉଥିଲେ ଦୀପ ଜାଳି ।

ଯାଇଛି ସେ କାଳ
 ପାରାଦୀପେ ଆସି
 ଅଟକି ଗଲୁକି
 ବିଦାୟ ଦେଉଛି

ଆସିଛିରେ ଏବେ ନୂଆ ବେଳା,
 ଲାଗଇ ଜାହାଜ ଭେଳାଭେଳା ।
 କଥା ମୋର ଶୁଣି, ଯାଆ ଭାସି,
 ତୋତେ ମୁହିଁ ଏବେ ହସି ହସି ।

ଏଇ ହାତେ ତୋତେ
 ଖେଳିଛି ତୋ ସାଥେ
 ଭାସି ଯାଆ ମୋର
 ବାଟଯାକ କେତେ

ଗଡ଼ିଛି ମୁଁ କେତେ ଭରସାରେ,
 ଏହିପରି କେତେ ବରଷାରେ ।
 କାଗଜ ଡଙ୍ଗା ଭାସି ଯାଆ,
 ନୂଆ ନୂଆ ସାଥୀ ଭେଟୁଆଆ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ଓଳି, ଅସୁମାରି, ମଙ୍ଗା, ମେଳାଣି, ଦରିଆ, ତିଲେ, ବିଦାୟ, ଭେଳାଭେଳା, ଭରସା

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଚନା

- ଅତୀତର ନୌବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଗୌରବମୟ ସଂକୁଳି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବେ ।
- ରତ୍ନଚକ୍ର ଏବଂ ବର୍ଷାରତ୍ନ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ ।
- କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ବୋଲତ ବନ୍ଦାଣ ବିଷୟରେ କହିବେ ।
- ପାରାଦୀପ ବିଷୟରେ କହିବେ ।

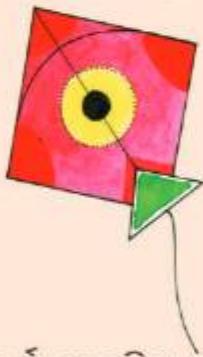
୧. ଆସ କଥା ହେବା ।

- (କ) ବର୍ଷା ହେଉଥିବା ବେଳେ ଆକାଶରେ କ'ଣ ଦେଖାଯାଏ ?
- (ଖ) କେଉଁମାନେ ଆଗେ ବୋଲିତରେ ବଣିଜ କରିବାକୁ ଦୂର ଦେଶକୁ ଯାଉଥିଲେ ?
- (ଗ) ସାଧବମାନେ ବଣିଜ କରିବାକୁ ଯାଇ କେବେ ଫେରୁଥିଲେ ?
- (ଘ) ଝିଆ ବୋହୃମାନେ କିପରି ବୋଲିତ ବନ୍ଦାଉଥିଲେ ?
- (ଡ) ଆମ ରାଜ୍ୟର କେଉଁଠି ଭେଳାଭେଳା ହୋଇ ଜାହାଜ ଲାଗୁଛି ?

୨. ତୁମେ ସମସ୍ତେ କବିତାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପଦକୁ ଅଭିନ୍ୟ ସହ ଗାଇ ଶୁଣାଆ ।

୩. (କ) କାଗଜରେ ଡଙ୍ଗା ତିଆରି କରିବା ପରି କାଗଜରେ ଆଉ କ'ଣ ତିଆରି କରିବା ଶିଖିଛ ଲେଖ ଓ ଲାଗା ।

(ଖ) ତୁମେ ଯେପରି କାଗଜ ଡଙ୍ଗା ପାଣିରେ ଭସାଇ ଆନନ୍ଦ ପାଆ, ସେହିପରି ଏଇ ଜିନିଷକୁ କ'ଣ କରିବ ଲେଖ ।

---

୪. ବର୍ଷା ହେଉଥିବା ସମୟରେ ତୁମେ ଘର ବାରଣ୍ୟାରେ ବସିଛ । ଏହି ସମୟରେ ଯାହା ଦେଖୁଛ ତା'କୁ ପାଞ୍ଚଟି ଧାଡ଼ିରେ ଲେଖ ।

---

୪. (କ) ତଙ୍ଗାରେ ଥିବା କେଉଁ ଶବ୍ଦ ସହିତ ତଙ୍ଗା ତଳେ ଥିବା କେଉଁ ଶବ୍ଦର ମେଳ ଅଛି, ଗାର ଚାଣି ଦେଖାଆ ।

(ଖ) ମଣିରେ ଥିବା ନାମ ସହିତ କେଉଁ କେଉଁ ଚିତ୍ରର ମେଳ ଅଛି ଗାର ଚାଣି ଦେଖାଆ ।

୫. (କ) ‘ବାଚୟୋକ କେତେ ନୂଆ ନୂଆ ସାଥୀ ଭେଟୁଆଆ’ – ଏ କଥାଟିକୁ କିଏ କାହାକୁ କହିଛି ?

(ଖ) ‘ଯାଇଛି ସେ କାଳ ଆସିଛିରେ ଏବେ ନୂଆ ବେଳା’

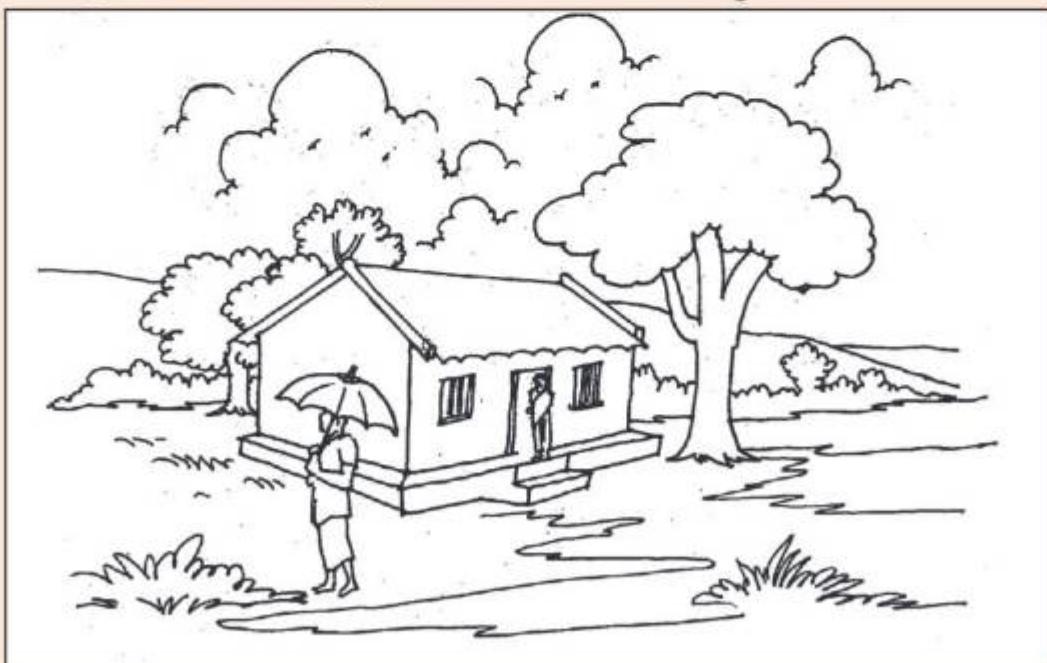
- ‘ସେ କାଳ’ କେଉଁ ସମୟକୁ କୁହାଯାଇଛି ?   ଉ. _____
- ସେ କାଳରେ କ’ଣ ହେଉଥିଲା ?   ଉ. _____
- ‘ନୂଆ ବେଳା’ କେଉଁ ସମୟକୁ କୁହାଯାଇଛି ?   ଉ. _____
- ‘ନୂଆ ବେଳା’ ବୋଲି କାହିଁକି କୁହାଯାଇଛି ?   ଉ. _____

୭. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଲଗାଇ ଆସ ଆମେ ବାକ୍ୟ ଗଡ଼ିବା ।

ଈପିଇପି, ଝୁଲିଝୁଲି, ହସିହସି, ଭେଳାଭେଳା, ନୂଆନୂଆ

- ୧. _____
- ୨. _____
- ୩. _____
- ୪. _____
- ୫. _____

୮. ଏଇ ଚିତ୍ରଟିରେ ଆଉ କ’ଣ ଯୋଡ଼ିଲେ ବର୍ଷା ହେଉଥିବାର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ହେବ ?

ଏବେ ଚିତ୍ରଟିରେ ରଙ୍ଗ ଦିଅ ।

୯. ଆମ ରାଜ୍ୟର ପାରାଦୀପଠାରେ ବନ୍ଦର ଅଛି । ସେହିପରି ଆମ ଦେଶରେ ଆଉ କେଉଁ କେଉଁ
ଠାରେ ବନ୍ଦର ଅଛି ତା'ର ଗୋଟିଏ ତାଲିକା କର । ତା' କଡ଼ରେ ସେ ସ୍ଥାନ ସବୁ କେଉଁ
ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଲେଖ । (ନ ପାରିଲେ ପଚାରି ଲେଖ)

୧୦. ଆମ ରାଜ୍ୟର ସାଧବପୁଅମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖ ।

ପୁଣି ସେମାନେ ହସିଲେ

ନରସିଂହପୁର ଗାଁରେ କରିମ ଓ କୃପାସିନ୍ଧୁର ଘର । ଦୁଇଜଣଙ୍କର ଘର ଖୁବ୍ ପାଖାପାଖି । ସକାଳୁ ଉଠିଲେ ମୁହଁ ଦେଖାଦେଖି । ବିପଦଆପଦରେ କାନ୍ଦକୁ କାନ୍ଦ ମିଳାଇ ଠିଆ ହୁଅଛି । ଯାନିଯାତ୍ରା ଓ ପୁନେଇଁ ପରବ ମିଳିମିଶି ପାଲନ୍ତି ।

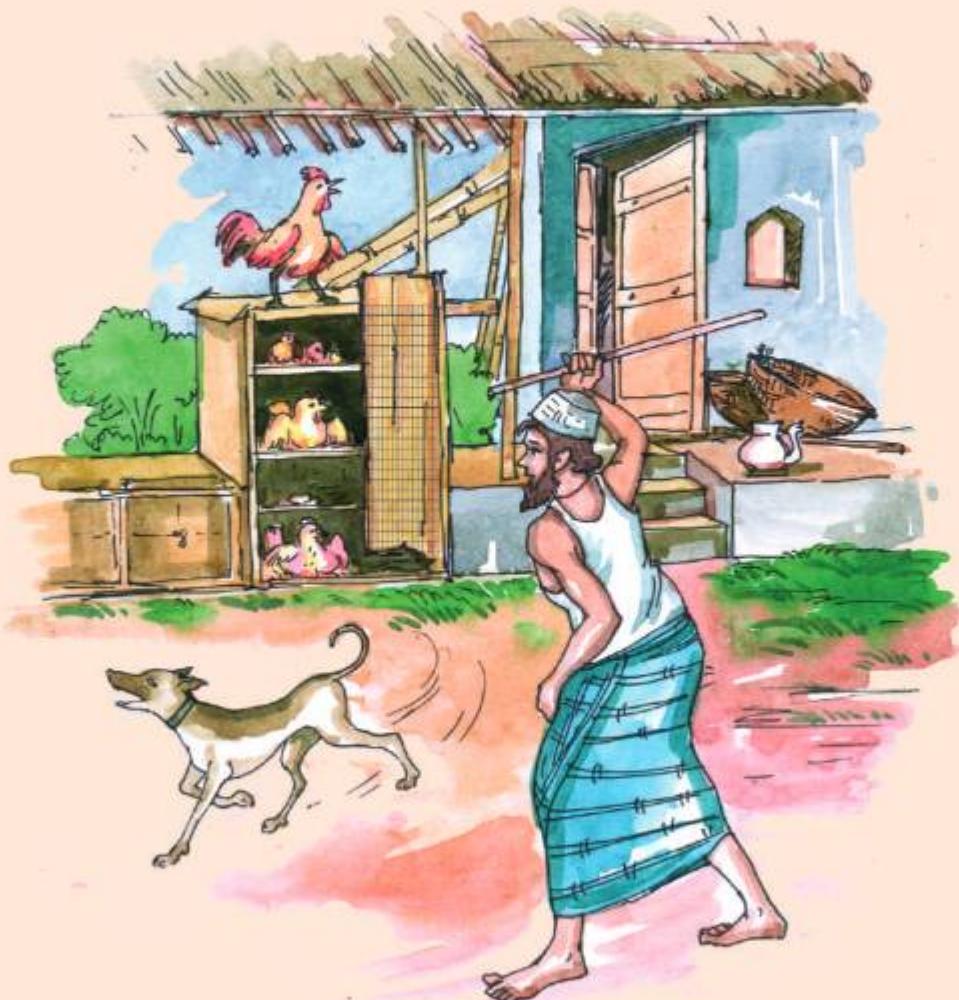
କୃପାସିନ୍ଧୁର ଝିଅ ସୋମା । କରିମର ଝିଅ ହାସିନା । ଦୁହଁ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ପାଖାପାଖି ବସନ୍ତ, ଏକାଠି ଖେଳନ୍ତି, ଏକାଠି ବୁଲନ୍ତି ।

କରିମ ନିଜ ଘରେ ପାଲିଥାଏ କିଛି କୁକୁଡ଼ା । କୃପାସିନ୍ଧୁ ସଉକିରେ ରଖିଥାଏ ଗୋଟିଏ କୁକୁର । ତା' ନାଁ କାଳିଆ । ବେଳ ପାଇଲେ କାଳିଆ କରିମର କୁକୁଡ଼ାରୁ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟା ଖାଣିନିଏ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ କରିମ କିଛି କହୁ ନ ଥିଲା । ହେଲେ ସିଏ କେତେ ସହିବ !

କୁକୁରଟିକୁ ଜବଡ କରିବା ପାଇଁ କରିମ କୃପାସିଷ୍ଠକୁ ନେହୁରା ହେଲା ।

କୃପାସିଷ୍ଠ ଏଥର କାଳିଆକୁ ଆଖିରେ ରଖିଲା । ହେଲେ କ'ଣ ହେବ ? ପ୍ରକୃତି ଛାଡ଼ୁଛି କେଉଁ ? ସୁଯୋଗ ଉଣ୍ଟି କାଳିଆ ଗୋଟେ ଦି'ଗା କୁକୁଡ଼ା ଧାମି ନିଏ । କରିମ ଏଥର ରାଗିଗଲା । କୁକୁରକୁ ପାନେ ଦେବ ବୋଲି ଛକି ରହିଲା । କାଳିଆ ଆଉ ଦିନେ କୁକୁଡ଼ା ଭାଡ଼ି ଉପରକୁ ଉଠିବା ବେଳକୁ କରିମ ଦେଲା ପାହାରେ । କାଳିଆ କାଉଁକାଉଁ କରି ଧାଇଁଲା । ସେ ଛୋଟା ହୋଇଗଲା ।

ଏଥିରେ କୃପାସିଷ୍ଠ ରାଗିଯାଇ କରିମକୁ ଗାଲିଦେଲା । କରିମ ମଧ୍ୟ କୃପାସିଷ୍ଠକୁ ଗାଲିଦେଲା । କଜିଆ ବଢ଼ିଲା ।

ଏଣିକି ଦୁଇ ପରିବାର ଭିତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦ । ହାସିନା ସାଙ୍ଗରେ ମିଶିବାକୁ କୃପାସିଷ୍ଟୁ ସୋମାକୁ ମନା କରିଦେଲା । ସୋମା ଓ ହାସିନାଙ୍କ ଭିତରେ ମିଳାମିଶା, କଥାବାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଭାରି ଦୂଃଖ । ଆଗପରି ମୁହଁରେ ନ ଥିଲା ହସ ।

ଦିନକର କଥା । ଖେଳଛୁଟିରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପଛ ପାଖ ନଈକୁଳରେ ହାସିନା ବୁଲୁଛି, ହଠାତ୍ ଧପ କରି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ହେଲା । ହାସିନା ନଈକୁଳକୁ ଦୌଡ଼ିଲା । ଦେଖିଲା ସୋମା ପାଣିରେ ବୁଡୁଛି ଆଉ ଭଠୁଛି । ହାସିନାର ହାଲୁକ ଶୁଖିଗଲା । ହଠାତ୍ ତା' ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲା ବରଗଛରେ ମାଡ଼ିଛି ଶିଆଳି ଲଗା । ସେଥିରୁ ଖଣ୍ଡେ ବଡ଼ ଲଗାକୁ ଦାଉରେ ଛିଡ଼ାଇ ପକାଇଲା । ଲଗାଖଣ୍ଡକୁ ସୋମା ଆଡ଼କୁ ପକାଇଦେଇ କହିଲା - “ସୋମା ଯା’କୁ ଧରିପକା” ।

ସୋମା ଲଗାଟିକୁ ଜୋର କରି ଧରିଲା । ହାସିନା ଲଗାଟିକୁ କୁଳ ଆଡ଼କୁ ଟାଣିଲା । ମଞ୍ଚିରେ ମଞ୍ଚିରେ ‘‘ଦଉଡ଼ି ଆସ, ଦଉଡ଼ି ଆସ’’ କହି ହାସିନା ପାଟି କରୁଥାଏ ।

ହାସିନାର ପାଟି ଶୁଣି କେତେଜଣ ପିଲାଙ୍କ ସହ ଗୁରୁଜୀ ସେଠାକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ । ହାସିନା ଲଗାଟିକୁ ଟାଣିଲାବେଳେ ଧଇଁସଇଁ ହେଉଥାଏ ; ତଥାପି ସେ ପ୍ରାଣପଣେ ଲଗାକୁ ଟାଣୁଥାଏ । ତା’ରୁ ଗୁରୁଜୀ ଓ ପିଲାମାନେ ଲାଗିଗଲେ । ସୋମାକୁ କୁଳକୁ ଆଣିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ସୋମା ପାଣି ପିଇଯାଇଥାଏ ।

ଖବର ପାଇ କୃପାସିଦ୍ଧି ଓ କରିମ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ । ଗୁରୁଜୀ କହିଲେ - “କୃପାସିଦ୍ଧି, ତମେ ସୋମାକୁ ହାସିନା ସାଙ୍ଗରେ ମିଶିବାକୁ ମନା କରିଥିଲ । ଆଜି ସେଇ ହାସିନା ତମ ଝିଅକୁ ବଞ୍ଚାଇଲା ।”

କୃପାସିଦ୍ଧିର ମୁଣ୍ଡ ଲାଜରେ ନଇଁଗଲା । କୃପାସିଦ୍ଧି କରିମକୁ କହିଲା - “ଭାଇ, ମୋତେ କ୍ଷମା-କର । ହାସିନା ନ ଥିଲେ ମୁଁ ଆଜି ସୋମାକୁ ପାଇ ନ ଥାନ୍ତି ।” କରିମ ଓ କୃପାସିଦ୍ଧି କୋଳାକୋଳି ହେଲେ । ସୋମା ଓ ହାସିନାଙ୍କ ମୁହଁରେ ପୁଣିଉଠିଲା ହସ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୃଥା ଶବ୍ଦ

ଖଣ୍ଡିନେବା, ଜବତ, ନେହୁରା, ଉଣ୍ଡିବା, ପ୍ରକୃତି ଛାଡ଼ିବା, ସୁଯୋଗ,
ପାନେଦେବା, କଜିଆ, ହାଲୁକ ଶୁଣିଯିବା ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କପାଇଁ ସୂଚନା

- ଜାତି, ଧର୍ମ ଓ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଆମେ ଏକ, ଏ କଥା ପିଲାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବେ ।
- ପରିଷର ପ୍ରତି ସତ୍ତାବନା ପୋଷଣ କରିବାର ଉପଯୋଗିତା ବିଷୟରେ ଧାରଣା ଦେବେ ।

୧. ଗପଟି ପଢ଼ିସାରିବା ପରେ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତଳେ ୧, ୨, ୩, ୪, ୫ ସଂଖ୍ୟା ଲେଖି ଆଗ ପଛ କରି ସଜାଅ । ପ୍ରତି ଚିତ୍ରକୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଲେଖ ।

୨. ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉଭର ଲେଖ ।

- (କ) କରିମ ଓ କୃପାସିନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଘର କେଉଁ ଗାଁରେ ?
- (ଖ) ସୋମା ଓ ହାସିନା କେଉଁଠାରେ ପଢୁଥିଲେ ?
- (ଗ) କରିମର କୁକୁଡ଼ାଙ୍କୁ କିଏ ଖାଇଲା ?
- (ଘ) କରିମ ଓ କୃପାସିନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ କାହିଁକି କଜିଆ ଲାଗିଲା ?
- (ଡ) ସୋମା ଓ ହାସିନା ପୂର୍ବପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି ?
- (ତ) ସୋମାଙ୍କୁ କିଏ ରକ୍ଷା କଲା ?
- (ଛ) କେଉଁମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟି ଉଠିଲା ?

୩. ଆସ, ଏଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ପାଖ କୋଠି ମଧ୍ୟରୁ ଖୋଜି ତା' ପାଖରେ ଲେଖିବା ।

(କ) କାଷକୁ କାଷ ମିଳାଇ ଠିଆ ହୁଅଛି

(ଖ) ପ୍ରକୃତି ଛାଡ଼ୁଛି କେଉଁଠୁ

(ଗ) ହାଲୁକ ଶୁଣିଗଲା

ଭୟ ପାଇବା,

ଅଭ୍ୟାସ ନ ବଦଳାଇବା,

କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ଜାଣି ନ ପାରିବା,

କାଷକୁ କାଷ ଯୋଡ଼ିବା,

ଏକ ହୋଇ କାମ କରିବା ।

୪. ତୁମ ଗାଁ ବିଷୟରେ ପାଞ୍ଚଟି ବାକ୍ୟ ଲେଖ ।

---

୫. ଆସ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଲଗାଇ ବାକ୍ୟ ଗଡ଼ି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଡ଼ିବା ।

ମୁଁ ଦେଖାଦେଖି, ଆଖିରେ ରଖିବା, ଆଖିରେ ପଡ଼ିବା, ଲାଜରେ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ପଡ଼ିବା ।

---

୬. ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ କେଉଁ ଆୟଟି କେଉଁ ପିଲା ପାଇବା ଉଚିତ, ତାହା ଗାର ଟାଣି ଦେଖାଇବା ।

୩. ‘ଧଇଁସଇଁ’ ପରି ଆଉ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଲେଖ –

୮. କ’ଣ କରିବା ଦୂଇ ଧାଡ଼ିରେ ଲେଖ ।

(କ) ତୁମ ସାଙ୍ଗର ଜାମାରେ ନିଆଁ ଲାଗିଗଲେ -

_____

(ଖ) ତୁମ ସାନ ଭଉଣୀ ହଠାତ୍ ତଳେ ପଡ଼ିଯିବାରୁ ତା’ର ମୁଣ୍ଡ ଫାଟି ରକ୍ତ ବହିଲୋ -

_____

୯. ‘ପାନେ ଦେବା’ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଠିକ ? ପାଖ ଘରେ ଠିକ

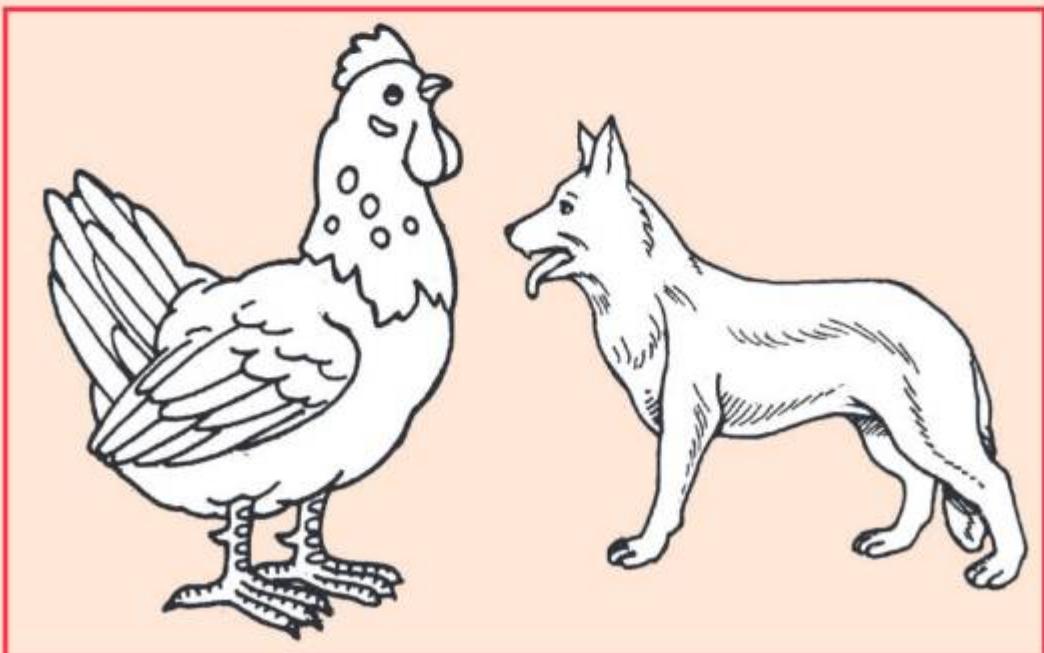
(√) ଚିହ୍ନ ଦିଆ ।

(କ) ଦଣ୍ଡ ଦେବା

(ଖ) ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦେବା

(ଗ) ପାନ ଖଣ୍ଡ ଦେବା

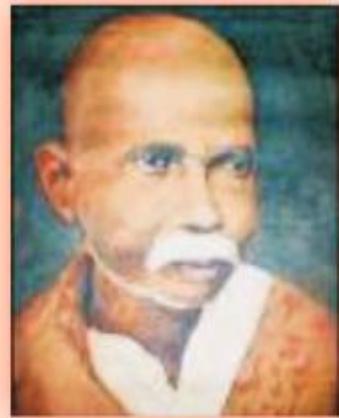
୧୦. ତଳ ଚିତ୍ରରେ ରଙ୍ଗ ଦିଆ ।

ତୁଳସୀ ଦୂଇ ପଡ଼ରୁ ବାସେ

ଆମ ଜନ୍ମଭୂମି ଓଡ଼ିଶା ଏକ ପୁଣ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର । ଏହି ମାଟିର ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଖଣ୍ଡପଡ଼ାରେ ଜଣେ ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମନେଇ ଓଡ଼ିଶାକୁ ମହାନ କରିଥିଲେ । ସେ ହେଲେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ ପଠାଣି ସାମନ୍ତ । ତାଙ୍କର ପୂରା ନାମ ଥିଲା ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହ ମହାପାତ୍ର ।

ତୁଳସୀ ଦୂଇ ପଡ଼ରୁ ବାସିଲା ପରି ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭା ପିଲାବେଳରୁ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଛୋଟ ବେଳରୁ ସେ ଶୂନ୍ୟ ଆକାଶକୁ ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ମେଘମାଳା ପବନ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣରେ ଆସି କିପରି ବଦଳି ଯାଉଛନ୍ତି, ତାକୁ ସେ ଭଲ ଭାବରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଚାଟଶାଳୀରେ ପଢ଼ୁଥିବାବେଳେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ଉଡ଼ୁଥିବା ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦରେ କୁରୁଳି ଉଠୁଥିଲେ । କେଉଁ ପକ୍ଷୀ କେତେ ବେଗରେ ଉଡୁଛି, ମେଘ ଓ ପକ୍ଷୀମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା କେତେ, ତାହା କୌତୁଳସହ ଗଣନା କରୁଥିଲେ । ଖେଳୁଖେଳୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଙ୍ଗୀନ କାଚ ଧରି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ସେ ଦେଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

ଅନେକ ସମୟରେ କୌଣସି ଏକ ବରଗଛ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତା' ତଳେ ବସୁଥିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଗଢ଼ି ଅନୁଯାୟୀ ଖଣ୍ଡିଏ କାଠ ଦ୍ୱାରା ଗଛର ଉଚ୍ଚତା କହିଦେଇ ପାରୁଥିଲେ । ରାତ୍ରିରେ ଧୂବତାରା, ସପୁର୍ଣ୍ଣମଣ୍ଡଳ, ଗ୍ରହ ଓ ନିଃତ୍ରମାନଙ୍କର ଗଢ଼ି, ଉଦୟ ଓ ଅଷ୍ଟ ଆଦି ସମୟର ହିସାବ ତାଳପଡ଼ରେ ଲେଖି ରଖୁଥିଲେ ।

ପଠାଣି ସାମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କ ପିତା ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ସିଂହଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ୟୋତିଷ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର ନ ଥିଲା । ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପଢ଼ି ଏକ ବାଉଁଶ ନଳୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ଧୂବତାରା, ଗ୍ରହ ଓ ନିଃତ୍ରମାନଙ୍କର

ଗତିବିଧି ଓ ଦୂରତ୍ବ ନିରୂପଣ କରୁଥିଲେ । ପଠାଣି ସାମନ୍ତଙ୍କ ଏଉଳି ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ଲୋକେ କାବା ହେଉଥିଲେ । କହୁଥିଲେ, ଏ ପିଲା ଦିନେ ନା ଦିନେ ଜଣେ ବଡ଼ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ ହୋଇ ଦେଶର ଚେକ ରଖିବ । ସତକୁ ସତ ସେଯା ହିଁ ହେଲା । ଦିନେ ସେ ବଡ଼ ହୋଇ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ପୂଜିତ ହେଲେ ।

ପଠାଣି ସାମନ୍ତଙ୍କର ଆଉ ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । ନିଜ ଘରଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଘରର ଦୂରତା ନିଜ ପାହୁଣ୍ଡରେ ମାପି ହିସାବ କରି ରଖୁଥିଲେ । ସବୁଠାରୁ ଆଣ୍ଟର୍ୟ କଥା ହେଲା ଯେ, ତାଙ୍କ ଘରର ଅଗଣାଠାରୁ ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ଦୂରତା ୧,୫୧,୨୦୦ ପାହୁଣ୍ଡ ବୋଲି ଗଣନା କରିଥିଲେ । ସେ ଖୁବ୍ ପରିଶ୍ରମୀ ଥିଲେ । କଠୋର ସାଧନା ବଳରେ ସେ ଏକ ‘ମାନୟତା’ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଏହି ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପର୍ବତ ଓ ବୃକ୍ଷର ଦୂରତା ମାପି ପାରୁଥିଲେ । ନିଜର ଅସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବାଉଁଶ ନଳୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ସୌରମଣ୍ଡଳକୁ ମାପି ପାରିଥିଲେ । କାଠ ଓ ବାଉଁଶ ନଳୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଯେଉଁସବୁ ଯନ୍ତ୍ର ଉଭାବନ କରିଥିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ ‘ଶକୁ’, ‘ଶ-ଗୋଲ’ ଓ ‘ଉଲମ୍ବିଚକୁ’ ଆଦି । ଏଥିନିମନ୍ତ୍ରେ ତାଙ୍କୁ “ମହାମହୋପାଧ୍ୟ” ଉପାଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ସୂର୍ଯ୍ୟଘଡ଼ି ଆଜି ବି ରେଭେନସା କଲେଜ ହତାରେ ଶୋଭା ପାଉଅଛି । ତାଙ୍କ ଗଣନା ସୂତ୍ର ଅନୁସରଣରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟାପରାଗ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁରୁଙ୍କର ସମୟ ଠିକ୍ ଭାବେ ନିରୂପଣ କରାଯାଇ ପାରୁଅଛି ।

ପଠଣ ସାମନ୍ତ ତାଙ୍କର ପ୍ରଗାଢ଼ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବଳରେ ଯେଉଁସବୁ ସାମାଜିକ ତଥ୍ୟ, ଗଣିତ ବିଦ୍ୟା ଓ ଆକାଶ ତତ୍ତ୍ଵର ଆବିଷ୍କାର ଓ ଉଭାବନ କରିଯାଇଛନ୍ତି, ତାକୁ ଆମେ ଭୁଲି ପାରିବା ନାହିଁ । ପୃଥିବୀରେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ଯେତେ ଦିନ ଯାଏ ଥିବ, ସେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଅମର ହୋଇ ରହିଥିବେ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ପ୍ରତିଭା, ସର୍ବ, ନିରୀକ୍ଷଣ, କୁରୁଳି ଉଠିବା, କୌତୁଳ୍ୟ, ପ୍ରାଚୀନ, ଉପାଧି, ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ, ନିରୂପଣ,
ତତ୍ତ୍ଵ, ପ୍ରଗାଢ଼, ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ, ଆବିଷ୍କାର, ଉଭାବନ, ଅମର, ପାହୁଣ୍ଡ, ସୌରମଣ୍ଡଳ, ସୂତ୍ର,
ଅନୁସରଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟାପରାଗ, ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ଯାହା ଆଗରୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ସେହିପରି ଜିନିଷକୁ ଖୋଜି ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପରିଚିତ କରାଇ ଦେଲେ ତାକୁ କୁହାଯାଏ ‘ଆବିଷ୍କାର’ ।
ଯାହା ଆଗରୁ ଆଦୋ ନ ଥିଲା, କେହି ଜଣେ ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଇ ନୂଆକରି ବାହାର କଲେ ତାକୁ କୁହାଯାଏ ‘ଉଭାବନ’ ।
ଉଦାହରଣ :   ନିର୍ଭଚନ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ।
                                ମାର୍କୋନି ବେତାରଯନ୍ତ ଉଭାବନ କରିଥିଲେ ।
- ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପିଲାଦିନେ କିପରି ସାରା ଆକାଶର ତତ୍ତ୍ଵ ଆଗ୍ରହର ସହ ଅନୁଧାନ କରୁଥିଲେ, ବୁଝାଇବେ । ପିଲାମାନେ ସେହିପରି ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାର ସହ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବେ ।
- ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ଭାରତୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେବେ ।

୧. ଆସ ଆମେ କଥାବାର୍ତ୍ତ ହେବା ।

- (କ) ପଠଣ ସାମନ୍ତ କେଉଁଠି ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ?
- (ଖ) ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ କିଏ ?
- (ଗ) ପଠଣ ସାମନ୍ତଙ୍କୁ କେଉଁ ଉପାଧି ମିଳିଥିଲା ?
- (ଘ) ପଠଣ ସାମନ୍ତ କି କି ଯନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତାବନ କରିଥିଲେ ?
- (ଡ) ଡାଳପଡ଼ରେ ସେ କ’ଣ ସବୁ ଲେଖା ରଖୁଥିଲେ ?

୨. କାହାର କାହା ସହ ସଂପର୍କ ଅଛି, ଆସ ଗାର ଗଣି ଚିହ୍ନାଇ ଦେବା ।

ସେପରି -	ଶୂନ୍ୟ	ଗ୍ରହ
	ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ	ନିରୂପଣ
	ପ୍ରାଚୀନ	ବୁଦ୍ଧି
	ଅସାଧାରଣ	ଉପାଧି
	ମହାମହୋପାଧ୍ୟାୟ	ଆକାଶ
	ସମୟ	ମେଘ
		ଘଣ୍ଠା

୩. ସେପରି - ‘ପୂଜା’ ଶବ୍ଦରୁ ପୂଜିତ ହୁଏ ।

ସେହିପରି କ’ଣ ହେବ, କୋଠରି ଭିତରେ ଲେଖିବା ।

ସୂଚନାରୁ	<input type="text"/>
ଉଦୟରୁ	<input type="text"/>
ପାଳନରୁ	<input type="text"/>
ନିର୍ମାଣରୁ	<input type="text"/>

୪. ପଠିତ ବିଷୟରୁ ଉପସୂଚ୍ନ ଶବ୍ଦ ଖୋଜି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବା ।

- (କ) ପଠାଣି ସାମନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ _____ ।
- (ଖ) ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଗତି ଅନୁଯାୟୀ _____ ଗଛର ଉଚ୍ଚତା କହିଦେଇ ପାରୁଥିଲେ ।
- (ଗ) ଏ ପିଲା ଦିନେ ନା ଦିନେ ଜଣେ ବଢ଼ି ଜ୍ୟୋତିର୍ବଦ ହୋଇ _____ ।
- (ଘ) କଠୋର ସାଧନା ବଳରେ ସେ ଏକ _____ ତିଆରି କରିଥିଲେ ।

୫. ଆସ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ବାକ୍ୟଗଠନ କରି ଲେଖିବା ।

ସ୍ଵର୍ଗ, ଆବିଷ୍କାର, ପ୍ରାଚୀନ, ଉଭାବନ, ଅସାଧାରଣ

---

୬. ଆସ ଜାଣିବା ସପୁର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡଳର ସାତଜଣ ରଷ୍ଟିଙ୍କ ନାମ ।

★
ପୁଲହ

★
ପୁଲଷ୍ଟ୍ୟ

କୃତୁ ★

★
ଅତି
ଅଞ୍ଜିରା

★
ବଶିଷ୍ଠ

★
ମରୀଚି

ଉପର ଚିତ୍ର ଦେଖି କୃମ ଅନୁସାରେ ସପୁର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ତାରାମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖ -

କୃତୁ, _____, _____, _____

_____, _____, _____

୨. ଆସ ଉତ୍ତର ଖୋଜି ଲେଖିବା ।

(କ) ପଠାଣି ସାମନ୍ତଙ୍କ ପୂରା ନାମ କ'ଣ ?

(ଖ) ଆକାଶର କେଉଁ ସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ପଠାଣି ସାମନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ କୁରୁଳି ଉଠୁଥିଲେ ?

(ଗ) ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଘଡ଼ି ଏବେ କେଉଁଠାରେ ଶୋଭା ପାଉଥାଇ ?

(ଘ) ପଠାଣି ସାମନ୍ତ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ଗତିବିଧି ଓ ଦୂରଦ୍ୱା ନିରୂପଣ କରିବା ପାଇଁ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ ?

(ଡ) କେତେ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଜ୍ୟୋତିଷ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ?

---

୮. ଅସଜଢ଼ା ବାକ୍ୟକୁ ସଜାତି ଲେଖ ।

(କ) ଜନ୍ମଭୂମି ଏକ ଆମ ଷେତ୍ର ପୁଣ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ।

(ଖ) ସାମନ୍ତ ପୂରା ନାମ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଥିଲା ସିଂହ ତାଙ୍କ ମହାପାତ୍ର ।

(ଗ) ଦୂରଦ୍ୱା କରୁଥିଲେ ଗ୍ରହ ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ଗତିବିଧି ଓ ନିରୂପଣ ।

(ଘ) ସାଧନା ‘ମାନୟତ’ ଏକ ବଳରେ କରିଥିଲେ ନିର୍ମାଣ କଠୋର ।

୯. ଯେପରି ‘ଦଳଦଳ’ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ାଶଙ୍କ, ଆସ ସେହିପରି ଆଉ କେତୋଟି ଯୋଡ଼ାଶଙ୍କ ଲେଖିବା ।

୧୦. ଆସ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷୀ ଚିତ୍ରରେ ଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ିବା ଓ ତଳ କୋଠିରେ ଲେଖିବା ।

ଯେପରି ସତ - ମିଛ ।

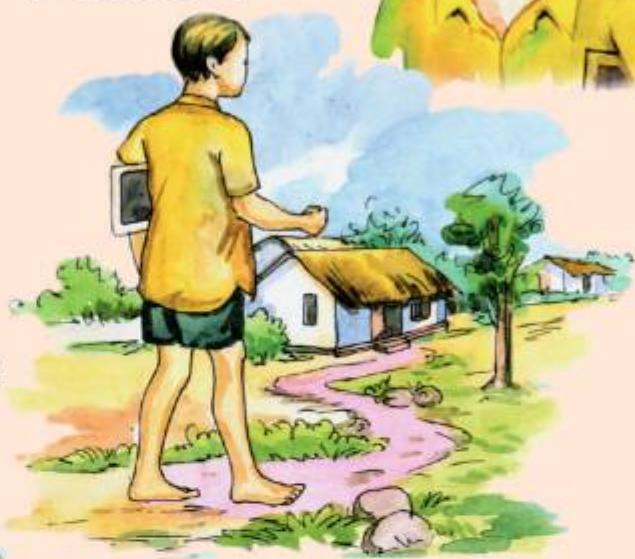

ବୁମପରି ଛୋଟ ପିଲାଟିଏ

ବୁମପରି ଛୋଟ ପିଲାଟିଏ
ଗାଆଁ ଚାହାଳିର ଚାଟ ସିଏ,
ଚେହେରାଟି ତା’ର ଉଭଳ ତାଉଳ
ବୁଦ୍ଧିରେ ତାହାର ସରି କିଏ ।

ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲା ଦିନେ ଝଡ଼ି
ବାହାରିଲା ସିଏ ପାଠ ପଡ଼ି,
ବାଟେ ଯାଉଯାଉ ଖସିଗଲା ଗୋଡ଼
ମୁହଁମାଡ଼ି ତଳେ ଗଲା ପଡ଼ି ।

ପଚାରିଲେ ଗୁରୁ ଏ କି ହେଲା
ଏତେ ସରି ତୋତେ କିଏ କଲା,
ପିଲାଟି କହିଲା ବେଗେ ଆସୁ ଆସୁ
କାଦୁଆରେ ଗୋଡ଼ ଖସିଗଲା ।

ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଦେହ ତା’ର
ପାଣି କାଦୁଆରେ ସରସର,
ତିଳେହେଁ ସେଥିକି ଖାତର ନକରି
ଆସିଅଛି ହୋଇ ତରବର ।

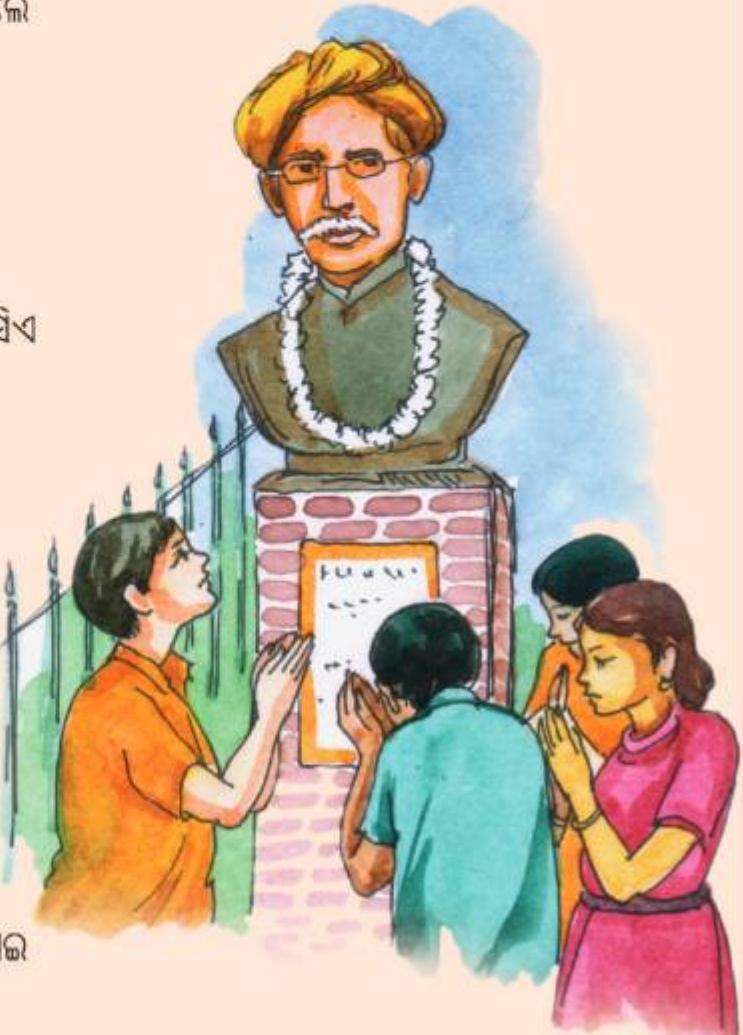
ହେଲା ଦଶହରା ଛୁଟି ବେଳ
ସାଥୀ ପିଲା ଡାକି କଲା ମେଳ,
ବାଲି ଗୋଡ଼ି ମାଟି   ପକାଇ ସତିଏଁ
ଗାଁ' ଦାଣ୍ଡ କଲେ ସମତୁଳ ।

ଏହା ଦେଖି ଲୋକେ ହେଲେ କାବା
ଉକାଇଲେ ଗୁରୁ ଚାଟସଭା,
କହିଲେ ଏଭଳି   ଭଲ କାମ କଲେ
ଦୁନିଆରେ ଦିନେ ବଡ଼ ହେବା ।

ବଡ଼ ହେଲା ଦିନେ ସେହି ପିଲା
'ମଧୁ ବାରିଷ୍ଠର' ବୋଲାଇଲା,
ଦେଶ ପାଇଁ କେତେ   କାମ କରି ସିଏ
କାଳକାଳ ଯଶ ରଖିଗଲା ।

କହିଲା ଜାତିର କାନେ କାନେ
ଉଠିବୁ ଆଉ ତୁ କେତେ ଦିନେ,
ପୂରୁବ ଗୌରବ   ପୂରୁବ ମହିମା
ପଢୁନାହିଁ କିରେ ତୋର ମନେ ।

ତେଜ ଭରା ତା'ର ବୀର ବାଣୀ
ନବ ଜାଗରଣ ଦେଲା ଆଶି,
ନୂଆ ଜୀବନର   ଆଲୋକ ଦେଖାଇ
କୋଟି ଜନ-ମନ ନେଲା ଚାଣି ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ଚାହାଳି	ଚାଗ	ତିଳେ	ଖାତର
ସରସର	ସରି	ସରି	ଜାଗରଣ
ଡରବର	ଡରଲ ଡାଉଲ	କାବା	ସମତୁଳ
ଚେହେରା	ବାରିଷ୍ଟର	ମହିମା	କୋଟି

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଜନା

- ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଜୀବନ ସଂପର୍କରେ ଅଧିକ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ମଧୁବାବୁ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ସତ୍ୟଭାମାପୁର ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।
- ଦେଶା�୍ରବୋଧ, ସେବା ଓ ପରୋପକାରର ମହତ୍ତ୍ଵ କ'ଣ ବୁଝାଇବେ ।

୧. ତଳ ଚିତ୍ରଟି ଦେଖି ତାହା ସହ ସଂପର୍କିତ ପଦଟିକୁ ମନେପକାଇ ଗାଇବା ।

୨. କୋଠରି ଭିତରୁ ଶବ୍ଦ ଆଣି ଖାଲି ସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବା ।

ଖସିଗଲା ଗୋଡ଼

ଗଲା ପଡ଼ି

ଝଡ଼ି

ବାହାରିଲା

ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ଦିନେ _____

_____ ସିଏ ପାଠ ପଡ଼ି ।

ବାଟେ ଯାଉଯାଉ _____

ମୁହଁମାଡ଼ି ତଳେ _____ ।

୩. ସରସର, ତରବର - ଏପରି ଆଉ କେତୋଟି ଶବ୍ଦ ଲେଖ ।

---

୪. ଆସୁଆସୁ, ଯାଉଯାଉ ପରି ଆଉ କେତୋଟି ଶବ୍ଦ ଲେଖ ।

---

୫. ଆସ ତଳ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉଭର ବାକ୍ସରୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରା ବାକ୍ୟରେ
ଲେଖିବା ।

ମଧୁସୂଦନ ଦାସ / ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ / ଗାଁ ବାଟ ସମର୍ପିତ କଲା ।

ମଧୁବାବୁ / ଚାହାଲି / ଗୋଡ଼ ଖସିଯିବାରୁ / ଭଲକାମ କଲେ / ପାଠ ପଢୁଥିବା ପିଲା

(କ) ଚାଟ କାହାକୁ କହନ୍ତି ? _____

(ଖ) ପିଲାଟି ବାଟରେ କାହିଁକି ପଡ଼ିଗଲା ? _____

(ଗ) ଦଶହରା ଛୁଟିରେ ପିଲାଟି କି କାମ କଲା ? _____

(ଘ) ଆଗ କାଳରେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଉଥିଲା ? _____

(ଡ) କବିତାରେ କେଉଁ ପିଲାଟି ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ? _____

(ଚ) କ'ଣ କଲେ କାଳକାଳକୁ ଯଶ ରହେ ? _____

(ଛ) ମଧୁବାବୁଙ୍କର ଦେଶପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ କାମ କ'ଣ ଥିଲା ? _____

(ଜ) ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପୂରା ନାମ କ'ଣ ? _____

୭. ମଧୁବାବୁଙ୍କୁ କେଉଁ ଉପାଧି ମିଳିଥିଲା ?

ଠିକ ଉଭରତି ତଳ କୋଠରିରୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ଆସ ।

ଉକ୍ତକରତ୍ତ୍ଵ, ଉକ୍ତଲଗୌରବ, ଉକ୍ତଲବୀର, ଉକ୍ତଲକେଶରୀ

୮. ଦଶହରା ଛୁଟିରେ ସାଥୀ ପିଲାଙ୍କ ସହ ମିଶି ତୁମ ଗ୍ରାମରେ ତୁମେ ଯେଉଁ ସବୁ କାମ କରିବ ବା କରିଛ ଲେଖ ।

୯. ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପରି ଦେଶ ପାଇଁ କାମ କରିଥିବା ଆଉ କେତେ ଜଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖ ।

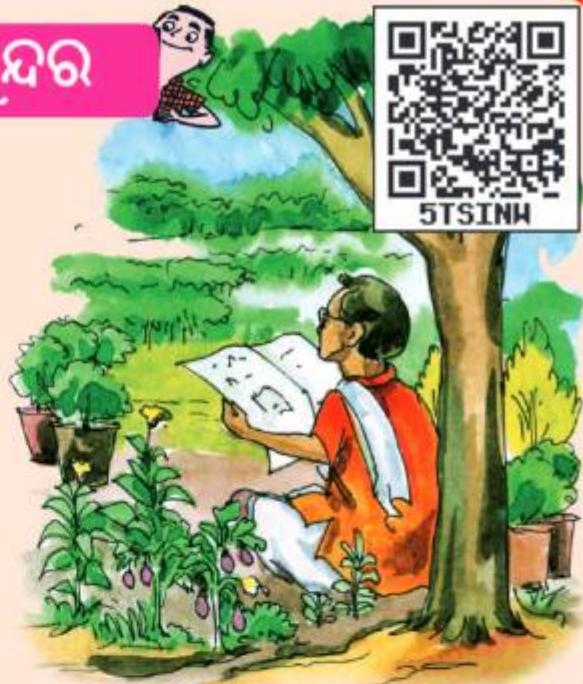
୧୦. ତୁମ ଗାଁ’ରେ ବା ଆଖପାଖରେ ଦେଶପାଇଁ କାମ କରୁଥିବା କେହି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କି ? ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପାଞ୍ଚ ଧାଡ଼ି ଲେଖ ।

ସବୁ ସୁନ୍ଦର

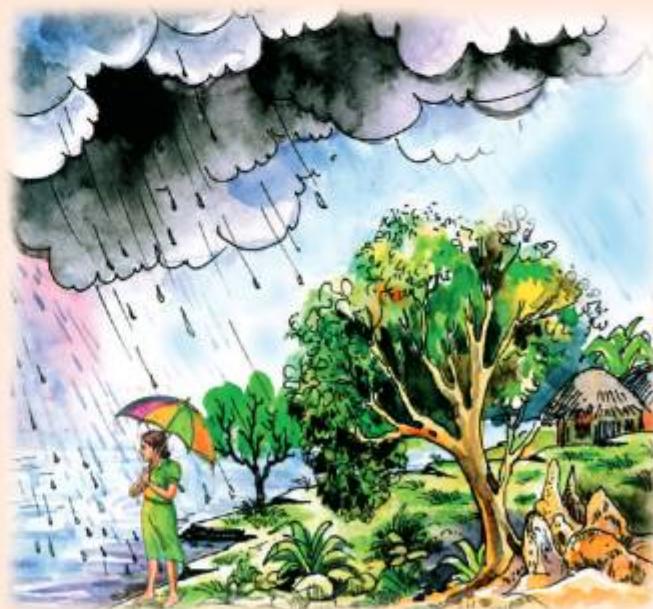

ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ ଘର । ତାଙ୍କ ଘର ପଛପଟେ
ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବଗିଚା ଅଛି । ବଗିଚାଟି ନାନା-
ଜାତିର ଫୁଲ ଓ ଫଳ ଗଛରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ରୋଷେଇ-
ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ବଗିଚାରୁ କିଛି ନା କିଛି ପରିବା
ମିଳେ । ଉପରଓଳି ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁ ବଗିଚାରେ କାମ
କରନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଗଛ ମୂଳେ ବସି ଖବର କାଗଜ
ପଡ଼ୁଥିଲା ।

ଆଜି ରବିବାର । ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ନାତି ନାତୁଣୀ ବଗିଚା କାମରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ପିଲାଙ୍କସହ
ଜେଜେ ଖୁସିରେ କଥାଭାଷା ହେଉଥାଏ । ଜେଜେ କହିଲେ, “ପିଲେ, ବିଭିନ୍ନ ରତ୍ନରେ ଆମ ବଗିଚାଟି
କିପରି ଦେଖାଯାଏ, ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବ ।” ପିଲାମାନେ ହଁ କହିଲେ । “ତେବେ କହିଲ, ତୁମ ଭିତରୁ
କାହାକୁ କେଉଁ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ, ଆଉ କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେ ?”

ମିତା କହିଲା, “ମୋଡେ ବର୍ଷା ରତ୍ନ ଭାରି
ଭଲ ଲାଗେ । ଏଇ ସମୟରେ ପ୍ରଚୁର ପାଣି
ମିଳେ । ଗାଧୁଆପାଧୁଆ, ଧୁଆଧୋଇରେ ଖୁବ୍
ସୁବିଧା ହୁଏ । ଚାରିଆଡ଼ ନୂଆ ଗଛପଡ଼ରେ
ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ । ବଗିଚାରୁ ବହୁତ
ପନିପରିବା ମିଳେ ।”

ଜେଜେ ତାଙ୍କ ନାତିକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, “ଏବେ ମିଠୁ ରୁ କହ, ତୋଡେ କେଉଁ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ ?”

ମିରୁ ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼େ । ସେ କହିଲା, “ଜେଜେ, ମୋତେ ଶାତ ରତ୍ନ ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ । କାରଣ ଏଇ ସମୟରେ ଗରମ ବା ବର୍ଷା ନ ଥାଏ । ଦେହକୁ କଷ ହୁଏ ନାହିଁ । ଲୋକେ ବିଲଗୁ ଫସଳ ଅମଳ କରନ୍ତି । ବାଢ଼ିବଗିଚାରୁ ନାନା ପ୍ରକାର ପନିପରିବା ମିଳେ । ସରିଏଁ ମନ ଖୁସିରେ ପୂନେଇଁ ପରବ ପାଳନ୍ତି ।”

ମିତା ପଚାରିଲା, “ଜେଜେ, ତୁମକୁ କେଉଁ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ କୁହ ନା !

ଜେଜେ କହିଲେ, “ମୋତେ ସବୁ ରତ୍ନ, ସବୁ ମାସ ଭଲ ଲାଗେ । ଯେଉଁ ରତ୍ନ ହେଉନା କାହିଁକି, ତାହା ଆମର କିଛି ଉପକାର କରେ । ମିତା ତ କହିଛି, ବର୍ଷା ରତ୍ନ ତାକୁ କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେ । ତୁମେ ସବୁ ଜାଣିଛୁ, ବର୍ଷା ରତ୍ନରେ କିଭଳି ପୃଥିବୀରେ ଜୀବଜନ୍ତୁ, ଗଛଲତା ଇତ୍ୟାଦି ପାଣି ପାଆନ୍ତି । ନଈ, ନାଳ, ପୋଖରୀ, ଗଡ଼ିଆ ପାଣିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ରଷବାସପାଇଁ ସୁବିଧା ହୁଏ ।

ଏବେ ବଡ଼ ନାତୁଣୀ ମାଧବୀର ପାଳି । ସେ ସପୁମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼େ । ମାଧବୀ କହିଲା, “ଜେଜେ, ମୋତେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ । ଏହି ରତ୍ନରେ ବର୍ଷା କାଦୁଆ ନ ଥାଏ କି ଶାତରେ ଦେହ ଥରୁ ନ ଥାଏ । ଚାରିଆଡ଼ ସଫା ସୁଭୁରା । ବେଳେବେଳେ ଚାଣ ଖରା ହେଲେ ବି ଏହି ରତ୍ନପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ବର୍ଷା ହୁଏ ।”

ଜେଜେ ତାଙ୍କ ନାତିନାତୁଣୀଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଖୁସି ହୋଇ ହସିଲେ । ସାନ ନାତୁଣୀ

যেଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ବର୍ଷା ହୁଏନି, ସେ ଅଞ୍ଚଳ ମରୁଭୂମି ପାଲଟିଯାଏ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ? ଗ୍ରୀଷ୍ମରତ୍ନ ନ ଥିଲେ ବର୍ଷାରତ୍ନ ବି ନ ଥା'ନା । ଖରାଦିନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ନଈ, ନାଲ, ପୋଖରୀ, ଗଡ଼ିଆର ପାଣି ବାଷ ହୋଇ ଆକାଶକୁ ଉଠିଯାଏ । ସେଇ ବାଷ ମେଘଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଭାସୁଥାଏ । ସେଇଥିରୁ ବର୍ଷା ହୁଏ ।”

ପିଲାମାନେ ଖୁବ୍ ଆଗ୍ରହରେ ଜେଜେଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ । ଜେଜେ ପୁଣି କହିଲେ, “ଖରାଦିନେ ଆମ ପାଚେ, ପଣସ ପାଚେ, ସପୁରି ପାଚେ । ଏଇ ରତ୍ନରେ ତରଭୁଜ ଓ ତାଳସଜ ବି ମିଳେ । କେଡ଼େ ସୁଆଦିଆ ଏଇ ଫଳଗୁଡ଼ିକ !”

ପିଲାମାନେ ଖୁସିରେ ତାଳି ମାରିଲେ । ଜେଜେ ପୁଣି କହିଲେ, “ଶାତରତ୍ନ ବି ସେଇଭଳି ମନ୍ଦ ନୁହେଁ । ଏଇ ରତ୍ନରେ କେତେ ଜାତିର ଫୁଲ ଫୁଟେ, କେତେ ଜାତିର ପନିପରିବା ରଷ କରାଯାଏ । କେତେ ପ୍ରକାର ଫସଳ ମଧ୍ୟ ଅମଳ କରାଯାଏ । ବାଟ୍ୟାଟ ପରିଷାର ଥାଏ । ତେଣୁ ସବୁ ରତ୍ନ ଆମ ପାଇଁ ଭଲ । ସବୁ ରତ୍ନ ସହିତ ଆମେ ନିଜକୁ ଖାପଖୁଆଇ ଚଳିବା ଉଚିତ ।”

ପିଲାମାନେ ଜେଜେଙ୍କ କଥା ଶୁଣି କହିଲେ, “ଜେଜେ ଆମର ଠିକ କଥାଟିଏ କହିଲେ ।”

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ପ୍ରତ୍ୱର	ପୁନେନ୍ଦ୍ରିୟରବ	ଲକ୍ଷ୍ୟ	ସଭିଏଁ
ଅମଳ	ଖାପଖୁଆଇବା	ମନ୍ଦ	ରତ୍ନ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଜନା :

- ପ୍ରତ୍ୱେକ ରତ୍ନରେ ପରିବେଶ ସୁନ୍ଦର ଓ ଉପଯୋଗୀ, ଏ କଥାର ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ଆମ ଚାରିପାଖରେ ପ୍ରକୃତି କିପରି ଆମ ପାଇଁ ଫଳଫୁଲ, ପନିପରିବା ଭରି ଦେଇଛି, ଏ କଥାର ଗୁରୁତ୍ବ ବୁଝାଇବେ ।
- ବର୍ଷକ ବାରମାସ ଓ ଛଅ ରତ୍ନ ଏବଂ ଜୀବଜଗତ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଆଲୋଚନା କରିବେ ।

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

- (କ) ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁଙ୍କ ଘର ପଛ ପାଖେ କ'ଣ ଅଛି ?
- (ଖ) ବଗିଚାରୁ ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁ କ'ଣ ସବୁ ପାଆନ୍ତି ?
- (ଗ) ରବୀନ୍ଦ୍ରବାବୁ କେଉଁଠାରେ ଖବର କାଗଜ ପଡ଼ୁଛି ?
- (ଘ) ମାଧ୍ୟବାକୁ କେଉଁ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ ଓ କାହିଁକି ?

୨. ପାଠରୁ ଉଭର ଖୋଜି ଲେଖିବା ।

- (କ) ଜେଜେ ପ୍ରତିଦିନ ଉପରଙ୍ଗଳି କ'ଣ କରନ୍ତି ? _____
- (ଖ) ରବିବାର ଦିନ କିଏକିଏ ଜେଜେଙ୍କ ସହ କାମ କରୁଥିଲେ ? _____
- (ଗ) ମିରୁ କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼େ ? _____
- (ଘ) ମିତାକୁ କେଉଁ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ ? _____
- (ଡ) ମାଧ୍ୟବାକୁ କାହିଁକି ଗ୍ରାଣ୍ଡରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ ? _____

୩. ଆସ ଦେଖିବା, ପଡ଼ିବା ଆଉ ଲେଖିବା ।

- (କ) ଯେପରି - ନାତିର ବିପରୀତ ଲିଙ୍ଗ ନାତୁଣୀ ହୁଏ
ପୁଅର ବିପରୀତ ଲିଙ୍ଗ ଝିଅ ହୁଏ
ସେହିପରି ଅଜା _____ ବାପା _____
ଭାଇ _____ ମାମ୍ବ _____
ମଉସା _____ ପିଉସା _____
ଶିକ୍ଷକ _____ ରାଜା _____

(ଖ) ଯେପରି - ବହୁତ ଭଲ - ଭାରି ଭଲ, ବହୁତ କଷ - ଭାରି କଷ

ସେହିପରି - ବହୁତ ଚଗଲା - _____ ବହୁତ ଉଜ - _____

୪. ଆସ ବାକ୍ୟଟିକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସଜାଇ ଲେଖିବା ।

(କ) କାମ ବରିଚାରେ ରବୀନ୍ତରାବୁ ଉପର ଓଳି କରନ୍ତି । _____

(ଖ) ପାଳକ୍ଷି ପୂନେଇଁ ପରବ ମନରେ ସର୍ଜିଏଁ ଖୁସି । _____

(ଗ) କେତେ ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟ ଅମଳ ଫାସଳ କରାଯାଏ । _____

୫. ଆସ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବକୁ ନେଇ ବାକ୍ୟ ଗଡ଼ିବା ।

ଖାପଖୁଆଇ, ପୂନେଇଁପରବ, ଅମଳ, ସଫାସୁତୁରା, ପାଳି

---

୬. ତଳ କଥାଗୁଡ଼ିକ କିଏ, କାହିଁକି କହିଛି ?

(କ) “ମୋତେ ଶାତରତୁଟି ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ।”

(ଖ) “ମୋତେ ବର୍ଷାରତୁଟି ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ।”

(ଗ) “ମୋତେ ସବୁ ରତ୍ନ, ସବୁ ମାସ ଭଲ ଲାଗେ ।”

(ଘ) “ମୋତେ ଗ୍ରୀଷ୍ମରତୁଟି ଭଲ ଲାଗେ ।”

୭. ଆମେ ତଳେ ଥିବା ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖିବା । ସେଇ ଚିତ୍ର ବିଷୟରେ କିଛି ଲେଖିବା ।

ସାହାଯ୍ୟର ସୁଫଳ

ବେଶି ଦିନର କଥା ନୁହେଁ । ସେତେବେଳେ ବଜାଳାରେ ଅକାଳ ମରୁଡ଼ି ପଡ଼ିଥାଏ । ଲୋକେ ଭୋକରେ ଆଉଚୁପାଉଚୁ ହୋଇ ଏଣେତେଣେ ଭିକ ମାଗୁଥା'ନ୍ତି । ଚାରିଆଡ଼ ଖାଲି ହାହାକାରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସେହି ସମୟରେ ଦିନେ ପଣ୍ଡିତ ଜିଶୁରଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାସାଗର ବର୍ଷମାନ ସହରର ଏକ ବଜାର ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥା'ନ୍ତି । ସାମନାରେ ଦେଖିଲେ, ଗୋଟିଏ ବାଲକ ଚିରା କନା ପିଛି ତାଙ୍କରି ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଚାଲି ଆସୁଛି । ନ ଖାଇ ନ ପିଇ ସେ ରୋଗିଣୀ ଦେଖାଯାଉଛି । ପାଖକୁ ଆସି ବିଦ୍ୟାସାଗରଙ୍କୁ ହାତ ଯୋଡ଼ି କହିଲା - “ବାବୁ, ମୋତେ ପଇସାଟିଏ ଦିଅନ୍ତୁ । ବଡ଼ ଧର୍ମ ହେବ ଆପଣଙ୍କର । ମୁଁ ଆଉ ମା’ ଦୁହେଁ ଭୋକରେ ଆହୁ ।”

“‘ଯଦି ମୁଁ ତୋତେ ଚାରି ପଇସା ଦେବି, ତେବେ ତୁ କ’ଣ କରିବୁ ?’” ବିଦ୍ୟାସାଗର ତାକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ ।

ବାଲକଟି ଉଭର ଦେଲା - “‘ଦୂର ପଇସାର କିଛି କିଣି ଖାଇବି, ଆଉ ଦୂର ପଇସା ମା’କୁ ଦେଇଦେବି ।’”

“ଆଜ୍ଞା, ତୋତେ ଯଦି ଦୂର ଅଣା ଦିଆଯିବ ?” ବିଦ୍ୟାସାଗର ପଚାରିଲେ ।

ବାଲକଟି ଭାବିଲା, ବାବୁ ତା’କୁ ଥଙ୍ଗା କରୁଛନ୍ତି । କିଛି ନ କହି ବଡ଼ କରୁଣ ଚାହାଣିରେ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲା ।

ବିଦ୍ୟାସାଗର ଆଗେ ଯାଇ ତା’ ହାତ ଧରି ପକାଇଲେ । ଖୁବ୍ ଆଦରରେ କହିଲେ - “‘ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ତୋତେ ଚାରିଅଣା ଦେଇ ଦେବି, ତେବେ ତୁ କ’ଣ କରିବୁ ?’”

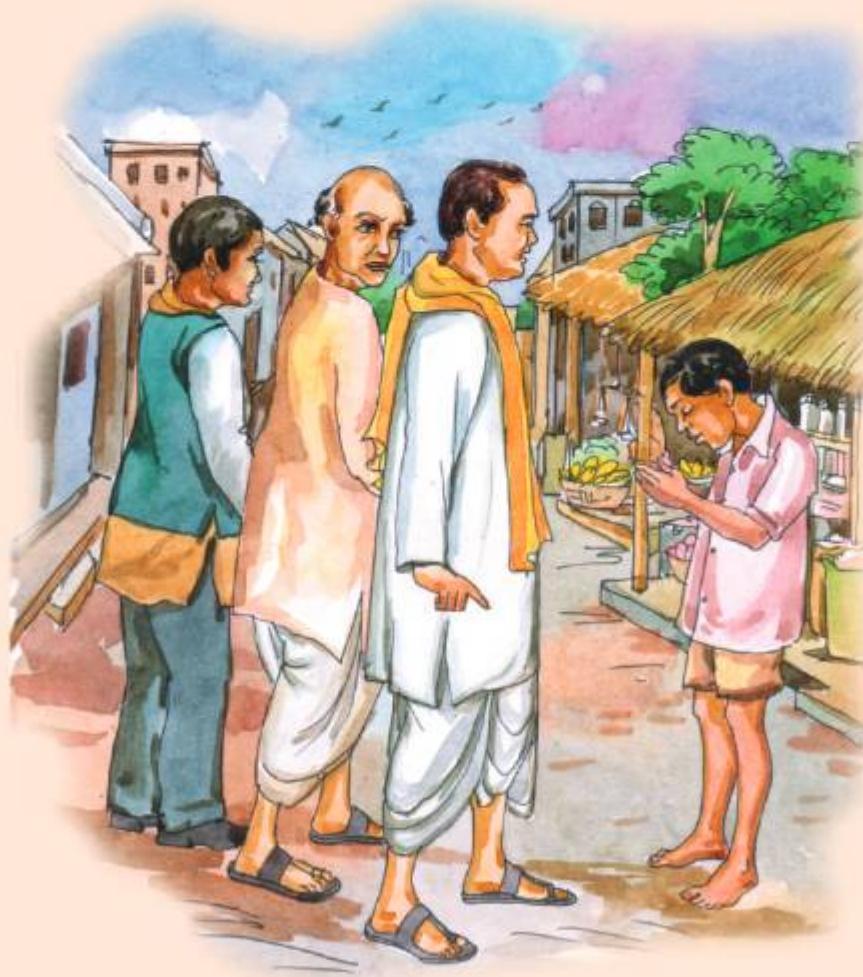
“‘ଚାରିଅଣା !’” ବଡ଼ ଚକିତ ଚାହାଣିରେ ପିଲାଟି ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲା । କିଛି କ୍ଷଣ ପରେ ପୁଣି କ’ଣ ଭାବି କହିଲା, “ତା’ ହେଲେ ତ ଆମର ବିପଦ ଘୂର୍ଣ୍ଣିଯିବ । ଦୂର ଅଣାର ଖାଇବା ଜିନିଷ ନେବି, ଆଉ ଦୂର ଅଣାର ଆମ କିଣି ବିକିବି । ସେଥିରେ ମୋର କିଛି ଲାଭ ବାହାରି ପଡ଼ିବ ।’”

ବିଦ୍ୟାସାଗର ତାକୁ ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ଦେଲେ । ପିଲାଟିର ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ । ସେ ତା’ ଜୀବନରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେହେଲେ ଟଙ୍କାଟିଏ ଦେଖି ନ ଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନ ଥିଲା । ଟଙ୍କାକରେ ଅନେକ ଜିନିଷ ମିଳୁଥିଲା ।

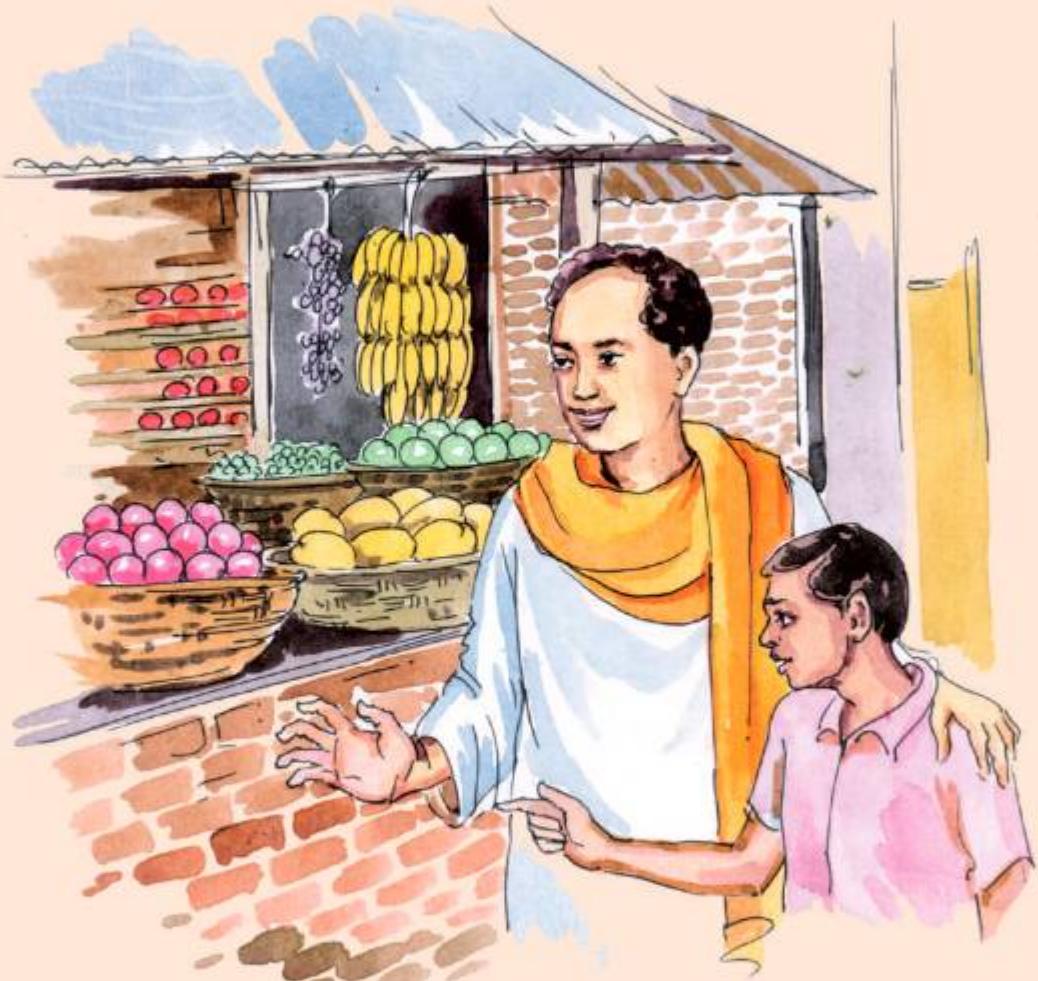
କେତେବର୍ଷ ବିଚିଗଲା । ବିଦ୍ୟାସାଗର ଏ ଘଟଣାକୁ ଭୁଲିଗଲେ । ପୁଣି ଥରେ ବର୍ଷମାନ ଯିବାପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ବଜାରରେ ଦୂର ତିନି ଜଣ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ସାଥିରେ ଯାଉଥାନ୍ତି । ସେତିକିବେଳେ ଜଣେ ଯୁବକ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଜଣାଇଲା । ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ତା'ନିଜ ଦୋକାନ ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଅନୁରୋଧ କଲା ।

ବିଦ୍ୟାସାଗର ଯୁବକଟିକୁ ଚାହିଁଲେ, ଚିହ୍ନ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯୁବକଟିର ଆଖି ଦୂରଟି ଲୁହରେ ଭରି ଆସିଲା । ସେ ତାଙ୍କୁ ଏଇ ସହରରେ କେତେ ବର୍ଷ ତଳେ ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ଦେବା ଘଟଣା ମନେପକାଇ ଦେଲା । କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କର ସେଇ ଟଙ୍କାରେ ମୁଁ ଫଳ କିଣି ବୁଲିବୁଲି ବିକ୍ରି କଲି । ପରିଶ୍ରମ କରି ଧାରେ ଧାରେ ମୁଁ କିଛି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଜମା କଲି । ପାଖରେ କିଛି ଟଙ୍କା ହୋଇଯିବା ପରେ ଭାବିଲି, କେଉଁଠି ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଦୋକାନଟିଏ ଖୋଲିବି । ସେଇ ଟଙ୍କାରେ ମୁଁ ଏବେ ଏଇ ଦୋକାନଟି କରିଛି, ଏହା ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟର ଫଳ ।”

ସେବିନର ଗରିବ ପିଲାଟିକୁ ଗୋଟିଏ ଦୋକାନର ମାଲିକ ରୂପେ ଦେଖି ବିଦ୍ୟାସାଗରଙ୍କ ମନ ଆନନ୍ଦରେ ଭରିଗଲା । ତା' ପିଠିକୁ ବାରମ୍ବାର ସେ ଥାପୁଡ଼େଇ ତାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ଯୁବକଟି ତାଙ୍କୁ ଦୋକାନକୁ ଡାକିନେଲା । ସେବିନ ତା'ର ସୌଭାଗ୍ୟର ଦିନ । ବିଦ୍ୟାସାଗର ମଧ୍ୟ ସେଠାକୁ ଗଲେ । ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯୁବକଟି କେମିତି ଉସ୍ଥାହିତ ହୋଇ ଆହୁରି ଉନ୍ନତି କରୁ ।

କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହାନୁଭୂତିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ କାମରେ ଲଗାଇଲେ ସେଥିରୁ ଉତ୍ତମ ଫଳ ମିଳେ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୃଆ ଶବ୍ଦ

ଅକାଳ	କରୁଣ	ମରୁଡ଼ି	ବାରମ୍ବାର	ଉପଯୁକ୍ତ
ଆଉପୁପୁଭରୁ	ଅଣା	ଚକିତ	ଉନ୍ନତି	ଉତ୍ତମ
ସହାନୁଭୂତି	ସୌଭାଗ୍ୟ	ହାହାକାର	ଉସ୍ଥାହିତ	ସୁଯୋଗ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ମୃତି :

- ଦୂର୍ବଳ ଓ ଗରିବଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶାଳ ହେବା ଏକ ମହତ ଗୁଣ, ଏ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ୧୯୪୭ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ୧୮ଙ୍କା ଥିଲା ଶୋହଳ ଅଣା ବା ଚଉଷଠି ପଇସା । ଏ ବିଷୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବେ ।
- ସହାନୁଭୂତି ବା ସାହାୟ୍ୟର ସଦୁପଯୋଗ କଲେ ଜୀବନରେ ସଫଳତା ମିଳେ, ଏ କଥା ବୁଝାଇବେ ।

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

- (କ) ବିଦ୍ୟାସାଗର କେଉଁ ସହର ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ ?
 (ଖ) ବାଲକଟି ବିଦ୍ୟାସାଗରଙ୍କୁ ହାତ ଯୋଡ଼ି କ’ଣ କହିଲା ?
 (ଗ) ବାଲକକୁ ବିଦ୍ୟାସାଗର କ’ଣ ପଚାରିଲେ ?
 (ଘ) ବିଦ୍ୟାସାଗର ପିଲାଟିକୁ କେତେ ଟଙ୍କା ଦେଲେ ?
 (ଘ) ପିଲାଟି ଟଙ୍କାଟିଏ ନେଇ କ’ଣ କଲା ?

୨. ‘କ’ ପ୍ରମ୍ତର ଶବ୍ଦ ସହ ‘ଖ’ ପ୍ରମ୍ତର ସଂପର୍କିତ ଶବ୍ଦକୁ ଯୋଡ଼ିବା ।

‘କ’	‘ଖ’
ଚିରା	ମରୁଡ଼ି
କରୁଣା	କନା
ରୋଗିଣୀ	ଚାହାଣୀ
ଅକାଳ	ବାଲକ
	ଲୁହ

୩. ଉତ୍ସାହରୁ ଯେପରି “ଉତ୍ସାହିତ” ଲେଖାଯାଇଛି, ସେହିପରି ନିମ୍ନ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ରୂପ କ’ଣ ହେବ ଗାର ଟାଣି ଦେଖାଇବା ।

କଥା	ନିଦନୀୟ
ଉଦୟ	ଉଦିତ
ନିଦା	କଥିତ
	ଉଦ୍ୟମ
	ନିଦିତ

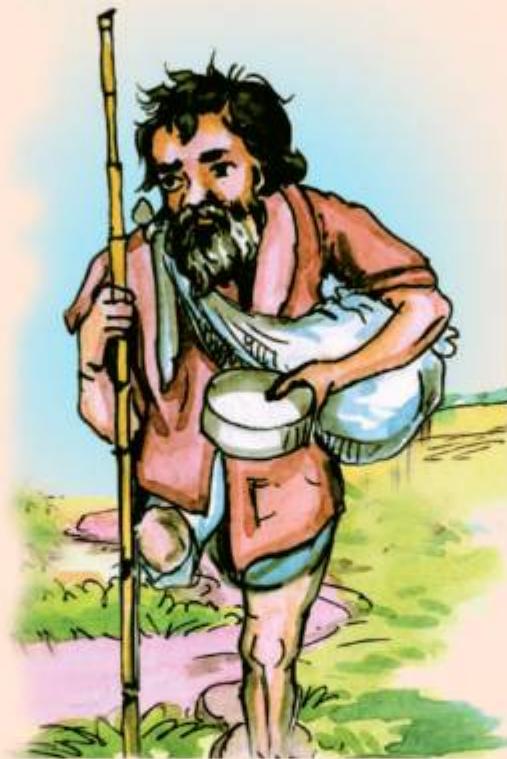
୪. ଦୁଇଜଣା ସାଙ୍ଗ ବିଦ୍ୟାସାଗର ଓ ଗରିବପିଲା ହୋଇ ଅଭିନୟ କର ।
୫. ଆସ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ମୋଳରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଓ ଉଭର ଲେଖିବା ।
- (କ) କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ମରୁଡ଼ି ପଡ଼ିଥିଲା ? _____
- (ଖ) ମରୁଡ଼ି ବେଳେ ଲୋକେ କିପରି ଥାଆନ୍ତି ? _____
- (ଗ) ଛଣ୍ଡର ଚନ୍ଦ୍ର କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଥିଲେ ? _____
- (ଘ) ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ସେ କାହାକୁ ଦେଖିଲେ ? _____
- (ଡ) ପିଲାଟିର ଅବସ୍ଥା କିପରି ଥିଲା ? _____
- (ଚ) ଛଣ୍ଡର ଚନ୍ଦ୍ର ପିଲାଟିକୁ କେତେ ପଇସା ଦେଲେ ? _____
- (ଛ) ବାଲକଟି ଟଙ୍କାଟିକୁ କିପରି କାମରେ ଲଗାଇଲା ? _____
- (ଜ) ସେ ଦିନର ଗରିବ ପିଲାକୁ ଦୋକାନର ମାଲିକ ରୂପେ ଦେଖି ବିଦ୍ୟାସାଗରଙ୍କ ମନ କାହିଁକି ଆନନ୍ଦରେ ଭରିଗଲା ? _____
୬. ଆସ ଭାବିବା ଏବଂ ଠିକ ଉଭର ବାହି କହିବା ।
- (କ) ବିଦ୍ୟାସାଗର ପିଲାଟିକୁ ପଇସାଟିଏ ବଦଳରେ ଟଙ୍କାଟିଏ ଦେଲେ କାହିଁକି ?
୧. ନିଜର ଦାନୀପଣିଆ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ
୨. ପିଲାଟିର ମାଗିବା ଅଭ୍ୟାସ ବଢାଇବା ପାଇଁ
୩. ପିଲାଟିକୁ ରୋଜଗାରକ୍ଷମ କରାଇବା ପାଇଁ
- (ଖ) ଦୋକାନୀଯୁବକ ଉପରେ ବିଦ୍ୟାସାଗର ଖୁସିହେଲେ କାହିଁକି ?
୧. ଯୁବକଟିର ନମ୍ବର ଦେଖି
୨. ଯୁବକଟିର ଫଳ ଦୋକାନ ଦେଖି
୩. ଯୁବକଟିକୁ ରୋଜଗାରକ୍ଷମ ହୋଇଥିବା ଦେଖି
୭. (କ) ମରୁଡ଼ି ସମୟର ଘଟଣା ପାଞ୍ଚ ଧାର୍ତ୍ତିରେ ଲେଖ ।
- _____
- _____
- _____
- _____

(ଖ) ତୁମ ବାପା ତୁମକୁ ଦଶଟଙ୍କା ଦେଲେ କ'ଣ କରିବ ଲେଖ ।

ଗ. ଏହି ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ଆଉରୁପାଉରୁ, ଏଣେତେଣେ, ଚିରାଳେଙ୍କଡ଼ା, ଦୁଃଖୀରଙ୍କି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଲୋକଟି ବିଷୟରେ ଚାରି ଧାଡ଼ିରେ ଲେଖ ।

ଘ. ବିଦ୍ୟାସାଗରଙ୍କପରି ଆଉ ଯେଉଁ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଦୁଃଖୀରଙ୍କିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖ ।

ଟିକି ଫୁଲଟିର ବାସ

ପବନ ଭର୍ତ୍ତା
ମହୁମାଛି ଏକ
ମିଳିଲେ ଏକାଠି ଦିନେ,
ଟିକି ଫୁଲଟିଏ
ମନ କଥା ଡା'ର
କହିଲା ଡାଙ୍କରି କାନେ।

SURASZ

ଭାବନା ତାଙ୍କର   ଅଟଇ ଅପାର
 କିଏ ବା ପାରିବ କଳି,
 ତାଙ୍କ ମନ ଜାଣି   କରମ କରିଲେ
 ଦିଅନ୍ତି କରଣା ଭାଲି ।

ସେହି ବାସନାକୁ   ବିଚରିବା ପାଇଁ
 ଦିଅ ମୋ ମନରେ ବଳ,
 ତୋଷି ଜନ ମନ   ହୋଇବି ମୁଁ ଧନ୍ୟ
 ଜୀଇଁଥିବି ଯେତେ କାଳ ।

ଜଗତ କରତା କେତେ ଆଦରରେ
 ଆଣିଲେ ଏଠାକୁ ମୋତେ,
 ସାନ୍ତିରୁ ଆଣି ବଡ଼ଟିଏ କଲେ
 କେତେ ଯତନରେ ସତେ ।

ନିତି ମୁଁ ଡାକଇ   ଡାକତି ଅନ୍ତରେ
 ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର,
 ଯେଉଁ ବାସଟିକ   ମାଖି ଦେଇ ଅଛ
 ପୃତି ପାଖଡାରେ ମୋର ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୃଆ ଶବ୍ଦ

ଅପାର   ବିଚରିବା   କଳି   ବାସ   ମାଖି
ଉକତି   କାଳ   ଧନ୍ୟ   ଅନ୍ତର   ପରମେଶ୍ୱର

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ଚିକିପୁଲଟି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜକୁ ତୁଳ୍ଟ ମନେ କରୁନାହିଁ । ସେହିପରି ହେବାକୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ଚିକି ଫୁଲପରି ସଂସାରର ମଙ୍ଗଳପାଇଁ ନିଜକୁ ଉସ୍ତର୍ଗ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେବେ ।
- ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫୁଲ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ଫୁଲ ମଧ୍ୟରେ ସୁବାସ ସହିତ ମହୁ ଥାଏ, ଏକଥା କହିବେ ।

୧. ଆସ କବିତାରୁ ଉଚ୍ଚର ଖୋଜିବା ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

- (କ) ଫୁଲ ସହିତ କେଉଁମାନଙ୍କର ଦେଖା ହେଲା ?
(ଖ) ଭର୍ତ୍ତା ଓ ମହୁମାଛିଙ୍କୁ କିଏ ମନକଥା କହିଲା ?
(ଗ) ଭଗବାନ କେଉଁ କାମଟିକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ?
(ଘ) ଉକତି ଅନ୍ତରେ କିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲା ?
(ଡ) ଫୁଲ କ’ଣ ବିଚରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଅଛି ?

୨. ଆସ ପଦ୍ୟ ରୂପକୁ ଗଦ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଖାଲି କୋଠରିରେ ଲେଖିବା ।

ପଦ୍ୟ ରୂପରେ   ଗଦ୍ୟ ରୂପରେ

ଯତନ	ଯତ୍ନ
କରମ	[Yellow box]
ଉକତି	[Yellow box]
ଧରମ	[Yellow box]
ପରାଣ	[Yellow box]
କରତା	[Yellow box]

୩. ପ୍ରଜାପତିର ବାମପଟ ଡେଣାରେ ଥିବା ଶବ୍ଦ ଓ ତା'ର ବିପରୀତ ଅର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦକୁ ଡାହାଣପଟ ଡେଣାରୁ ବାଛି ତଳ କୋଠରିରେ ଲେଖ ।

ଭିତର

ବାହାର

୪. ତଳ କୋଠରିରେ ଥିବା ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଦୂଇ ଅକ୍ଷର ଓ ତିନି ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ଗଢ଼ । ଦେଖ, ଏ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରୁ କେତୋଟି ପଠିତ କବିତାରେ ଅଛି ।

କ	ମା	ଲ	ଜ
ଳି	ଫୁ	ତା	ଗ
ବା	ସ	ନା	ତ
ଚ	କ	ଗୁ	ଣା

୫. ପଦ୍ୟର ଢୁଢାୟ ପଦରେ ଥିବା ‘କଳି’ ଶବ୍ଦ ସହିତ ଯେପରି ‘ତଳି’ ମିଶୁଛି, ସେଇପରି ଆଉ ଦୂଇଟା ଲେଖାର୍ଥ ଶବ୍ଦ ଲେଖ ଯାହାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅକ୍ଷର ‘ଳି’ ହୋଇଥିବ ।

ଯେପରି : ତାଳି, ଥାଳି

୬. ଯେଉଁ ପଦରେ ବାସନା ବିତରିବା କଥା କୁହାଯାଇଛି, ସେହି ପଦଟିକୁ ମନେ ପକାଇବା ଓ ଲେଖିବା ।

---

୭. ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ି ଉଭରଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟରେ ଲେଖିବା ।

(କ) ଟିକି ଫୁଲଟି କାହାକୁ ନିଜ ମନର କଥା କହୁଥିଲା ?

ଉ : _____

(ଖ) ଫୁଲଟି ଜୀଜୀଥିବା ଯାଏ କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ?

ଉ : _____

(ଗ) “କେତେ ଆଦରରେ ଆଣିଲେ ଏଠାକୁ ମୋଡେ” - ଏହା କିଏ କହିଛି ଓ କାହାକୁ କହିଛି ?

ଉ : _____

୮. ତୁମେ ଯଦି ଫୁଲଟିଏ ହୋଇଥାଆନ୍ତ, ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଜାଣା କରିଥାଆନ୍ତ ? ପାଞ୍ଚଟି ଧାଡ଼ିରେ ଲେଖ ।

_____

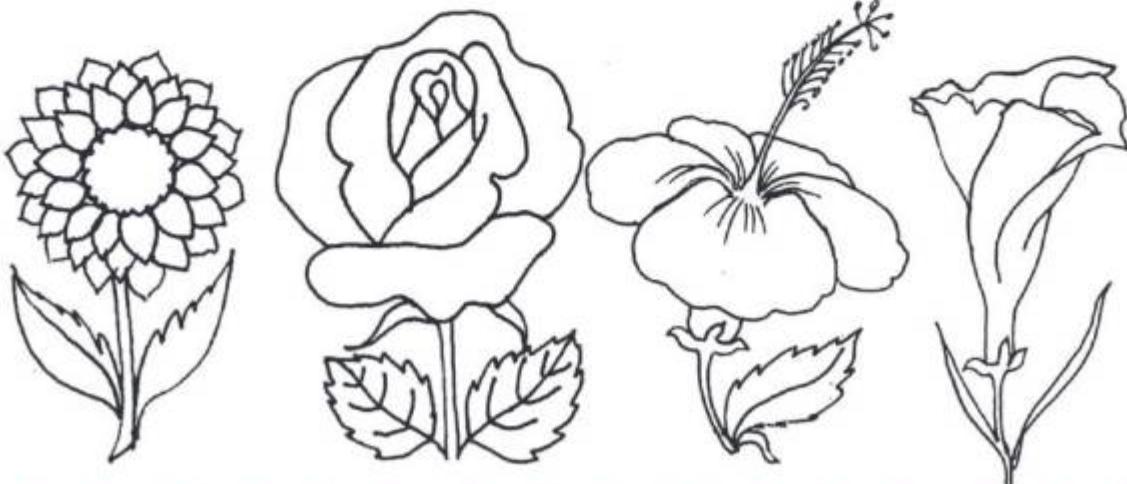
_____

_____

_____

_____

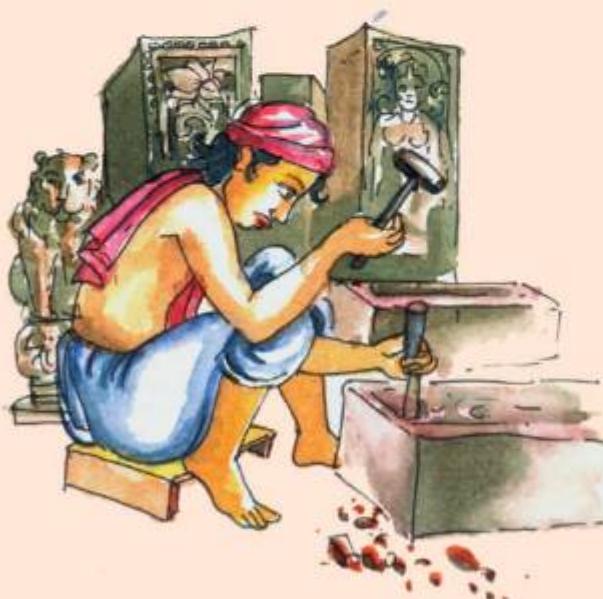
୯. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଫୁଲଗୁଡ଼ିକର ଚିତ୍ରରେ ରଙ୍ଗ ଦିଆ ।

ସାନ ସିନା, ଦାନ ତା' ମହାନ

ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ଆଠଶହ ବର୍ଷ ତଳର କଥା । ଲାଞ୍ଛୁଳା ନରସିଂହ ଦେବ ନାମରେ ଜଣେ ରାଜା ଓଡ଼ିଶାରେ ରାଜୁତି କରୁଥାଆନ୍ତି । ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପୂଜାପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିରଟିଏ ତୋଳାଇବାକୁ ଉଚ୍ଛାକଲେ । ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସାରା ରାଜ୍ୟର ଅନେକ କାରିଗର ଆସି ତୁଳ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଭତ୍ରୁ ବାରଶହ ଭଲଭଲ କାରିଗରଙ୍କୁ ବଛା ଗଲା ।

ସେତେବେଳେ ପଥରରେ ସୁନ୍ଦର କାମ କରି ଓଡ଼ିଶାର କାରିଗରମାନେ ନାଁ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ତ ସିମେଣ୍ଟ ନ ଥାଏ । ପଥରକୁ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଏକପ୍ରକାର ଚୂନ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ।

5UK6TU

ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ନଦୀ ମୁହାଣରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ତୋଳା ହେଲା । ମନ୍ଦିରଟି ତିଆରି ହେଲା ଗୋଟିଏ ରଥ ଆକାରରେ । ସେଥିରେ ସାତଟି ପଥରଘୋଡ଼ା ଯୋଖା ହେଲା । ମନ୍ଦିରର ସିଂହାସନରେ ରହିଲା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରତିମା । ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚିଲା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଥମ କିରଣ ସୂର୍ଯ୍ୟମୂର୍ତ୍ତିର ପାଦତଳେ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣରେ ଓଡ଼ିଶାର ବାର ବର୍ଷର ରାଜସ୍ବ ଖର୍ଜ ହୋଇଥିଲା ।

ଆସ୍ତ୍ରୋଦ୍ଧରଣ ମନ୍ଦିର, ନାଟ ମନ୍ଦିର, ମୁଖଶାଳା ଆଦି ତିଆରି ସରିଥାଏ । ଗଛଳତା, ଫୁଲଫଳ, ହାତୀଘୋଡ଼ା ଆଦି ଜୀବଜନ୍ତୁ, ଦେବଦେବୀ, ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନ୍ଦିର ଝଲମଳ କରୁଥାଏ । ତଥାପି ମନ୍ଦିରଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରୁ ନ ଥାଏ । କାରିଗରମାନେ ଯେତେ ଥର ମନ୍ଦିର ଉପରେ

ଦଧିନଉତ୍ତିକୁ ବସାଉଥାଆନ୍ତି, ତାହା ଖସି ପଡ଼ୁଥାଏ । ମୁଖ୍ୟ କାରିଗର ଥାଆନ୍ତି ବିଶୁ ମହାରଣା । ସେ ତାଙ୍କର ସବୁ ବିଦ୍ୟାବୁନ୍ଦି ଖରାଇ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ଦଧିନଉତ୍ତିକୁ ବସାଇ ପାରୁ ନ ଥାଆନ୍ତି । ଦଧିନଉତ୍ତିକୁ ବସାଇ ସାରିବା ପରେ ହିଁ ମନ୍ଦିର କାମ ଶେଷ ହେବ ।

ଏଣେ ରାଜା ଅଧୀର ହୋଇ ପଡ଼ିଲେଣି । ସେ ବିଶୁ ମହାରଣାଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆଉ ସାତଦିନମାତ୍ର ସମୟ ଦେଉଛି । ଏହାରି ଭିତରେ ଦେଉଳର ମୁଣ୍ଡିମାରିବ, ନ ହେଲେ ବାରଶହ କାରିଗରଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ କାଟ ହେବ ।”

ବିଶୁ ମହାରଣା ମନ ଦୁଃଖରେ ଫେରି ରାଜାଙ୍କର ଆଦେଶ କାରିଗର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁ ଶୁଣିଗଲା । ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡ଼ି ବାରବର୍ଷ କାଳ ଲାଗି ଏଡ଼େ ବଡ଼ ମନ୍ଦିରଟିଏ ତୋଳିଲେ; ଅଥବା ମନ୍ଦିରର ଦଧିନଉତ୍ତି ଖଞ୍ଚାଯାଇ ପାରୁନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକାଟ ହେବ ।

ବିଶୁ ମହାରଣା ଦେଉଳ ତୋଳିବାକୁ ଘରୁ ଆସିବାବେଳେ ତାଙ୍କର ପୁଅଟିଏ ହୋଇଥାଏ । ପୁଅର ନାଆଁ ଦିଆ ହୋଇଥାଏ ‘ଧର୍ମପଦ’ । ତାକ ନାଆଁ ଧରମା । ତାକୁ ଯେତେବେଳେ ବାର ବର୍ଷ, ସେ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାପାଇଁ ଅଳିକଲା । ଧରମାକୁ ଏକୁଟିଆ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ମାଆ ପ୍ରଥମେ ଅମଙ୍ଗ ହେଉଥିଲେ; ମାତ୍ର ଯିବାପାଇଁ ପୁଅର ଜିଗର ଦେଖି ମନାକରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଧରମାକୁ କାଳେ ଏତେଦିନ ପରେ ବିଶୁ ଚିହ୍ନ ପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସାଥିରେ ବାଡ଼ି ବରକୋଳି କିଛି ଦେଇଥା’ନ୍ତି ।

ଧରମା ପଚାରି ପଚାରି କୋଣାର୍କ ଗଲା ଓ ବିଶୁ ମହାରଣାଙ୍କୁ ଠାବ କଲା । ବିଶୁ ମହାରଣା ନିଜ ବାଡ଼ି ବରକୋଳି ଦେଖି ପୁଅକୁ ଚିହ୍ନ ପାରିଲେ । ଆନନ୍ଦରେ ତାକୁ କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇଲେ ।

ଧରମା ଦେଖିଲା, ବାପାଙ୍କ ମନରେ ସୁଖ ନାହିଁ । ସେ ତାହାର କାରଣ ପଚାରି ବୁଝିଲା । ରାତି ପାହିଲେ ବିଶୁ ମହାରଣା ସହିତ ବାରଶହ କାରିଗରଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ କାଟ ହେବ । ଏକଥା ଜାଣି ଧରମାର ମନ ବିକଳ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ଧରମା ବି କାରିଗର କୁଳର ପିଲା । ତାକୁ ମଧ୍ୟ କାରିଗରୀ ବିଦ୍ୟା ଜଣା ଥିଲା । ଦଧିନଉତ୍ତି ବସାଇ ମନ୍ଦିରର ମୁଣ୍ଡ ମାରିପାରିବ ବୋଲି ଧରମାର ସାହସ ହେଲା । ସେ ବାପାଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ନେଇ ମନ୍ଦିରଚୂଳକୁ ଉଠିଲା । ରାତରାତି ମାପରୂପ କରି ଦଧିନଉତ୍ତି ବସାଇ ଦେଲା । ସକାଳ ହେବା ଆଗରୁ ଦେଖାଗଲା ମନ୍ଦିର କାମ ଶେଷ ।

ବିଶୁ ମହାରଣା ପୁଅର କାମ ଦେଖି ଆନନ୍ଦରେ ଫାଟି ପଡ଼ିଲେ । ତାକୁ କୋଳକୁ ନେଇ କହିଲେ, “ଏଡେ ସାନ ପିଲାଟିଏ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ତୁ ଆଜି ଆମର ମାନ ରଖିଦେଲୁ ।”

ଅନ୍ୟ କାରିଗରମାନେ ବିଶୁ ମହାରଣାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ରାଜା ଏବେ ଜାଣିବେ, ବାରଶହ ବଢ଼େଇ ଯାହା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ତାହା ସାମାନ୍ୟ ବାର ବର୍ଷର ପିଲାଟିଏ କରିଦେଇଛି । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ କାଟର ଆଦେଶ ଦେବେ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଆଜି ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ହେବ, ଆମେ ରହିବୁ ନା ତୁମ ପୁଅ ରହିବ ? ତୁମେ ବାରଶହ ବଢ଼େଇରେ ଦାୟ ନା ପୁଅରେ ଦାୟ ?”

ବିଶୁ ମହାରଣା ବଡ଼ ଦୟରେ ପଡ଼ିଲେ । ପୁଅ ପାଇଁ କ’ଣ ବାରଶହ ବଢ଼େଇ ମରିବେ !

ଏକଥା ଶୁଣି ଧରମା ତା’ର ବାପାଙ୍କୁ କହିଲା, “ବାପା, ମୋ ପାଇଁ ଆଜି ବାରଶହ ବଢ଼େଇଙ୍କର ଜୀବନ ଯିବ, ଏହା ଭଲ କଥା ନୁହେଁ । ମୁଁ ତ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ପିଲା । ମୁଁ ଏକୁଟିଆ ବଞ୍ଚିରହି କି ଲାଭ ? ମୋ ଜୀବନ ପଛେ ଯାଉ, ହେଲେ ବାରଶହ କାରିଗରଙ୍କ ଜୀବନ ରହୁ । ମୁଁ ଯେ ମନ୍ଦିର ମୁଣ୍ଡ ମାରିଛି, ଏକଥା ରାଜା ନ ଜାଣନ୍ତୁ ।”

ଏକଥା ଶୁଣି ବିଶୁ ପୁଅକୁ କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇଲେ । ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରିଗଲା । ବାପାଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇ ଧରମା କହିଲା, “ବାପା, ଜନ୍ମ ହେଲେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ମରିବାକୁ ହେବ । ମହତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟରେ ଜୀବନ ଦେବା କେତେ ଜଣଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଘଟେ ? ଆଜି ଆମର ପରୀକ୍ଷାର ବେଳ । ଏତେବେଳେ ମୋ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରି ତୁମେ ଅଧୀର ହୁଅ ନାହିଁ । ମୋତେ ହସିହସି ବିଦାୟ ଦିଅ ।” ପୁଅର କଥା ଶୁଣି ବିଶୁ ମହାରଣାଙ୍କ ମୁହଁରୁ କଥା ବାହାରୁ ନ ଥାଏ । ଧର୍ମପଦ ବାପାଙ୍କ ପାଦତଳେ ମୁଣ୍ଡ ଲଗାଇ କହିଲା, “ମାଆଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଦେଖା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହିବ, ତାଙ୍କ ପୁଅ ଜାତି ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଇଛି ।” ଏତକ କହି

ଆଉ ତିଳେ ମାତ୍ର ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ସୁର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମନ୍ଦିର ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଗଲା ।
ସେଇଠାରୁ ସେ ହସି ହସି ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ନଦୀ ମଣିକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା ।

ଆଜି ଧର୍ମପଦ ନାହିଁ । କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଭଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ । କିନ୍ତୁ ବାରବର୍ଷର ପିଲାଟିଏ ଜାତି
ପାଇଁ, ଦେଶ ପାଇଁ ଯାହା କରିଗଲା ତାହା କାଳକାଳକୁ ରହିଗଲା । ଏବେବି ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି :

“ସାନ ସିନା, ଦାନ ତା’ ମହାନ” ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୃଆ ଶବ୍ଦ

ତିଳେମାତ୍ର	ଦଧିନଉଡ଼ି	ମୁହାଣ	ବୁଲ	ଅଳି
ଦୟ	ରାଜସ୍ବ	ମୁଖ୍ୟ	ଅମଙ୍ଗ	ଠାବ
ଜିଗର	କାଳକାଳ	ବିଚଳିତ	ଭଗ୍ନ	ଦାୟ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ସାନ ପିଲାଟିଏ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ କାମ କରିପାରେ, ଏ ବିଶ୍ୱାସ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ଅନ୍ୟ ସାନପିଲାଙ୍କ ମହତକାମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବେ ।
- ଆମ ଗୌରବମୟ ଲତିହାସ, ସଂସ୍କୃତି ଓ କଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ ।
- କୋଣାର୍କର ଘୋଡ଼ା ଓ ଚକ୍ର ଆମ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତୀକ, ଏହା ପିଲାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବେ ।

୧. ଆସ ଠିକ୍ ଉଭରଟି ବାଛିବା ଏବଂ ତା ପାଖରେ (୧) ଚିହ୍ନ ଦେବା ।

(କ) ରାଜା ନରସିଂହ ଦେବ କାହାର ପୂଜା ପାଇଁ ମନ୍ଦିରଟିଏ ତୋଳାଇବାକୁ ଚାହିଁଲେ ?

(୧) ଶିବଙ୍କ ପୂଜା ପାଇଁ

(୩) କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପୂଜା ପାଇଁ

(୨) ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପୂଜା ପାଇଁ

(୪) ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପୂଜା ପାଇଁ

(ଘ) ମନ୍ଦିରଟି କେଉଁଠି ତୋଳା ହେଲା ?

(୧) ମହାନଦୀ ମୁହାଣରେ

(୩) ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କୂଳରେ

(୨) ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗୀ ମୁହାଣରେ

(୪) ବୈତରଣୀ କୂଳରେ

(ଗ) ମନ୍ଦିରଟିର ଆକାର କିପରି ?

(୧) ଘୋଡ଼ା ପରି

(୩) ରଥ ପରି

(୨) ବିମାନ ପରି

(୪) ଦୂର୍ଗ ପରି

(ଘ) କାହା ପାଇଁ ଧରମା ଜୀବନ ଦେଲା ?

(୧) ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ

(୩) ଜାତିଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ

(୨) ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ

(୪) ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ

(ଢ) ‘ବାରଶହ ବଡ଼େଇରେ ଦାୟ ନା ପୁଆରେ ଦାୟ’, କିଏ କହିଥିଲେ ଏ କଥା ?

(୧) ରାଜା

(୩) ବାରଶହ ବଡ଼େଇ

(୨) ଧରମା

(୪) ବିଶ୍ୱ ମହାରଣା

୨. “ସାନ ସିନା ଦାନ ତା’ ମହାନ” ।

(କ) ଏ କଥା କିଏ କହନ୍ତି ?

(ଖ) କାହାକୁ ସାନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ?

(ଗ) ସାନ ପିଲାଟିର ମହାନ୍ ଦାନଟି କ’ଣ ?

୩. ଆସ ଆମେ ନିଜେ ନରସିଂହ ଦେବ, ବିଶ୍ୱ ମହାରଣା ଓ ଧରମା ହୋଇ ସେମାନେ ଏଇ
ଗଞ୍ଜରେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି, ତାହା ଅଭିନୟ କରିବା ।

୪. ତଳେ କହିଥିବା କଥାକୁ କିଏ କହିଛନ୍ତି ? କାହିଁକି କହିଛନ୍ତି ?

(କ) “ମୁଁ ସାତ ଦିନ ସମୟ ଦେଉଛି” _____ |

(ଖ) “ତୁ ଆଜି ଆମର ମାନ ରଖିଦେଲୁ” _____ |

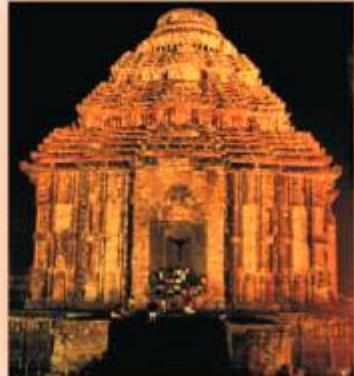
(ଗ) “ମହତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜୀବନ ଦେବା କେତେଜଣଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଘଟେ ?” _____ |

(ଘ) “ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆୟମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ କାଟପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବେ ।” _____ |

୫. ଚିତ୍ରଟିକୁ ଦେଖି ତଳ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି

ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ ପାଞ୍ଚ ଧାତ୍ରି ଲେଖ ।

ମୁଖଶାଳା, ମୁହାଣ, ମୁଣ୍ଡ, ଝଲମଳ, ପ୍ରତିମା

୭. ମୂଷାଟି କାହାକୁ କେଉଁ ବେଳୁନ୍ତି ଦେଲେ, ସେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଡ଼ା ଶବ୍ଦ ପାଇବ ?

ଯେପରି - ନଦୀ ନାଳ

ଫୁଲ

ଜୀବ

ହାତୀ

ବିଦ୍ୟା

୮. ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ତଳେ ଗାର ଅଛି ତାକୁ ଲଗାଇ ନୁଆ ବାକ୍ୟଟିଏ କହ ଓ ଲେଖ ।

(କ) ସେତେବେଳେ ତୁ ସିମେଣ୍ଟ ନ ଥାଏ । _____

(ଖ) ତଥାପି ମନ୍ଦିରଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନ ଥାଏ । _____

(ଗ) ତାକୁ ମଧ୍ୟ କାରିଗରୀ ବିଦ୍ୟା ଜଣାଇଲା । _____

୯.   ମନ୍ଦିରର ନାମ   ଯିଏ ତୋଳାଇଥିଲେ

ଯେପରି - କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର   ନରସିଂହ ଦେବ

ସେହିପରି - ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର

ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର

୧୦. ତୁମକୁ ଏଇ ଗପରେ କାହା କଥା ଭଲ ଲାଗୁଛି ଓ କାହାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି ଲେଖ ।

_____

_____

୧୦. ଧରମା ଜାତିପାଇଁ, ଦେଶପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଲା । ତୁମେ ଦେଶପାଇଁ କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଲେଖ ।

_____

_____

୧୯. “ମାଆଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଦେଖା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହିବ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଜାତି
ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଇଛି ।” ଏ କଥା କିଏ କହିଛି ?
ଜାତିପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେଇଥିବା ଆଉ କେତେ ଜଣ ପିଲାଙ୍କ ନାମ ଲେଖ ।

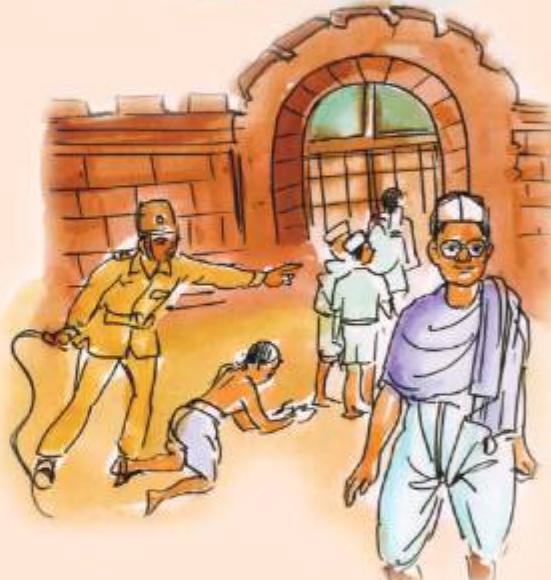
୧୯. ଅଧା ଗଡ଼ା ମନ୍ଦିରଟିକୁ ଆସ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ମନ୍ଦିର କରିବା ।

ଜାତୀୟ କବି ବୀରକିଶୋର

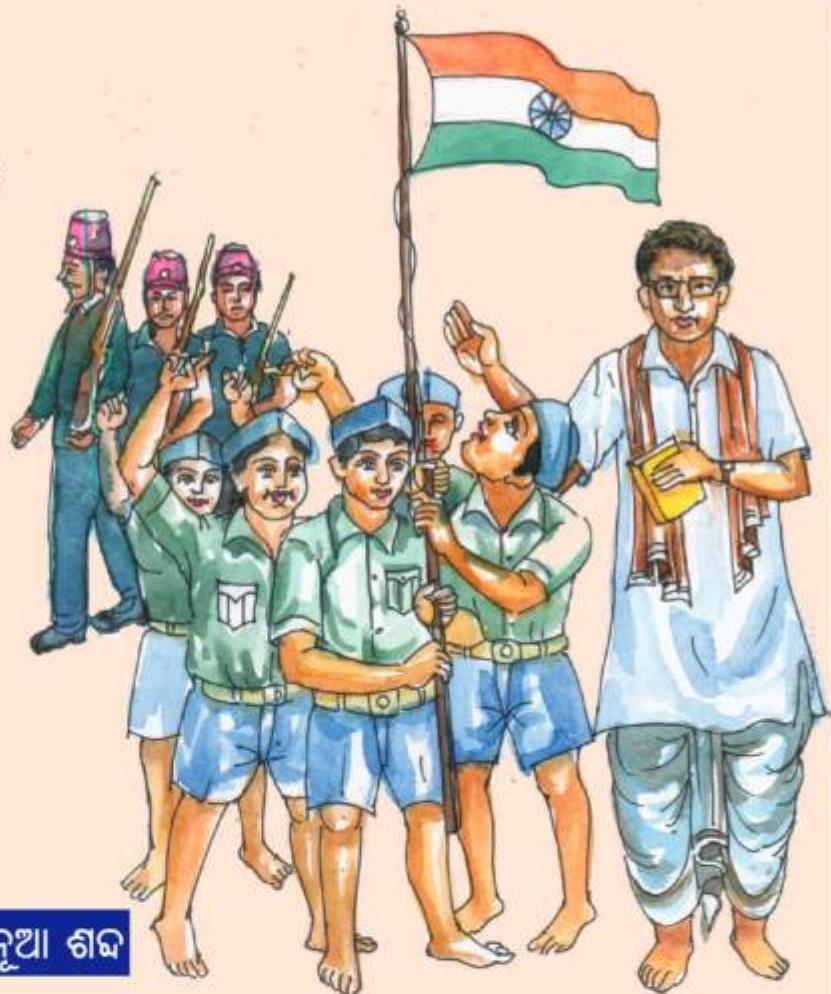

ଆମ ଏ ଦେଶର ଯଶ ବିଭବ
ଦେଖି ବିଦେଶୀଙ୍କ ବଢ଼ିଲା ଲୋଭ ।
ଦଖଲ କଲେ ସେ ସାରା ମୁଲକ
ଦେଖାଇ ଆମକୁ ଗୁଲି ବନ୍ଧୁକ ।
ବୋହିନେଲେ ଆମ ଦେଶରୁ ଧନ
ଚାବୁକ ପାହାରେ କଲେ ଶାସନ ।
ପାଟିକଲେ ହେଲା ବେତ ପାହାର
ଗୁଲିରେ ପାଟିଲା ମଥା କାହାର ।
ଶହଶହ ସ୍ଥାଧୀନତା ସଇନ
ହସିହସି କଲେ କାରାବରଣ ।
ଗୋରା ବେପାରୀଏ ହେଲେ ପାଗଳା
ଚଳାଇଲେ ଦେଶେ ଦମନ ଲୀଳା ।

ବୀରକିଶୋର ଏ ଦେଶର କବି
ଆଖିରେ ଦେଖିଲେ କଷଣ ଛବି ।
ଗୋରା ଶାସକଙ୍କ ଦମନ ଲୀଳା
ମନକୁ ତାଙ୍କର ଅଥିର କଲା ।
ଲେଖିଗଲେ ଗୀତ ମାଳକୁ ମାଳ
ରହିଥିବ ତାହା କାଳକୁ କାଳ ।
ସେ ଗୀତେ ସଜିଏଁ ଉଠିଲେ ମାତି
ଗୁଲି ଆଗେ ଦେଲେ ପତାଇ ଛାତି !

ସାଜିଲେ ପିଲାଏ ବାନରସେନା
 ବାହାରିଲେ ଧରି ତ୍ରିରଙ୍ଗା ବାନା ।
 ଖାଇଲେ ଗୋଇଠା ବେତ ପାହାର
 ଦେଖିଲେ ସହିବ ଛାତି କାହାର !
 ଗୋରା ସରକାର ବନ୍ଦୁକ ଗୁଲି
 କବିତା ଶକ୍ତି ତା'ଠାରୁ ବଳି ।
 ଥରିଲା ଶେଷରେ ବିଦେଶୀ ଛାତି
 ଆଉ ନ ରହିଲେ ଗୋଟିଏ ରାତି ।
 ଛାତି ପଲେଇଲେ ଭାରତ ଭୂଲ୍
 ତେର ନଈ ସାତ ଦରିଆ ତେଇଁ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ବିଭବ	କଷଣ	ଦରିଆ	ଶକ୍ତି	ମାତି
ବରଣ	ଦମନ	କାରା	ସଇନ	ଗୋରା ବେପାରା
ତ୍ରିରଙ୍ଗାବାନା	ବିଦେଶୀ	ବାନରସେନା	ଲୀଳା	କାଳକୁ କାଳ
ଛାତି ପତାଇବା	ସ୍ଵାଧୀନତା	ମୁଲକ	ଅଥିର	ଶାସକ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ଭାରତର ମହାନତା ବିଷୟରେ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ଜାତୀୟତାବୋଧ କ'ଣ କୁଞ୍ଚାଇବେ ।
- ବାନରସେନା କ'ଣ ସେ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ବାରକିଶୋରଙ୍କ କେତୋଟି ଜାତୀୟତାବାଦୀ କବିତା ସଂଗ୍ରହ କରି ପିଲାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗାଇବେ ।

୧. ଆସ ଉଭର କହିବା ।

- (କ) ବିଦେଶୀମାନେ ଆମ ଦେଶରୁ କ’ଣ ବୋହିନେଲେ ?
- (ଖ) ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲେ ସେମାନେ କ’ଣ କରୁଥିଲେ ?
- (ଗ) ସ୍ଥାଧୀନତା ସୈନିକମାନେ କ’ଣ କରୁଥିଲେ ?
- (ଘ) ବୀରକିଶୋର କାହିଁକି କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ ?
- (ଡ) କେଉଁମାନେ ବାନରସେନା ସାଜିଥିଲେ ?

୨. କବିତାର ଯେଉଁ ପଦରେ ଏହାର ଉଭର ଅଛି ତାକୁ ଖୋଜିବା ଏବଂ ଆବୃତ୍ତି କରିବା ।

- ୧. କେଉଁ କଥାଟି ବୀରକିଶୋରଙ୍କ ମନକୁ ଅଥିର କଲା ?
- ୨. ବାନରସେନାମାନେ କିଭଳି ବାହାରିଲେ ?
- ୩. ଗୋରା ସରକାର ଶେଷରେ କଅଣ କଲେ ?
- ୪. ତଳ ପଦ୍ୟାଂଶୁକୁ ସଜାଡ଼ି ଲେଖ ।

ଥରିଲା ଛାତି ବିଦେଶୀ ଶେଷରେ _____

ରାତି ରହିଲେ ଗୋଟିଏ ନ ଆଉ । _____

୪. ଏହି ପଦଟିରୁ ତୁମେ ଯାହା ବୁଝୁଛ ନିଜ ଭାଷାରେ ଲେଖ ।

ଗୋରା ସରକାର ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି
କବିତା ଶକ୍ତି ତା’ ଠାରୁ ବଳି ।

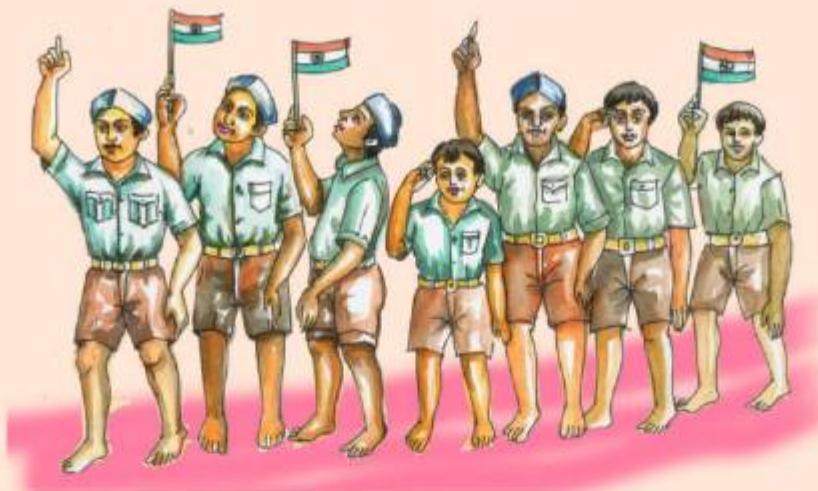
_____

_____

_____

_____

୪. କବିତାର ଯେଉଁ ପଦ ସହ ଏହି ଚିତ୍ରଟିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି, ସେହି ପଦଟି ଚିତ୍ର ତଳେ ଲେଖ ।

୫. ନିଜ ଅଞ୍ଚଳର ସ୍ଥାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଲେଖ ।

୬. ଗୋରା ସରକାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକଜୁଟ କରିବାପାଇଁ ଆଉ ଯେଉଁମାନେ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖ ।

୮. ଆସରେ ଆସରେ ଭଉଣୀ ଭାଇ
ଶୋଷଣ କଷଣ ସହିବା ନାହିଁ ।
ଗୋଲା ବାରୁଦକୁ ନ କରି ଭୟ
ଗାଇଯିବା ଦେଶ ମାଆର ଜୟ ।
ଆସ ଏହି ଗୀତଚିକୁ ଗାଇଗାଇ କଦମ୍ବ ତାଳ ପକାଇବା ଏବଂ ଅଭିଯାନରେ ବାହାରିବାର
ଅଭିନୟ କରିବା ।
୯. ଯେପରି ‘ଶକ୍ତ’ର ଗଦ୍ୟ ରୂପ ହେଉଛି ‘ଶକ୍ତ’, ସେହିପରି ତଳ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଗଦ୍ୟ ରୂପ
କ’ଣ ହେବ ଲେଖ ।
ରକତ – _____ ଭକତ – _____ ତପତ – _____
୧୦. ଯେପରି ଅର୍ଥଦୃଷ୍ଟିରୁ ‘ଆସ୍ତେ’ କୁ ଧୀରେ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦ
ସହ ସେମାନଙ୍କର ଏକା ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ସଂଯୋଗ କର ।

୧୧. ବୀରକିଶୋରଙ୍କୁ କାହିଁକି ‘ଜାତୀୟ କବି’ କୁହାଯାଇଛି ଆସ ଆଲୋଚନା କରିବା ।
ଆଲୋଚନାରେ ଯାହା ମୁଁର ହେଲା ତାକୁ ଲେଖିବା ।
-
-
-
-
-

ଅନେକ ଫୁଲର ମାଳଟିଏ

ଥରେ ବାପାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରମେଶ ଦିଲ୍ଲୀ ବାହାରିଥାଏ । ସାନ ଭଉଣୀ ମିଲି ଓ ମା' ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାଉଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁରୀରୁ ଉକ୍ତଳ ଏକସପ୍ରେସ ଗାଡ଼ିରେ ଚଢ଼ିଲେ । ରମେଶ ପଚାରିଲା, “ବାପା, ଆମେ କେତେବେଳେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ପହଞ୍ଚିବା ?”

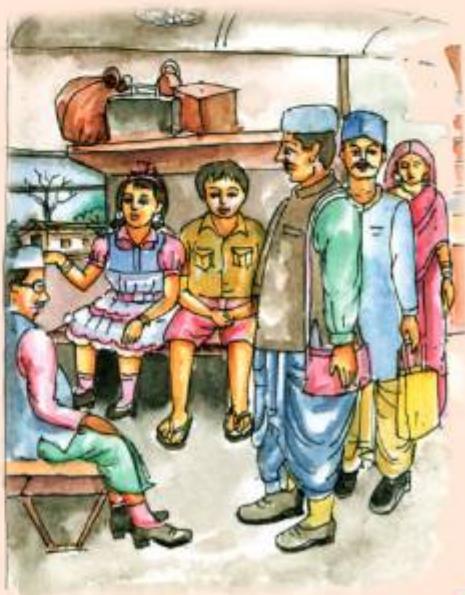
ବାପା କହିଲେ, “ଆମେ ପଅରିଦିନ ରାତିରେ ପହଞ୍ଚିବା, ଆମକୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଦିନ ରେଳଗାଡ଼ିରେ ବସିବାକୁ ପଡ଼ିବା ।”

ରମେଶ ରେଳଗାଡ଼ିର ଯେଉଁ ତବାରେ ବସିଥାଏ, ସେଠାରେ କେତେ ଆଡ଼ର ଲୋକ ବସିଥାଆନ୍ତି । ପାଖରେ ବସିଥାଆନ୍ତି ଧୋତିପଞ୍ଜାବି ପିନ୍ଧା ଜଣେ ଭଦ୍ରଲୋକ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାର । ସେମାନଙ୍କ କଥା ରମେଶ ଓ ମିଲି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ପାରୁନଥା’ନ୍ତି ।

ରମେଶ ପରାରିଲା, “ବାପା, ଏମାନେ କେଉଁ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ?”

ବାପା କହିଲେ, “ସେମାନେ ବଙ୍ଗାଳା ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି । ତୁ ଜାଣିଥିବୁ, ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗ ହେଉଛି ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ପଡ଼ୋଣୀ ରାଜ୍ୟ । ଏମାନେ ସେହି ରାଜ୍ୟର ଅଧିବାସୀ । ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ, ଖାଦ୍ୟପେଯ ଓ ପୋଷାକ ପରିଷ୍କାର ଅନେକ ମେଳ ରହିଛି ।”

ଗାଡ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ସକାଳେ ନିଦରୁ ଉଠି ରମେଶ ଓ ମିଲି ଦେଖିଲେ, ଗାଡ଼ି ଭିତରେ ବହୁତ ନୂଆନୂଆ ଲୋକ । ସେମାନେ ହିନ୍ଦୀରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥା’ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭାଷା ବୁଝି ହେଉ ନ ଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଧୋତି ଓ କୁରୁତା ପିନ୍ଧିଆ’ନ୍ତି । ମୁଣ୍ଡରେ ଗାନ୍ଧିଟାପି । ଝରକାବାଟେ ବାହାରକୁ ଚାହିଁଲାବେଳକୁ ଗଛଗୁଡ଼ାକ ଶୁଣିଲା ଶୁଣିଲା ଦିଶୁଥାଏ । ଭୁଲ୍ ଚାଙ୍ଗରା ଜଣା ପଡ଼ୁଥାଏ । ବେଳେବେଳେ ଆଖିରେ ପଡ଼ୁଥାଏ ନୂଆଣିଆ ଖପର ଛାଉଣି ଘର ।

ରମେଶ ପରେଲା, “ବାପା, ଆମ ଗାଡ଼ି ଏବେ କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଯାଉଛି ?”

ବାପା କହିଲେ, “ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଡ଼ିଶଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ ଭିତର ଦେଇ ଯାଉଛୁ ।”

ଉପରବେଳା ଗାଡ଼ି ଯାଇ ବିଳାସପୂର ଷେସନରେ ଅଟକିଲା । ସେଠାରେ କିଛି ନୂଆ ଲୋକ ଗାଡ଼ିରେ ଚଢ଼ିଲେ । ବାପା କହିଲେ, ଜାଣିଲୁ ରମ୍ବୁ, ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଛତିଶଗଡ଼ ରାଜ୍ୟ ଭିତର ଦେଇ ଯାଉଛୁ । ଏ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କର ଭାଷା ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୀ । ଭାତ ସହିତ ରୁଟି ଖାଇବା ଏମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ।” ତହିଁ ଆରଦିନ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଗାଡ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ଏତିକିବେଳେ ମିଲି ପରେଲା, “ବାପା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ କେଉଁଠି ?”

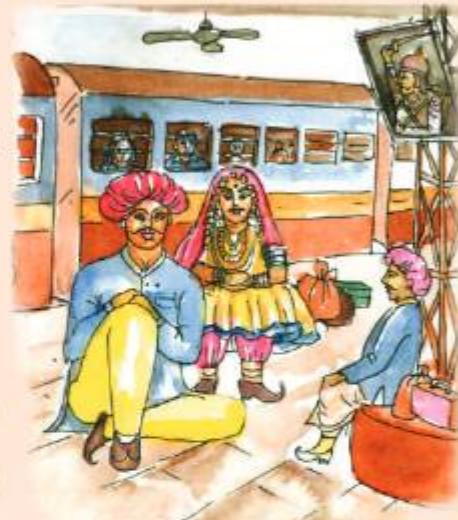
ବାପା କହିଲେ, “ଏଇତି, ଆଗକୁ ଧଉଳପୂର ଷେସନ ଆସୁଛି । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜସ୍ବାନ ରାଜ୍ୟର ସୀମା ଭିତରେ ।

ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଭିତର ଦେଇ ଆସିଲେ । ତୁମେମାନେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା ।”

ରମେଶ କହିଲା, “ହଁ ବାପା, ରାଜସ୍ବାନ କଥା ତ ଆମ ପଡ଼ା ବହିରେ ଅଛି ।”

ବାପା କହିଲେ, “ରାଜସ୍ବାନ ଆମ ଭାରତର ଏକ ବୀରଭୂମି । ଏଠିକାର ରାଜ୍ୟତମାନଙ୍କ ବୀରତ୍ୱ ହେଉଛି ଆମ ଭାରତର ଗୌରବ । ଏଠାରେ ତ ବହୁତ କମ୍ ବର୍ଷା ହୁଏ, ତଥାପି ଏମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଗହମ, ବାଜରା ଆଦି ଶସ୍ୟ ଫଳାନ୍ତି । ପୂରୁଷମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପଗଡ଼ି ସୁନ୍ଦର ମାନିଥାଏ ।”

ଏଠାକାର ଝିଅମାନଙ୍କର ନୂଆ ପ୍ରକାରର ପୋକାକ ଦେଖି ମିଲି ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ଦୂରରୁ ତାଜମହଲ ଦେଖାଗଲା । ରମେଶ ଆନନ୍ଦରେ ଅଧୀର ହୋଇ ପଡ଼ୁଥାଏ । ବାପା କହିଲେ, “ଏଇ ଦେଖ ଦୂରରୁ ତାଜମହଲ ଦେଖାଯାଉଛି । ତାଜମହଲ ଆଗ୍ରା ସହରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତର-ପ୍ରଦେଶ ଦେଇ ଯାଉଛୁ । ଏଠାକାର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୀ କହନ୍ତି । ରୁଟି ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଖାଦ୍ୟ ।” ମିଲି କହିଲା, “ବାପା, ଅନେକ ରାଜ୍ୟର ଲୋକେ ତ ହିନ୍ଦୀ କହୁଛନ୍ତି ।”

ବାପା କହିଲେ, “ହଁ, ଆମ ଭାରତର ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ଲୋକ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରନ୍ତି । ସେଇଥିପାଇଁ ପରା ହିନ୍ଦୀ ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା ।”

ମା’ କହିଲେ, “ବୁଝିଲି ପିଲାଏ, ତୁମେ ତ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାକୁ ମିଶାଇ ସାତଚି ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଆସିଲ । କେତେ ନୂଆ ଜାଗା, ନୂଆ ଲୋକ ଦେଖିଲ ଏବଂ ନୂଆ ଭାଷା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲ । କେବଳ ଏତିକି ଭାଷା ନୁହେ, ଭାରତରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଭାଷାଭାଷା ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।”

ରମେଶ କହିଲା, “ଭାରତରେ ଆଉ କି କି ଭାଷା ଅଛି ? ଆମେ ତ କେବଳ ବଙ୍ଗଲା ଓ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାର ଲୋକଙ୍କୁ ଭେଟିଲୁ ।”

ମାଆ କହିଲେ, “ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ କଥା କହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ । ପଞ୍ଚାବରଲୋକେ ପଞ୍ଚାବୀ ଭାଷାରେ ଏବଂ ଆସାମର ଲୋକେ ଅସମୀୟା ଭାଷାରେ କଥା କହନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ଲୋକେ ତେଲୁଗୁରେ, ତାମିଳନାଡୁର ଲୋକେ ତାମିଳରେ, କର୍ଣ୍ଣାଚକର ଲୋକେ କନ୍ନଡ଼ରେ, କେରଳର ଲୋକେ ମାଲ୍ଯାଳମରେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରୁଥିବାବେଳେ ଗୁଜ୍ରାଟର ଲୋକେ ଗୁଜ୍ରାଟୀ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଲୋକେ ମରାଠୀ ଭାଷାରେ କଥା କହନ୍ତି । ଏହା ବାହାରେ ଭାରତରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଭାଷା ପ୍ରଚାରିତ ଅଛି ।”

ରମେଶ ସବୁ ଶୁଣିପାରି କହିଲା, “ବାଘ ! ଆମ ଦେଶ ତ ଏକ ବିଚିତ୍ର ଦେଶ; ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା । ପୋଷାକପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ । କିଏ ଭାତ ଖାଉଛି ତ କିଏ ରୁଟି ଖାଉଛି, କିଏ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋପି ପିଷ୍ଟୁଛି ତ କିଏ ପଗଡ଼ି ବାହୁଦ୍ରି ।” ବାପା କହିଲେ, “ଆମ ଭିତରେ ଭିନ୍ନତା ଅଛି ସତ; ମାତ୍ର ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଏକ, ଭାବନା ଏକ । ଆମେ ଗୋଟିଏ ମାଲରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅନେକ ଫୁଲ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାରତୀୟ, ଭାରତ ମାତାର ସନ୍ତାନ ଆମେ । ସେଥିପାଇଁ ପରା ବହୁ ଦିନ ତଳେ ଜଣେ କବି ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ କବିତା ଲେଖିଥିଲେ; ଯାହାର ପ୍ରଥମ ଧାଢ଼ିଟି ହେଉଛି ‘ସାରେ ଜାହାଁସେ ଆଛା, ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟାଁ ହମାରା’ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ସାରା ଜଗତରେ ଆମ ଭାରତ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଭଲ ।”

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ଅଧୀର ଚାଙ୍ଗରା ବୀରଭୂମି ପାହାଡ଼ିଆ ସୀମା ମେଳ ଖାଦ୍ୟପେଯ
ନୂଆଣିଆ ଭିନ୍ନତା ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ ଗୌରବ ପରିଛୁଦ ପଥରିଦିନ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଜନା :

- ଅନେକତା ଭିତରେ ଏକତା ଆମ ଭାରତର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଏକଥା ବୁଝାଇବେ ।
- ମାନଚିତ୍ର ଦେଖାଇ ପାଠି ପଡ଼ାଇବେ ।
- ହିନ୍ଦୀ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା କାହିଁକି ହୋଇଛି ତା’ର ଧାରଣା ଦେବେ ।

୧. ଆସ କଥା ହେବା ।

(କ) ଭାରତର ରାଜ୍ୟାନ୍ତର ନାମ କ’ଣ ?

(ଖ) ତୁମେ ଦିଲ୍ଲୀ ଦେଖିଛ କି ?

(ଗ) ରମେଶ ବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲା ?

(ଘ) କେଉଁ କେଉଁ ରାଜ୍ୟର ଲୋକମାନେ ହିନ୍ଦୀ କହନ୍ତି ?

୨. ପାଖରେ ଅଙ୍କନ କରାଯାଇଥିବା ଭାରତ ମାନଚିତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚଳ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ରେଲଗାଡ଼ି କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଗଠି କରୁଛି ଗାର ଚାଣି ଦେଖାଅ ।

୩. ଆସ, ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି ମିଶି ଆଲୋଚନା କରି ଲେଖିବା ।

(କ) ରାଜସ୍ବାନର କେଉଁ କେଉଁ କଥା ଆମକୁ ନୂଆ ଲାଗେ ?

(ଖ) ଭାରତ ଏକ ବିଚିତ୍ର ଦେଶ ବୋଲି କାହିଁକି କୁହାଯାଏ ?

(ଗ) ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାକୁ କାହିଁକି ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା କରାଯାଇଛି ?

৪. যেপরি ওଡ়িশার ভাষা ওଡ଼ିଆ সେହିପରି ତଳେ ଲେଖ ।

ରାଜ୍ୟ	ଭାଷା	ରାଜ୍ୟ	ଭାଷା
ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗ	_____	ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ	_____
ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ	_____	ତାମିଳନାଡୁ	_____
କେରଳ	_____	ଆସାମ	_____
ପୁରୁଗାଟ	_____	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର	_____

୫. ଉପର ପ୍ରଶ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଭାରତର ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ଭାଷାର ଏକ ତାଲିକା କର ।

---

୬. “ଆମେ ଗୋଟିଏ ମାଳରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅନେକ ଫୁଲ” ଏହାକୁ ପାଞ୍ଚୋଟି ବାକ୍ୟରେ ବୁଝାଇ ଲେଖ ।

---

୭. ଆସ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ବାକ୍ୟ ଗଡ଼ିବା ।
ଗୌରବ, ବୀରଦ୍ଵୀ, ସୀମା, ଚାଙ୍ଗରା, କ୍ଷେତରାଦି, ଧୂଆଣିଆ, ନୁଆଣିଆ ।
-
-
-
-
-
-
-

୮. ନିମ୍ନରେ ଭାରତର କେତେଗୁଡ଼ିଏ ରାଜ୍ୟର ନାମ ଏବଂ ସେହି ରାଜ୍ୟର ଲୋକମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଓ ପୋଷାକର ନାମ ଦିଆଗଲା । ରାଜ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଓ ପୋଷାକକୁ ଗାର ଟାଣି ଯୋଡ଼ ।

ରୁଚି	ପର୍ଷିମ ବଙ୍ଗ	ପରାତି
ଭାତ	ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ	ଧୋତି
ମାଛ	ରାଜସ୍ଥାନ	କୁରୁତା
	ଓଡ଼ିଶା	ପାଇଜାମା
	ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ	

ତୁମ ପାଇଁ କାମ

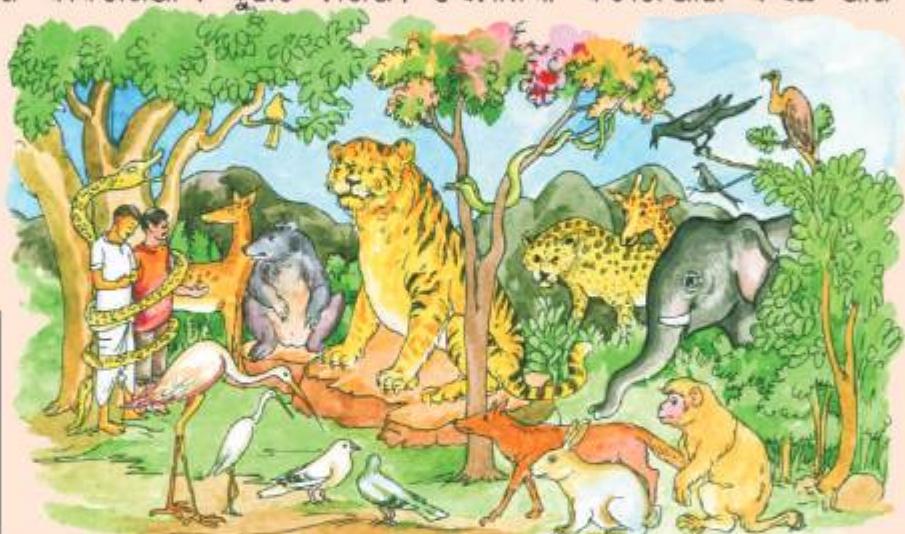
୯. ତୁମ ଗାଁ’ରୁ ସବ୍ରତିଭିଜନ ସଦର ମହକୁମାକୁ ବସ୍ତରେ କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଯିବ ଲେଖ ।
-

ବଣ ଅଦାଳତ

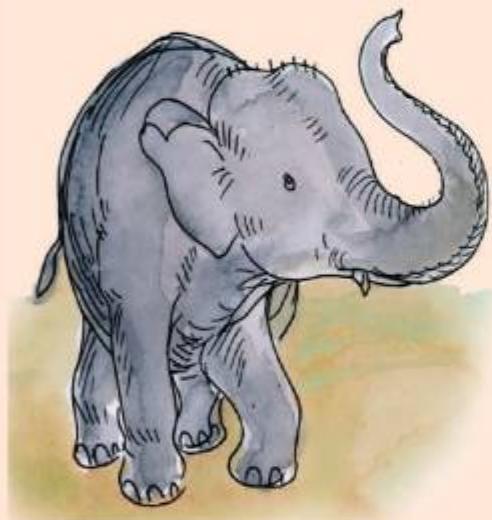

ଉଷାକୋଟି ଜଙ୍ଗଳ ଭିତରେ ଆଜି ବହୁତ କୋଳାହଳ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ପଶୁପକ୍ଷୀମାନେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ଆସି ଜମା ହୋଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପଥର ଚଟାଣ ଉପରେ ବସିଛନ୍ତି ମହାବଳ ବ୍ୟାଘ୍ର ମହାରାଜ । ମହାରାଜଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟରେ ବସିଛନ୍ତି ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ଭଲ୍ଲୁକ । ବାମ ପଟେ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି ଚିତାବାଘ । ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ବସିଛନ୍ତି ହାଡ଼ୀ, ଗଧିଆ, ବିଲୁଆ, ହରିଣ, ଗୟଳ, ହନୁମାଙ୍କଡ଼ ଓ ପାତିମାଙ୍କଡ଼ । ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି କାଉ, ବଗ, ସାରସ, କଜଳପାତି, ଶାଗୁଣା, ଚିଲ, ପାରା, କୋଇଲି ଓ ମନ୍ଦୂର । ଅଜଗର, ଅହିରାଜ, ଗୋଧି, ଗୋଖର ଆଦି ସରୀସୃପ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ । ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷରେ ଅହିରାଜ ବାନ୍ଧିରଖିଆଏ ଦୁଇଟି ମଣିଷ । ସେମାନଙ୍କ ବିଚାରପାଇଁ ବସିଛି ଆଜି ବଣ ଅଦାଳତ ।

ସମସ୍ତେ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେବାପରେ ମହାରାଜ ବ୍ୟାଘ୍ର ତାଙ୍କ ଟାଣୁଆ ନିଶକୁ ଚମକାଇ ହେଣ୍ଟାଳଟିଏ ଛାଡ଼ିଲେ । ଏକା ଥରକେ ସଭାସ୍ମୁଳଟି ଥମ୍ବକରି ନୀରବ ହୋଇଗଲା । ହନୁମାଙ୍କଡ଼ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ମହାରାଜ କହିଲେ, “ହନୁମାନ, କେଉଁଠି ପାଇଁ ଆଜି ଏ ସଭାର ଆୟୋଜନ ? ବଣରେ କିଛି ବିପରି ପଡ଼ିଲା କି ?” ହନୁମାଙ୍କଡ଼ ସଭା ମଣିକୁ ଯାଇ ମହାରାଜଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ ଜଣାଇଲା । ତା’ ପରେ ଦୁଇ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲା, “ମହାରାଜ, ଆମେ ହେଲୁ ବଣର ଜୀବ । ମଣିଷ ଗାଁଗଣ୍ଠା, ସହରନଗରରେ ରହୁଛି । ବେଳେବେଳେ ଆମ ବଣ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସି ଜୀବଜନ୍ମକୁ ମାରି ପକାଉଛି । ଗଛ କାଟି ଜଙ୍ଗଳ ସଫାକରି ଦେଉଛି । ଏହି ଦୁଇଜଣ ମଣିଷ ହରିଣ ଶିକାରପାଇଁ ଆସି ଗଛ ତଳେ ଛକି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା ବନ୍ଧୁକ । କୌଶଳକରି ଅହିରାଜ

ଏ ଦୁହିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଛ ଡାଳରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଛି । ମଣିଷ
ହାତରୁ ଖସି ପଡ଼ିଥିବା ଏହି ବନ୍ଧୁକ ହେଉଛି ତା'ର
ପ୍ରମାଣା ।” ଏହା କହି ବନ୍ଧୁକକୁ ଉପର ମୁହଁ କରି
ଟ୍ରିଗାରକୁ ଚିପିଦେଲା ମାଙ୍କଡ଼ । ଟ୍ରିଗାର ଚିପିବାମାତ୍ରେ
ତୋ’ କରି ଫୁଟିଲା ଗୁଲି । ନୀରବ ଥିବା ସଭାମୁଲଟି
ଏକାଥରକେ କେଁକାଁ, ଚେଁଚାଁ, ହାଉଁ ହାଉଁ, କିରିରି
ମିରି ଶବରେ କମ୍ପିଇଠିଲା । ସଭାକୁ ଶାନ୍ତ କରିବାପାଇଁ
ଗର୍ଜ ଉଠିଲେ ସେନାପତି ଚିତାବାଘ ।

ସଭାମୁଲ ପୂର୍ବପରି ନୀରବ ହୋଇଗଲା । “ତା’
ପରେ କ’ଣ ହେଲା ?”, ପଚାରିଲେ ବ୍ୟାକୁ ମହାରାଜ ।
ହନୁମାଙ୍କଡ଼ କହିଲା, “ମହାରାଜ, ଯଦି ମଣିଷ ବଣର
ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ଏପରି ଶିକାର କରିଚାଲିବ, ବଣ ଜଙ୍ଗଳ
ନଷ୍ଟ କରି ଚାଲିବ, ତେବେ ଦିନେ ପୃଥିବୀରୁ ଜୀବଜନ୍ତୁ
ଲୋପ ପାଇଯିବେ ନାହିଁ କି ?” ହନୁମାଙ୍କଡ଼ର କଥା ନ
ସବୁଣୁ ହସ୍ତାରାଜ ତା’ର ଶୁଣୁ ଉପରକୁ ଚେକି କହିଲା,
“ସତ କଥା ମହାରାଜ । ଶିକାର ପାଇଁ ମଣିଷର ଲୋଭ ଯୋଗୁଁମୋ’ ପରି ବଲୁଆ ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ।
ଆଉ କେତେବର୍ଷ ପରେ ଆମ ବଂଶ ଲୋପ ପାଇ ଯାଇପାରେ ।
ରାତି ଅଧରେ ମଣିଷ ଆସି ଗୋଟାଗୋଟା ହାତୀ ମାରି ପକାଉଛି ।
ସେମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ଦାନ କାଟିନେଇ ପଳାଉଛି । ଏହି
ମଣିଷଙ୍କୁ ଉଚିତ ଶାସ୍ତ୍ର ମିଳିବା ଦରକାର ।”

ହାତୀ କହି ସାରିବାପରେ ଡାମରାକାଉ କା..କା.. କରି
କହିଲା, “ହଁ ହଁ, ମଣିଷ ବଡ଼ ନିର୍ଦ୍ଦୟ । ମୁଁ ଭିତରକନିକା ଓ

ଚିକରପଡ଼ା ଜଙ୍ଗଳ ବୁଲି ଆସିଛି । ସେଠାରେ କୁନ୍ତୀରମାନଙ୍କ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଅଛି । ହେଲେ ସେଠାରେ କେହି ନିରାପଦ ନାହାନ୍ତି ।

ମଣିଷ ବଣଭୋଜି କରିବାପାଇଁ ଆସି ଜୀବଜନ୍ମକୁ ମାରି ମାଂସର ସ୍ଵାଦ ଚାଖୁଛି । ମୂଲ୍ୟବାନ ହାତ୍, ଚମଢ଼ା ଧରି ଚାଲି ଯାଉଛି ।”

କୃ-କୃ କରି ସାରସ ପକ୍ଷୀଟି ତା’ର ଲମ୍ବ ଥଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲା, “ଠିକ୍ ଠିକ୍ । ଆମ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କ’ଣ କମ୍ ବିପଦ ! ମଣିଷ ତା’ର ଜିଭର ଲାକସା ମେଘାଇବାପାଇଁ ଅସଂଖ୍ୟ ପକ୍ଷୀ ଶିକାର କରିଚାଲିଛି । କେତେକ ପକ୍ଷୀ ଆଉ ଆମ ଜଗତରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଚିଲିକାପରି ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଆଜି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ।”

ସାରସ ପକ୍ଷୀର କଥାକୁ ସମର୍ଥନକରି ଠେକୁଆ କହିଲା, “ଖାଲି ଚିଲିକା ନୁହେଁ, ଆଜିକାଲି ଭିତରକନିକାରେ କଇଁଛି, ଶିମିଲିପାଳରେ ବାଘ, ଚନ୍ଦକାରେ ହାତୀ, ଚିକରପଡ଼ାରେ କୁନ୍ତୀର ଆଉ ଭଣାକୋଡ଼ିରେ ହରିଣ ମଧ୍ୟ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଲେଣି । ଏହାର ପ୍ରତିକାର ଦରକାର ।”

ହୁକେ ହୋ, ହୁକେ ହୋ ଶବ କରି
ବିଲୁଆ କହିଲା, “ ମୋ’କଥା ଚିକିଏ ଶୁଣ ।
ସୁସ୍ଥାଦୁ ମାଂସ, କୋମଳ ଚମଢ଼ା କି ସୁନ୍ଦର
ପର ପାଇଁ ମଣିଷ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିକାର
କରୁଥାଇପାରେ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏକ ନିରୀହ ପଶୁ ।

ମଳା ଜୀବଜନ୍ମୁର ମାଂସ ଖାଇ ମୋର ପେଟ
ପୂରାଏ । ମଣିଷର ପରିବେଶକୁ ସୁମ୍ମ ରଖେ ।
ମୁଁ ନ ରହିଲେ ଚାରିପାଖ ଦୁର୍ଗତରେ ପାଟି
ପଡ଼ନ୍ତା, ଅଥବା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ନିରାପଦ
ନୁହେଁ । ପରିବେଶ କ୍ଷୟ ଯୋଗୁଁ ମୋ' ବଂଶ
ମଧ୍ୟ କମିଯାଉଛି । ” ବିଲୁଆ କଥାରେ ଗଧିଆ
ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଲା । ଗଛ ଉପରେ ଥିବା
ଶାଗୁଣା, ଚିଲ ଓ କାଉ ଏକାଥରକେ ପାଟିକରି
ଠିକ୍‌ଠିକ୍ ବୋଲି କଥାକୁ ସ୍ଵୀକାର କଲେ ।

ଏତିକିବେଳେ ହଠାତ୍ ଗୋଟିଏ ଦିଗରୁ ସାଙ୍ଗ ସାଙ୍ଗ
ଶବ ହେଲା । ସେଇ ଆଡ଼କୁ ସମସ୍ତେ ଚାହିଁଲେ ।
ଶାଳଗଛଟି ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ି କହିଲା, “ମୋ’ କଥା
ଏବେ ଶୁଣ । ମୋର ଭାଇବନ୍ଦୁଙ୍କୁ ନେଇ ବଣ ଜଙ୍ଗଳ ।
ବଣ ଭୂର୍ଜ୍ଞ ହେଉଛି ଜୀବଜନ୍ମୁଙ୍କ ଆବାସସ୍ଥଳ । ମଣିଷ ଏବେ
ତା’ର ଘରଦ୍ୱାର ଓ ଆସବାବପତ୍ରପାଇଁ ଅବାଧରେ ଗଛ
କାଟି ଜଙ୍ଗଳ ସଫା କରିଚାଲିଛି । ଅନ୍ୟର ଘର ଉଜାଡ଼ି ନିଜ
ଘର ସଜାଉଁଛି । ହେଲେ ଏହାଦାରା ସେ ତା’ର ଧ୍ୟକୁ ଆମନ୍ତର କରିବା କଥା ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ।
ତୁମେମାନେ ଦେଖିଥିବ, ଝଡ଼ ବତାସରେ ମୋ’ଜାତି ଭାଇମାନେ ମୁଣ୍ଡଟେକି ଠିଆହୋଇ ମଣିଷର
ଘରକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଚେରଦ୍ୱାରା ବର୍ଷାବେଳେ ମାଟିକୁ ଧରି ରଖନ୍ତି । ବିଶାକ୍ତ ଧୂଆଁ ପାନକରି
ଅମ୍ବଜାନ ବାଷ ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଆମରି ଯୋଗୁଁ ମଣିଷ ନିଜପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ, ବସି ଓ ଔଷଧପତ୍ର
ପାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଏ । ଗଛଲତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲେ ପ୍ରଚୁର ବର୍ଷା ହେବା ସମ୍ବବ ହୁଏ । ହେଲେ
ମଣିଷ ଏସବୁ ନ ବୁଝି ମୋ’ଜାତି ଉପରେ କୁଠାରାଘାତ କରୁଛି । ଏହା ତାହାର ଅନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ ନୁହେଁ
କି ?”

ଶାଳଗଛର କଥା ନ ସରୁଣୁ ମଧ୍ୟ ତା’ର ବିଚିତ୍ର ପୁଷ୍ଟ ବିଷ୍ଟାର କରି, ଗ୍ରୀବା ଫୁଲାଇ, ଚାଲ ହଲାଇ

କହିଲା, ““ହଁ ହଁ, ମଣିଷ ଦିନକୁ ଦିନ ବଡ଼ ସ୍ଵାର୍ଥପର ଓ ଅବିବେଳୀ ହୋଇଯାଉଛି । ବିଚାରହୀନ ଭାବରେ ବଣଜଙ୍ଗଳ ନଷ୍ଟ କରୁଛି । ଜୀବଜନ୍ତୁ ମାରି ପକାଉଛି । ମଣିଷକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ମିଳିବା ଦରକାର ।”

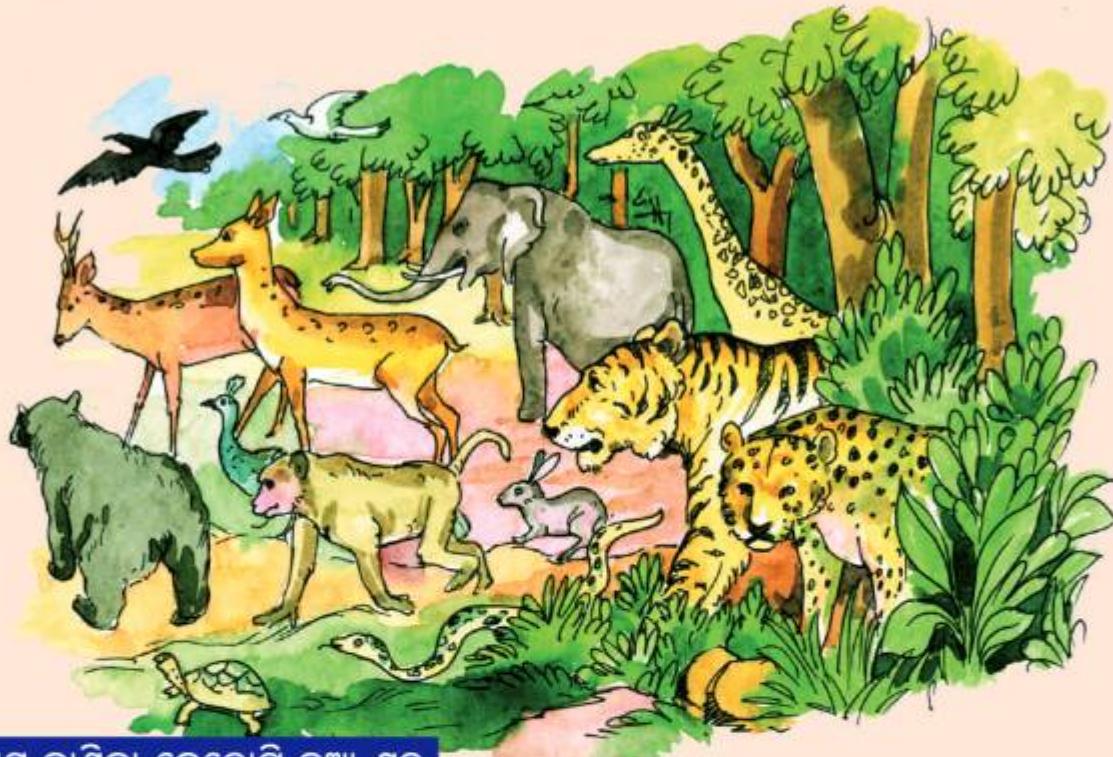

ମଣିଷ ବିରୋଧରେ ପଶୁପକ୍ଷୀ, ଗଛଲତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଲାପରେ ବ୍ୟାଘ୍ର ମହାରାଜ ଗର୍ଜନ କରି କହିଲେ, “ରେ ରେ ନିର୍ବୋଧମଣିଷ ! ଏ ପୃଥିବୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାସଭୂତୀଁ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ମଣିଷ ସହିତ ପଶୁପକ୍ଷୀ, ଗଛଲତାରସ୍ତ୍ରୀନ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜୀବଜନ୍ତୁ, ଗଛଲତା ନ ରହିଲେ ଏ ବସୁଧାରେ ମଣିଷ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମଣିଷ ନିଜେ ବଞ୍ଚିରହିବାସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ହେଉ ।” ଏହାପରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭଲୁକ ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ କହିଲେ, “ମନ୍ତ୍ରୀ ମହାଶୟ, ଏବେ ଏହି ଦୁଇ ମଣିଷଙ୍କୁ କି ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।”

ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ଭଲୁକ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିଲେ, “ଅହିରାଜ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିବା ମଣିଷଦୁଲଚିଙ୍କୁ ଆଜି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉ । ସେମାନେ ଆମ କଥାସବୁ ଶୁଣି ସାରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଫେରିଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷ୍ୟରେ ଭଲଭାବରେ ବୁଝାନ୍ତୁ । ବଣ ଜଙ୍ଗଳ ପଦାକରି ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରି ସେମାନେ ନିଜର ଯେଉଁ କ୍ଷତି କରୁଛନ୍ତି, ସେ ବିଷ୍ୟରେ ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତୁ । ତା ନ ହେଲେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେମାନେ ଘୋର ବିପତ୍ତିର ସମ୍ମାନ ହେବେ ।”

ଏକାଠି ହୋଇଥିବା ଜନ୍ମମାନେ ଏକଥାକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଶବରେ ବନଭୂଇଁ କମ୍ପି ଉଠିଲା । ଲୋକଦୁଇଟିଙ୍କୁ ଖଲାସ କରି ଦିଆଗଲା । ଅଦାଳତ ଶେଷକରି ସମସ୍ତେ ନିଜନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୃଥା ଶବ୍ଦ

ତୁରିଗାର, ଗ୍ରୀବା, ଅଦାଳତ, ସରୀସୂପ, ଅବାଧ, ସାର୍ଥପର, ଆବାସସ୍ଥଳ, ବିପତ୍ତି, ନିର୍ଦ୍ଦୟ, ଉଜାଡ଼ିବା, ଅବିବେଳୀ, ଆସବାବପତ୍ର, କୁଠାରାଘାତ, ବସୁଧା, ସମ୍ବୁଝୀନ, ଅଭୟାରଣ୍ୟ, ପଦାକରିବା, ଖଲାସ, ନିର୍ବୋଧ, ସେନାପତି, ସମର୍ଥନ, ଘୋର, ସରେତନ, ଶାସ୍ତ୍ର

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପିଲାଙ୍କୁ ସରେତନ କରାଇବେ ।
- ଅଭୟାରଣ୍ୟ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ଓ କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଛି, ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଇ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପିଲାଙ୍କୁ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ପିଲାମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଯା ଓ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବେ ।
- ବାଘ ଆମର ଜାତୀୟ ପଶୁ ଓ ମଧ୍ୟର ଆମର ଜାତୀୟ ପକ୍ଷୀ, ଏହାର ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ଗଛଲତାଙ୍କର ଉପକାରିତା ସଂପର୍କରେ କହିବେ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧. ଆସ ଆମେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।
- (କ) ବଣର ରାଜା କିଏ ଥିଲା ?
- (ଖ) କାହାର ବିଚାରପାଇଁ ଅଦାଳତ ବସିଥିଲା ?
- (ଗ) କାହାକୁ ଭାରତର ଜାତୀୟ ପଶୁ କୁହାଯାଏ ?
- (ଘ) ମଣିଷ କାହିଁକି ପଶୁପକ୍ଷୀକୁ ମାରିଥାଏ ?
- (ଡ) ଅମ୍ବଲାନବାଷ୍ପ ଆମର କି କାମରେ ଲାଗେ ?
- (ଚ) ଅମ୍ବଲାନବାଷ୍ପ ଆମେ କାହା ପାଖରୁ ପାଉ ?
୨. ଆସ ତଳ ଚିତ୍ରରୁ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖିବା ।

୩. କିଏ କେଉଁ ଘରେ ରହିବେ ଲେଖିବା ।

ବାଘ, କାଉ, ବଗ, ଗୋଧି, ହାତୀ, ମୟୂର, ଅହିରାଜ, ଗଧିଆ, ହରିଣ, ଗୋଖର, କଜଳପାତି,
ବିଲୁଆ, ଗୟଳ, କୁମ୍ବୀର, ଶାଗୁଣା, ଚିଲ, ହନୁମାଙ୍ଗଡ଼, ଏଣ୍ଣୁଆ, ପାରା, ଭଲୁଜୁ, ଶୁଆ

ଯେପରି

ସରୀସୃପ

ପକ୍ଷୀ

ପଶୁ

ସରୀସୃପ

ପକ୍ଷୀ

୪. ଦେଖିବା ଆସ, କାହାକୁ କାହା ସହିତ ଯୋଡ଼ିଲେ ଠିକ ହେବ ।

ଜୀବଜନ୍ତୁ

- ଯେପରି (କ) ବାଘ
- (ଖ) କୁମ୍ବୀର
- (ଗ) ପକ୍ଷୀ
- (ଘ) ହାତୀ
- (ଡ) ହରିଣ
- (ର) କଜ଼ାହୁ

ଅଭୟାରଣ୍ୟ

- ଚିଲିକା
- ଉଷାକୋଡ଼ି
- ଭିତରକନିକା
- ଶିମିଲିପାଳ
- ଚଦକା
- ଟିକରପଡ଼ା

୪. ଆସ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ୟୋଡ଼ା ପରି କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ୟୋଡ଼ା ଲେଖିବା ।

ସେପରି - ଜୀବଜକୁ, ଗାଁଗଣ୍ଠା

---

୫. ଏକା ଅର୍ଥ ଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରି କୋଠର ଭିତରେ ଲେଖିବା ।

କାକ, ମାନବ, ଧରା, ହସ୍ତୀ

	=		=	
--	---	--	---	--

ମନୁଷ୍ୟ, କରୀ, କୁଆ, ବସୁଧା

	=		=	
--	---	--	---	--

୬. ଆସ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ବାକ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ।

ସ୍ଵାର୍ଥପର _____

ଅଦାଳତ _____

ବିପରି, _____

ଯତ୍ନବାନ _____

ଧଂସ _____

ବ୍ୟାଚେତୀ _____

ନିର୍ବୋଧ _____

ସମର୍ଥନ _____

ଗ୍ରୀବା _____

୭. ଆସ ଦେଖିବା, ବୁଝିବା ଓ ଲେଖିବା ।

(କ) ‘ଭୟ’ ଶବ୍ଦର ପୂର୍ବରୁ ‘ଅ’ ଯୋଗ କଲେ ‘ଅଭୟ’ ଶବ୍ଦ ହୁଏ ଓ ଭୟର ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ତଳ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ସେପରି କଲେ କ’ଣ ହେବ ଲେଖିବା ।

ସୁନ୍ଦର _____ ସମୟ _____ ସାଧୁ _____

ସୁସ୍ଥ _____ ସୁବିଧା _____ ଦରକାରୀ _____

(ଖ) ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଥିବା ଶବ୍ଦଟିଏ ଲେଖ ।

ଯେପରି ଧନୀ- ନିର୍ଭନ

ଲୋକୀ _____, ଜୀବ _____, ଦୋଷୀ _____

୯. ଆସ ବୁଝିବା ଓ ଲେଖିବା ।

(କ) ସାରସ ପକ୍ଷୀର କଥାକୁ ସମର୍ଥନ କରି ୩୦କୁଆ କଣ କହିଲା ?

(ଖ) ଶାଳ ଗଛର କଥା ଶୁଣି ମଧ୍ୟ କ'ଣ କହିଲା ?

---

୧୦. ଆସ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବର ଭୂମିକା ନେଇ “ବଣ ଅଦାଳତ” ପାଠକୁ ଅଭିନୟ କରିବା ।

୧୧. ତୁମ ବାଢ଼ିରେ ଥିବା ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଗଛ ତୁମର କି ଉପକାର କରୁଛି, ତୁମେ ବାପା, ମା, ଭାଇ ବା ଭଉଣୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଲେଖ ।

ଜାତୀୟ ପକ୍ଷୀ

ଜାତୀୟ ପଶୁ

ବଣ ଓ ବଣି

ଦେଖିଲା କୁନା

ମହୁଳ ତାଳେ

ବସିଛି ଏକ ବଣି,

ଝଡ଼ୁଛି ଯେତେ

ମହୁଳ ଫୁଲ

ହିସାବ କରେ ଗଣି ।

ଡାକିଲା କୁନା

କିଆଁଲୋ ବଣି

ଘରୁଛୁ ଥଣ୍ଡ ତାଳେ ?

ଆ' ମୋ' ପାଶେ

ଖାଇବୁ ଯେବେ

ମିଠା ପିଜୁଳି ପାଳେ ।

ସୁନାର ଏକ

ପଞ୍ଚୁରି ଗଡ଼ି

ଆଣିବେ ବାପା ମୋର,

ମାଆୟୁ ମାଗି

ଦେବିଲୋ ତୋତେ

କଦଳୀ, ଛେନା, ସର ।

ସୁନା ଗିନାରେ

ଦେବି ମୁଁ ପାଣି

ରୂପା ଥାଳିରେ ଭାତ,

ବୁଲାଇ ନେବି

ମୋଳାକୁ ତୋତେ

ଦେଖିବୁ କେତେ ଯାତ ।

କହିଲା ବଣି	କୁନା ଭାଇନା,
ମନରେ ତୁମ	ଶରଧା ଥାଉ
ନିଜତି ହେବ ଦେଖା ।	
ଗଛରୁ ଗଛ	ଉଡ଼ି ଉଡ଼ିକା
ପାଉଛି କେତେ ସୁଖ,	
ଆକାଶେ ଥାଇ	ଦେଖଇ ମୁହିଁ
ଜହୁମାମୁର ମୁଖ ।	
ବୁଲୁଛି ଖାଇ	ବଣର ଫଳ
କେତେ ଯେ ମିଠା କୋଳି	
ଗଛର ତାଳେ	ପବନ ତାଳେ
ଖେଳଇ ମୁହିଁ ଦୋଳି ।	
ମନ ଆନନ୍ଦେ	ଉଡ଼ି ବୁଲଇ
ଖୁସିରେ ଗାଏ ଗାତ	
ନ ମାନେ ଝଡ଼ି,	ବରଷା ଖରା
ନ ମାନେ ପୁଣି ଶାତ ।	
କୁନା ଭାଇନା	ସୁନା ପଞ୍ଚୁରି
ଦେବକି ସେଇ ସୁଖ,	
ପର ଅଧୀନ	ବଦୀ ଜୀବନ
ଅଗର ବଡ଼ ଦୁଃଖ ।	
ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ମୋ	ସୁନା ପଞ୍ଚୁରି
ରୂପା ଥାଳିର ଭାତ,	
ଗଛର ତାଳ	ସରଗ ମୋର
ବଣ ପରା ମୋ' ମିତ ।	

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ପଞ୍ଚୁରି, ମିତ, ଯାତ, ପରାଣ, ଅଧୀନ, ବୟୀ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କପାଇଁ ସ୍ମୃତିନା

- ସ୍ଵାଧୀନତାର ମୂଲ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ବୁଝାଇବେ ।
- ପର ଅଧୀନରେ ଥାଇ ଯେତେ ସମ୍ବଦ ମିଳିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଯେ ମୂଲ୍ୟହୀନ, ଏକଥା ବୁଝାଇବେ ।
- ପଶୁପକ୍ଷୀମାନେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ ରହିଲେ କି ଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତି, ତାହା ବୁଝାଇବେ ।

- ଆସ କବିତାରୁ ଖୋଜି କହିବା ।
  - କିଏ ମହୁଳ ଫୁଲକୁ ଗଣୁଥିଲା ?
  - ବଣି ଗଛ ଡାଳରେ ଥଣ୍ଡ ଘଣ୍ଠିବାବେଳେ କୁନା ତାକୁ କ’ଣ କହିଲା ?
  - କୁନା ବଣିକୁ କ’ଣ ଖାଇବାକୁ ଦେବ ବୋଲି କହିଲା ?
  - ବଣି କାହାକୁ ନିଜର ମିତ ବୋଲି କହିଲା ?
- ଆସ ‘ବଣ ଓ ବଣି’ କବିତାର ଶେଷ ଦୁଇପଦ ଆବୁଦ୍ଧି କରିବା ।
- ଉଳେ ଦିଆୟାଇଥିବା ପଦଚିକୁ ସଜାତି ଲେଖିବା ।

ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ମୋ ରୂପା ଥାଳିର ଭାତ ସୁନା ପଞ୍ଚୁରି
ବଣ ପରା ମୋ ମିତ ଗଛର ଡାଳ ସରଗ ମୋର ।
- ବଣି ପରି ଆଉ କେଉଁ କେଉଁ ଚଢ଼େଇ ଆମର ମିତ ହୋଇପାରିବେ ତା’ର ଏକ ଡାଳିକା କର ।

୪. ସେପରି ବସିବସି ଯିବାକୁ ଆମେ- ବସିବସିକା କହୁ, ସେହିପରି କ'ଣ ହେବ ଲେଖ ।

ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଯିବାକୁ -

ଚାଲି ଚାଲି ଯିବାକୁ -

ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଯିବାକୁ -

ଗାଇ ଗାଇ ଯିବାକୁ -

ନାଚି ନାଚି ଯିବାକୁ -

୫. କବିତାରେ ‘ଆଣିବେ ବାପା ମୋର’ କୁହାଗଲାବେଳେ, କଥାରେ ‘ମୋ’ ବାପା ଆଣିବେ’ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ସେହିପରି

କବିତାରେ

କଥାରେ କ'ଣ ହେବ ?

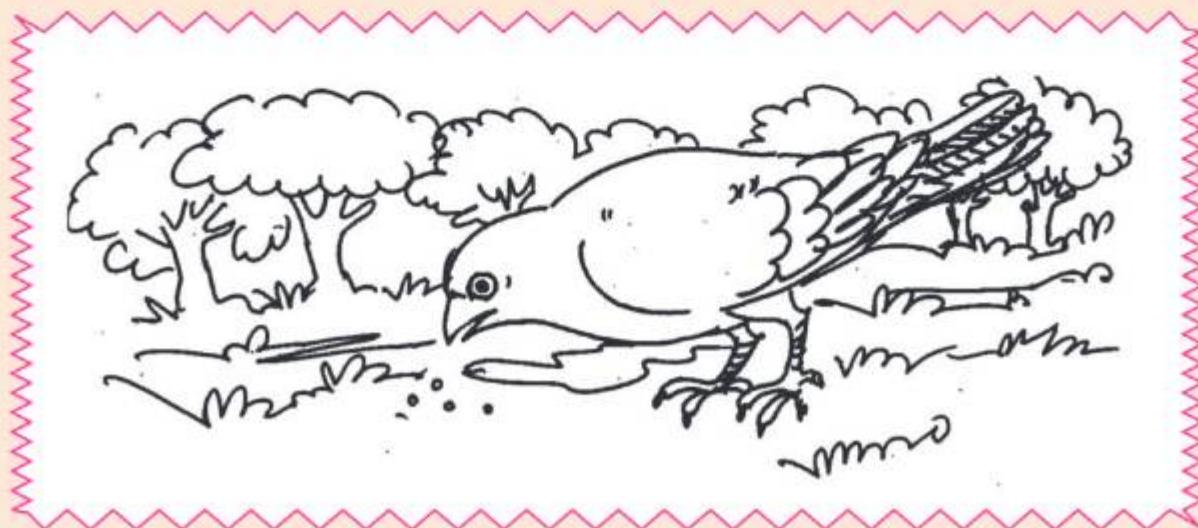
ଦେଖିବୁ କେତେ ଯାତ - _____

ଘର୍ଷୁଛୁ ଥଣ୍ଡ ଡାଳେ- _____

ନିଜତି ହେବ ଦେଖା- _____

ପାଉଛି କେତେ ସୁଖ- _____

୬. ବଣ ଓ ବଣିର ଚିତ୍ରରେ ରଙ୍ଗ ଦିଆ ।

୮. ଆସ ପଦ୍ୟ ରୂପକୁ ଗଦ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

ଶରଧା

ସରଗ

ନିଜତି

ପରାଣ

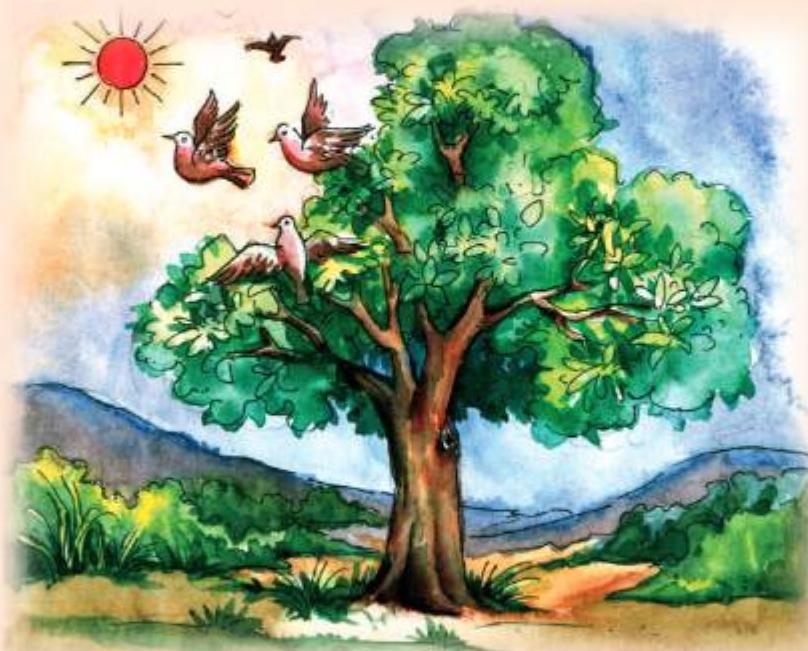
ଏମିତି ଆଉ କେତୋଟି ଶବ୍ଦ ଖୋଲି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗଦ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କର ।

---

୯. କୁନା ଓ ବଣି ଚଢ଼େଇର କଥାବାର୍ତ୍ତା ନିଜନିଜଭିତରେ ଅଭିନୟ କରି ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।

୧୦. ଚିତ୍ରରେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେ କଥା ତିନୋଟି ଧାଡ଼ିରେ ଲେଖ ।

୧୧. ଆମେ ବଣଠାରୁ କି ଉପକାର ପାଉ ଲେଖ ।

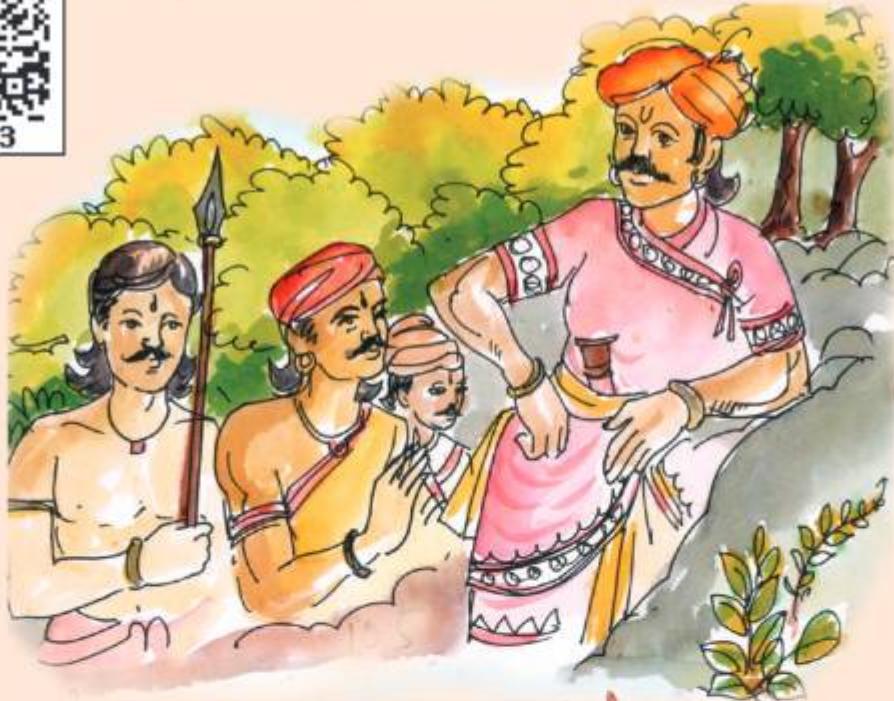

ବିପ୍ଳବୀ ବକ୍ତ୍ତୁ ଜଗବନ୍ଧୁ

(ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ଜଙ୍ଗଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିଏ ନିକାଞ୍ଚନ ଜାଗା । ସେଠାରେ ଚିନ୍ତିତ ଭାବରେ ବସିଥାନ୍ତି ସର୍ଦ୍ଦାର କରୁଣାକର, ସର୍ଦ୍ଦାର ଛୁଆଳସିଂହ, ନରଣଗଡ଼ର ଦଳବେହେରା ପ୍ରଭୃତି ପାଇକ ଦଳପତି ଓ ଅନେକ ପାଇକ । ଗୋଟିଏ ପଥରଦେହରେ ଭରାଦେଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନେତା ବକ୍ତ୍ତୁ ଜଗବନ୍ଧୁ)

ଛୁଆଳସିଂହ- (ଦୀଘ ନିଃଶ୍ଵାସ ପକାଇ)ନା, ଆଉ ଚିନ୍ତାକରି କି ଲାଭ ? ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ଆଜି ଜଂରେଜ ଅଧିକାରରେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ହିଁ କେବଳ ଆମେ ବର୍ଷବର୍ଷକାଳ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଆସୁଛୁ । ଖୋର୍ଦ୍ଧାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଓଡ଼ିଶାର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଜଂରେଜମାନେ ଦଖଲ କରିନେଲେଣି । କେତେ ଦିନ ଆଉ ଏକାକୀ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ପାରିବ ?

ବକ୍ତ୍ତୁ- (ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ) ତେବେ, ତୁମେ କ'ଣ କହିବାକୁ ଚାହଁ, ଛୁଆଳସିଂହ ?

ଛୁଆଳସିଂହ- ଭାରତର କୋଟିକୋଟି ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ଜଂରେଜ ଶାସନକୁ ମାନିନେଲେଣି, ଅଛ କେତେ ହଜାର ପାଇକ ଜଂରେଜମାନଙ୍କୁ ହଟାଇ ପାରିବା ଆଉ ସମ୍ଭବ କି ?

କରୁଣାକର- ସମ୍ବବ, ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ବବ ।

ଛୁଆଳସିଂହ- ନା, ନୁହେଁ, କଦାପି ନୁହେଁ ।

ଜଣେ ପାଇକ- କଦାପି ନୁହେଁ ? ତେବେ କ'ଣ ଆମେ ଲାଙ୍ଗରେଜଙ୍କ ପାଖରେ ଶରଣ ପଶିବୁ, ଏଇଆ
ତୁମର ଜାହା ଛୁଆଳସିଂହ ?

କରୁଣାକର- ନା, ନା, ତା' ହୋଇ ନ ପାରେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ ଉଦୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ହେବ
ନାହିଁ । ଜାତିର ସନ୍ନାନ ରକ୍ଷାପାଇଁ କେତେ ଯେ ପାଇକଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରକ ଯୁଦ୍ଧଭୂଲିରେ ଗଡ଼ି
ନାହିଁ ନା ଏବେ ବି କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରକ ଗଡ଼ୁ ନାହିଁ ? ଏତେ ଚଞ୍ଚଳ କ'ଣ ଭୁଲିଗଲ
ବୀର ନେତା ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁଙ୍କୁ ? ‘ପାଶିଦିଆ’ ବରଗଛରେ ଝୁଲେଇ ତାହାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ
ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରି ନ ଥିଲେ ଲାଙ୍ଗରେଜମାନେ ? ଏସବୁ କ'ଣ ମନେନାହିଁ ତୁମର
ଛୁଆଳସିଂହ ?

ଛୁଆଳସିଂହ- ମନେଅଛି ସର୍ବାର, ସବୁ ମନେଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆମର ଅବସ୍ଥା ଯେ ଆଜି ଖରାପ ।

ଦଳବେହେରା - ଖରାପ ! କ'ଣ ଖରାପ, ଛୁଆଳସିଂହ ? ଲୋକେ ତ ଆମର ବଳ, ଲୋକେ ତ
ଆମର ଶକ୍ତି । ଲୋକେ କ'ଣ ନାହାନ୍ତି ଆମ ପକ୍ଷରେ ? ଆମେ କ'ଣ ଲଭୁନାହୁଁ
ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳପାଇଁ ? ଦମ୍ଭ ହରାଉଛ କାହିଁକି ?

(ଏହି ସମୟରେ ଝପଟସିଂହ ଓ ବଳିଯାରସିଂହ ନାମକ ଦୁଇଜଣ ପାଇକ ପ୍ରବେଶ କଲେ)

ବକ୍ତ୍ବ- (ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁ) ଖବର କ'ଣ ?

ଝପଟସିଂହ-ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରର
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହିନୀଙ୍କରୁ
ଲାଙ୍ଗରେଜମାନେ । ମାଆ,
ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁଅ, ପୁତ୍ରରା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ।

ବକ୍ତୁ- (ଚିକିଏ ନୀରବ ରହି) ତେବେ କ'ଣ କେଉଁଠି ହେଲେ ପାଇକମାନେ ଇଂରେଜଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଲଢିନାହାନ୍ତି ?

ବଳିଯାରସିଂହ- ରୋଡ଼ିଙ୍ଗର ସାହିସାହି ଓ ଆଖିପାଖିର ଗାଆଁ ସବୁ ହୁତହୁତିହୋଇ ଜଳୁଛି ଆଜ୍ଞା ।

ବକ୍ତୁ- କିନ୍ତୁ କେହି କ'ଣ କେଉଁଠି ବାଧା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ?

ଫେଟସିଂହ- ଦେଇଛନ୍ତି ଆଜ୍ଞା । ସେଦିନ ଲେମେଇ ପ୍ରଗଣାରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ତୋପ ଗର୍ଜି
ଉଠିଲା । ଆମର ଦଳକୁ ଦଳ ପାଇକ ଗୁଲିଗୋଳାକୁ ଖାତିର ନକରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆକୁମଣ
କଲେ । କେତେ ପାଇକ ଗୁଲି ମାଡ଼ରେ ଭୂଲ୍ଲେରେ ଲୋଟିଗଲେ । ଆଉ ଜଣେ ପାଇକ
ପାହାଡ଼ର କଦି ବାଟେ ବୁଲିପଡ଼ି ତୀର ମାରି ଗଡ଼ାଇ ଦେଲେ ଇଂରେଜ ସୌନ୍ୟଙ୍କୁ ।
ସେଥିପାଇଁ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ମାଳି ହୋଇଗଲା, ନୋହିଲେ....

ଦଳବେହେରା- ନୋହିଲେ ?

ବଳିଯାରସିଂହ- ନୋହିଲେ ଆମର ଆହୁରି କେତେ ଯେ ପାଇକ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥା'ତେ କିଏ କହିବ !
ବଶୁକ ନାହିଁ, କମାଣ ନାହିଁ,
ଗୁଲିଗୋଳା ବାରୁଦ ନାହିଁ ।

ଛୁଆଳ- ଶୁଣ, ଶୁଣ ସମସ୍ତେ । ମୁଁ ଯେ
କହୁଥିଲି ଅବସ୍ଥା ଶୋଚନାୟ,
ବୁଝ, ଏବେ ତାହା ସତ କି ନୁହେଁ ?
ନା, ଉପାୟ ନାହିଁ ଆଉ ।

ବକ୍ତୁ- (ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଜୋର ସହିତ)
ଅଛି, ଉପାୟ ଅଛି ଛୁଆଳସିଂହ ।

ଛୁଆଳ- ଖାଲି ଉପାୟ ଥିଲେ କ'ଣ ହେବ
ବକ୍ତୁ ? ଅସ୍ତ୍ର କାହିଁ ?

ବକ୍ତୁ- ଅଛି, ଅସ୍ତ୍ର ଅଛି ।

ସମସ୍ତେ- (ଏକ ସରରେ) କେଉଁଠି ଅଛି, କେଉଁଠି ଅଛି, ସେକି ଅସ୍ତ୍ର, ସେନାପତି ?

ବକ୍ତ୍ତା- ସେ ଏକ ନୂଆ ପ୍ରକାରର ଅସ୍ତ୍ର । ଅଛି ତୁମ ପାଖରେ, ଅଛି ମୋ ପାଖରେ, ଅଛି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ । ସେ ଅସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଜଂରେଜମାନଙ୍କ ସହିତ ଅସହଯୋଗ ।

କରୁଣାକର- ଅସହଯୋଗ ! ସେ ପୁଣି କ'ଣ ?

ବକ୍ତ୍ତା- ହଁ, ଅସହଯୋଗ । ଜଂରେଜ ବା ଜଂରେଜପକ୍ଷର ଜଣେ ହେଲେ କାହାରି ସହିତ ଆମେ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ନାହିଁ । ଜଂରେଜମାନେ ଆମଠାରୁ କର ଆଦାୟକରି ସେହି ଧନରେ ଆମ ବିରୋଧରେ ଲଡ଼େଇ କରୁଛନ୍ତି । ଆମର କ୍ଷେତର ଶସ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟଭଣ୍ଟାର । ଆଜିଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏସୁନ୍ଧା କଞ୍ଚକିତ୍ତ ଦେବା ନାହିଁ । ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଜମିରେ ମଧ୍ୟ ଲଙ୍ଘଲଗାର ମାରିବା ନାହିଁ । ପଡ୍କୁ, ବର୍ଷବର୍ଷ କାଳ ସମସ୍ତ ଜମି ପଡ଼ିଆ ପଡ଼ୁ । ଲୋକେ ଗ୍ରାମରେ ଥିବାରୁ ସିନା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଂରେଜମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି । ପରିବାରଘେନି ସମସ୍ତେ ଚାଲ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯିବା । ଏଣିକି ଦେଖିବା, ଜଂରେଜ ପକ୍ଷର ଲୋକ କେହି ଯେପରି ମୁଠାଏ ଅନ୍ତିମ ଗୋପାଏ ପାଣି କେଉଁଠାରେ ନ ପା'ନ୍ତି ।

କରୁଣାକର- ଏ ତ ଏକ ନୂଆ କୌଣଳ ! ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଯଦି ସଫଳ ହୁଏ-

ବକ୍ତ୍ତା- ହେବ, ହେବ, ନିଷୟ ସଫଳ ହେବ ସର୍ବାର । ଜଂରେଜ ଏଣିକି କାହାଠାରୁ କର ଆଦାୟ କରିବ କରୁ, କାହାର ଫାସଳ ନେବ ନେଉ, କାହା ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ କରୁ । ଦେଖ, ବିଚାର କରି ଦେଖ ।

ଦଳବେହେରା- ବିଚାର ଆଉ କ'ଣ ବକ୍ତ୍ତା ? ଏହାହିଁ ତ ଶେଷ ନିଷ୍ଠାରି ।

କରୁଣାକର- ବେଶ, ତା' ହେଲେ ଆଜିଠାରୁ ଏହି ନୂଆ ଯୁଦ୍ଧ ଆଗମ୍ବ ହେଉ ।

ବକ୍ତ୍ବ- ଆମେ ଏଇ ପଞ୍ଚାରେ ଦୃଢ଼ ରହିଲେ ଦିନେ ଇଂରେଜମାନେ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ ବାଧ ହେବେ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ନିକାଞ୍ଜନ, ନିର୍ଦ୍ଦୟ, ଶରଣ, ଅଧିକାର, ଅସହଯୋଗ, ହୁତହୁତ, ବିରୋଧ, ପଞ୍ଚା, ଅସ

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଚନା

- ଦେଶପାଇଁ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଚିରଦିନ ପୂଜାପାଏ, ଏ କଥା ବିଶ୍ଵଦଭାବେ ବୁଝାଇବେ ।
- ଜାତୀୟତାବୋଧ ଓ ବୀରପୂରୁଷଙ୍କ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଦାହରଣ ସହ ବୁଝାଇବେ ।
- ଆମ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ନାମ କହିବେ ।
- ନାଟକର ଶୈଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାରଣା ଦେବାପାଇଁ ଅଭିନଯକରି ଶ୍ରେଣୀଗୃହରେ ବିଷୟଟିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ ।

୧. ଆସ ଅଭିନ୍ୟାସ ଛଳରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ।

- (କ) “ନା, ନା, ତା’ ହୋଇନପାରେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଣ୍ଡିମ ଦିଗରେ ଉଦିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ହେବ ନାହିଁ ।”
- (ଖ) “ଲୋକେ ତ ଆମର ବଳ, ଲୋକେ ତ ଆମର ସାହସ ।”
- (ଗ) “କେଉଁଠି ଅଛି, କେଉଁଠି ଅଛି ? ସେକି ଅସ୍ତ୍ର, ସେନାପତି ? ”
- (ଘ) “ଆମେ ଏଇ ପଞ୍ଚାରେ ଦୃଢ଼ ରହିଲେ ଦିନେ ଇଂରେଜମାନେ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ ବାଧହେବେ ।”

୨. ତଳେ କେତୋଟି ଶବ୍ଦ ଦିଆଗଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଏହି ପାଠରେ ପଡ଼ିଛୁ ଆସି
ତାକୁ ଖୋଜିବା ଏବଂ ବାକ୍ୟ ଗଢ଼ି ଲେଖିବା ।

ପାଇକ, ପାଶି, ଘାସ, କଲମ, ଫସଲ, ଅସହ୍ୟୋଗ, ଶସ୍ୟ, ବିମାନ

---

୩. କିଏ କାହାକୁ ଏକଥା କହିଛନ୍ତି, ବହିରୁ ଖୋଜି ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନାମ ସହିତ ଯୋଡ଼ ।

- (କ) “କେତେବିନ ଆଉ ଏକାକୀ ଖୋର୍ଦ୍ଦ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ପାରେ ?”
- (ଖ) “ଲୋକେ ତ ଆମର ଶକ୍ତି, ଲୋକେ ତ ଆମର ସାହସ ।”
- (ଗ) “ଖାଲି ଉପାୟ ଥିଲେ କ’ଣ ହେବ, ଅସା କାହିଁ ?”
- (ଘ) “ସେ ଏକ ନୂଆ ପ୍ରକାରର ଅସା । ଅଛି ତୁମ ପାଖରେ, ଅଛି ମୋ ପାଖରେ, ଅଛି
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ ।”

ଛୁଆଳସିଂ, ଦଳବେହେରା, କରୁଣାକର,
ବକ୍ଷି ଜଗବନ୍ଧୁ, ଝପଟସିଂହ, ବଳିଯାରସିଂହ

୪. ତାହାଣ ପାଖରୁ ଅକ୍ଷରଟିଏ ବାଛି ଆଣି ଶବ୍ଦଟିଏ ଗଡ଼ ।

ନିକା _____ ନ   କ _____

ବିରୋ _____   ପ _____

ସ _____ ନ   ନି _____ ଯ

ଶ୍ଵେତ, ତା, ନ୍ନା,
ଧ, ର୍ଦ୍ଧ, ଦି,
ମୁଣ୍ଡ, ସା

୫. ଆସ ଉତ୍ତର ଲେଖିବା ।

(କ) ବକ୍ତ୍ତା ଜଗବନ୍ତୁ କିଏ ?

_____

(ଖ) ଜମୀ ରାଜଗୁରୁ କିଏ ?

_____

(ଗ) ବକ୍ତ୍ତା ପରିବାରକୁ ଇଂରେଜମାନେ କାହିଁକି ବାଛିନେଲେ ?

_____

୬. ତଳ କୋଠରି ଭିତରୁ ଶବ ବାଛି ଖାଲିମୁନ ପୂରଣ କର ।

(କ) ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ଆଜି _____ ଅଧିକାରରେ ।

(ଖ) _____ କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଓଡ଼ିଶାର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳ ଇଂରେଜମାନେ ଦଖଲ କଲେଣି ।

(ଗ) ସୂର୍ଯ୍ୟ _____ ରେ ଉଦିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ହେବ ନାହିଁ ।

(ଘ) _____ ର ସାହିସାହି ଓ ଆଖପାଖରେ ଗାଆଁ ସବୁ ହୁତହୁତ ହୋଇ ଜଳୁଛି ।

(ଡା) ସେ ଅସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହ _____ ।

ଅସହଯୋଗ, ପଣ୍ଡିମ, ଇଂରେଜ, ରୋଡ଼ଙ୍ଗ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ଅହିଂସା, ଶରଣ

୭. ଏହି ବିଷୟଟିରେ ଅସହଯୋଗକୁ ଅସ୍ତ୍ର ରୂପେ ଗୃହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା କିପରି ଅସ୍ତ୍ର ହେଲା ତାହା ନିଜ ଭାଷାରେ ଲେଖ ।

---

୮. ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ ଓ ସେ ସଂପର୍କରେ ଯାହା ଭାବୁଳ ଲେଖ ।

---

୯. ଓଡ଼ିଶାର କେତେଜଣ ସ୍ଥାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ନାମ ଡଳେ ଦିଆଗଲା । ସେମାନେ କିଏ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ସହ ସଂପୃଷ୍ଟ ଥିଲେ ଗାର ଚାଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥମ୍ଭରୁ ଚିହ୍ନାଇ ଦିଆ । (ଯଦି ଜାଣି ନାହିଁ, ପଚାରି ବୁଝି)

(କ) ୧. ବିର୍ବା ମୁଣ୍ଡା	ଖୋର୍ଦ୍ଧା
୨. ବକ୍ର ଜଗବନ୍ଧୁ	କେନ୍ଦ୍ରୁର
୩. ଧରଣୀଧର	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼
୪. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ	ସମ୍ବଲପୁର
୫. ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଥ	କୋରାପୁର

(ଖ) ଉପର ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକୁ ମାନଚିତ୍ରରେ ଚିହ୍ନାଇ ଦିଆ ।

ବସେ ଉକ୍ତଳ ଜନନୀ

ବସେ ଉକ୍ତଳ ଜନନୀ

ଚାରୁ ହାସମାୟୀ   ଚାରୁ ଭାଷମାୟୀ

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ.... ।

ପୂତ-ପଯୋଧି-ବିଧୌତ-ଶରୀରା,

ତାଳ ତମାଳ-ସୁଶୋଭିତ-ତୀରା,

ଶୁଭ୍ର ତଚିନୀ କୂଳ-ଶୀକର-ସମୀରା

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ.... ।

ଘନଘନ ବନଭୂମି ରାଜିତ ଅଙ୍ଗେ

ନୀଳ ଭୂଧରମାଳା ସାଜେ ତରଙ୍ଗେ,

କଳକଳ ମୁଖରିତ ଚାରୁ ବିହଙ୍ଗେ,

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ... ।

ସୁନ୍ଦର ଶାଳି-ସୁଶୋଭିତ-କ୍ଷେତ୍ରା

ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନ-ପ୍ରଦର୍ଶିତ-ନେତ୍ରା

ଯୋଗୀ ରଷିଗଣ-ଉଚ୍ଚଜ-ପବିତ୍ରା

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ.... ।

କାନ୍ତକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ରଚିତ ଉପରୋକ୍ତ କବିତାଟି ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ ଜ୍ଞାତୀୟ ଗାନ୍ଧର ସମ୍ବାନ୍ଧ ପାଇଁଥିବାରୁ, ଏହାକୁ ଗାନକଳାବେଳେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇ ଉକ୍ତଳ ଜନନୀଙ୍କୁ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଜଣାଇବେ ।

An extraordinary life
A life full of adventure, honour and glory
Where you are one among a million,
and one in a million.

Be The Best
Join Indian Army

www.joinindianarmy.nic.in

ARMS YOU FOR LIFE AND A CAREER.....

INDIAN ARMY

CATEGORY	EDUCATION	AGE
(1) Soldier (General Duty) (All Arms)	SSLC/Matric 45% marks in aggregate and 32% in each subject. No % required if Higher Qualification, then only pass in matric i.e. 10+2 and above.	17 1/2 - 21Yrs
(2) Soldier (Technical) (Technical Arms, Artillery)	10+2/Intermediate exam. pass in Science with Physics, Chemistry, Maths and English.	17 1/2 - 23 Yrs
(3) Soldier Clerk/Store Keeper Technical (All Arms)	10+2/Intermediate examination pass in any stream (Arts, Commerce, Science) with 50% marks in aggregate and min. 40% in each subject. No stipulation of marks for higher qualification.	17 1/2 - 23 Yrs
(4) Soldier Nursing Assistant (Army Medical Corps)	10+2/Intermediate exam pass in Science with Physics, Chemistry, Biology and English with minimum 50% marks in aggregate and minimum 40% marks in each subject.	17 1/2 - 23 Yrs
(5) Soldier Tradesman (All Arms)	Non Matric	17 1/2-23 Yrs
(6) Soldier (General Duty) Non Matric (All Arms)	Non Matric	17 1/2-21 Yrs
(7) Surveyor Auto Cartographer (Engineers)	BA/BSc with Maths having passed Matric & 12th (10+2) with Maths & Science	20-25 Yrs
(8) JCO (Religious Teacher) (All Arms)	Graduate in any discipline. In addition, qualification in his own religious denomination.	27-34 Yrs
(9) JCO (Catering) (Army Service Corps)	10+2, Diploma/Certificate course of a duration of one year or more in Cookery/Hotel Management and Catering technology from recognized University. AICTE recognition is not mandatory.	21-27Yrs
(10) Havildar Education	GP "X" - M.A./M.Sc. Or B.A., B.Ed/B.Sc., B.Ed. GP "Y" - B.A./B.Sc. Without B.Ed.	20-25 Yrs

Note: Dispensation in Education for enrolment as Sol (GD) is permissible to some selected States/Region/Class & Community by the Govt.
Details may be obtained from nearest ARO/ZRO.

(This data is only of informative value and subject to change.) For Details contact Recruiting staff.
Visit us at www.joinindianarmy.nic.in E-mail: recruitingdirectorate@vsnl.net